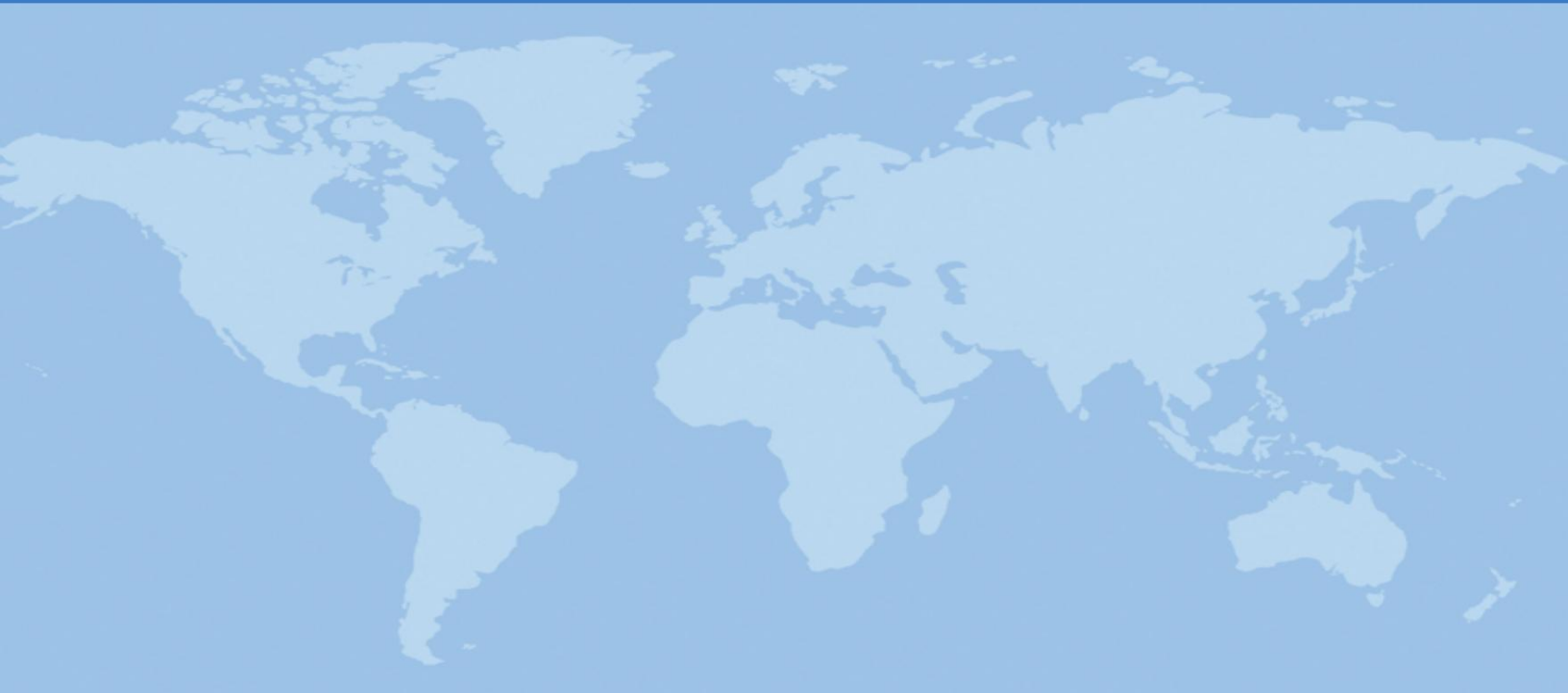

پس از فاجعه ارزیابی نیازها

جلد الف

دستورالعملها

۲۰۱۳

GFDRR
Global Facility for Disaster Reduction and Recovery

اعلامیه مشترک در مورد
ارزیابی‌های پس از بحران و برنامه‌ریزی برای بازیابی
۲۵ سپتامبر ۲۰۰۸

کمیسیون اروپا، گروه توسعه سازمان ملل متحد و بانک جهانی در تلاشند تا نهادها و منابع خود را برای هماهنگ‌سازی و تدوین چارچوب‌های واکنش پس از بحران بسیج کنند تا با پاسخگویی به نیازهای بهبودی جمعیت‌های آسیب‌پذیر و تقویت ظرفیت نهادهای ملی برای پیشگیری، واکنش و بازیابی مؤثر، تاب‌آوری کشور را در برابر بحران‌ها افزایش دهند. ما معتقدیم که یک بستر مشترک برای مشارکت و اقدام، برای ارائه یک واکنش بین‌المللی مؤثر و پایدار پس از بحران‌های مرتبط با بلایا و درگیری‌ها، محوری است. ما در حال انجام کارهای قابل توجهی برای اصلاح فرآیندهای مورد استفاده شرکای ملی و بین‌المللی برای ارزیابی، برنامه‌ریزی و بسیج حمایت برای بازیابی کشورها و جمعیت‌های آسیب‌دیده از بلایای طبیعی یا درگیری‌های خشونت‌آمیز هستیم.

یک پلتفرم مشترک برای اقدام

ما اذعان داریم که گفتگو و تعامل استراتژیک اولیه، پایه و اساس اساسی است که می‌تواند همزمان با انتقال مدیریت بحران و تلاش‌های بهبودی از برنامه‌ریزی به اجرا، بر آن بنا شود و تصمیم داریم:

□ برقراری ارتباط استراتژیک در سطح ستاد و میدان، همزمان با رصد موقعیت‌های آسیب‌پذیری و درگیری، و بلایای طبیعی قریب‌الوقوع یا واقعی، و شناسایی فرصت‌هایی برای ابتکارات مشترک که در آن‌ها تلاش‌های مشترک ما ممکن است مزایایی داشته باشد؛

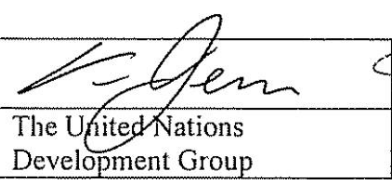
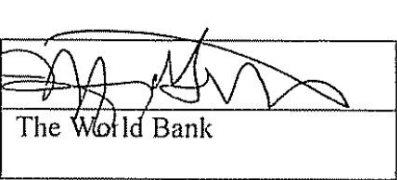
□ مشارکت در فرآیندهای برنامه‌ریزی داخلی مربوطه و حمایت از توسعه و استفاده از معیارهای مشترک/ چارچوب‌های نتایج و فرآیندهای مشترک برای نظارت و بررسی؛

□ حمایت از توسعه و استفاده از روش‌های رایج برای ارزیابی نیازهای پس از مناقشه، و یک چارچوب مشترک رویکرد به ارزیابی نیازهای پس از سانحه و برنامه‌ریزی برای بازیابی؛

□ سرمایه‌گذاری در توسعه‌ی ابزارها و آموزش کارکنان برای تعمیق ظرفیت جمعی و نهادی ما برای این موارد فرآیندها؛ و

□ نظارت بر پیشرفت اجرای پلتفرم مشترک از طریق جلسهای در سطح ارشد که برگزار خواهد شد

سالی یک بار.

		
The European Commission	The United Nations Development Group	The World Bank

تقدیر و تشکر

راهنمای ارزیابی نیازهای پس از سانحه، دقیقاً مانند خود ابزار ارزیابی، نتیجه همکاری اختصاصی و نظرات فنی طیف وسیعی از شرکا است. از طرف همه افراد درگیر، مایلیم صمیمانه از کارکنان و مشارکت‌کنندگان اتحادیه اروپا، بانک جهانی و اعضای گروه توسعه سازمان ملل متحد: WHO، ILO، UNDP، UNEP، UNESCO، UNHABITAT، UNICEF، UNWOMEN تشکر کنیم.

ما به ویژه از راهنمایی و حمایت مالی اتحادیه اروپا سپاسگزاریم. به لطف این حمایت، این راهنما اکنون به صورت نسخه‌های دیجیتالی و چاپی در دسترس قرار خواهد گرفت و با شرکا در سطوح جهانی، منطقه‌ای و کشوری به اشتراک گذاشته خواهد شد.

بیش از همه، مایلیم از کسانی که ارزیابی نیازهای پس از سانحه را در محل انجام داده‌اند، تشکر کنیم. دانش و تجربه‌ای که آنها در اختیار ما قرار داده‌اند، امکان دستیابی به اطلاعات عملی فراوان و روش‌های بررسی‌شده‌ای را فراهم کرده است که بدون شک ارزیابی‌های آتی در مورد بلایای طبیعی را بهبود خواهد بخشید.

این سند با کمک مالی اتحادیه اروپا تهیه شده است. نظرات بیان شده در اینجا به هیچ وجه نمی‌تواند منعکس کننده نظر رسمی اتحادیه اروپا تلقی شود.

پیشگفتار

معمولاً پس از وقوع بلایای بزرگ، ارزیابی‌های متعددی توسط تعداد زیادی از آژانس‌ها انجام می‌شود و طیف وسیعی از بخش‌ها را پوشش می‌دهد. این ارزیابی‌ها طیف گسترده‌ای را شامل می‌شوند - از ارزیابی سریع نیازهای فوری گرفته تا دقیق‌ترین ارزیابی از الزامات بازسازی بلندمدت و کاهش ریسک. تعداد زیاد ارزیابی‌های انجام شده، همراه با روش‌های متنوع، ریسک عدم شفافیت و سردرگمی را برای ذینفعان در هنگام برنامه‌ریزی مرحله بازسازی به همراه دارد.

به همین دلیل، اجماع فزاینده‌ای در مورد نیاز به ارزیابی استاندارد و جامع در دوره پس از سانحه وجود دارد. چنین ارزیابی باید چندبخشی باشد و نیازهای بازسازی مربوط به زیرساخت‌ها، سرپناه، معیشت و خدمات اجتماعی و جامعه را به شیوه‌ای متعادل و جامع برطرف کند.

از آنجایی که دامنه و گستره‌ی بازسازی به تدریج با تأکید آشکار بر بازسازی بهتر از گذشته در حال گسترش است، روش‌شناسی ارزیابی نیازها نیز باید گسترش یابد تا برنامه‌ریزی بازسازی به شیوه‌ای جامع‌تر و یکپارچه‌تر انجام شود. علاوه بر این، ارزیابی بازسازی باید دقیق و واقع‌بینانه باشد تا به ابزاری معتبر برای بسیج منابع تبدیل شود.

در پاسخ به این نگرانی‌ها، گروه توسعه سازمان ملل متحد (UNDG) بانک جهانی (WB) و اتحادیه اروپا (EU) در توسعه ابزاری مشترک برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) با یکدیگر همکاری کرده‌اند. این ابزار، رویکردی هماهنگ و منسجم را ارائه می‌دهد که امکان ارزیابی عینی، جامع و تحت هدایت دولت از خسارات، تلفات و نیازهای بازسازی پس از سانحه را فراهم می‌کند و راه را برای یک چارچوب بازسازی یکپارچه هموار می‌سازد.

به منظور تسهیل و امکان‌پذیر ساختن استفاده از ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) توسط دست‌اندرکاران، راهنمای زیر توسط UNDG، بانک جهانی و اتحادیه اروپا تهیه شده است. این راهنما، یک روش ارزیابی را ساده و استاندارد می‌کند که همه بخش‌ها را پوشش می‌دهد و تعادل بین جنبه‌های مختلف بهبود را حفظ می‌کند.

هدف کلی این راهنما، ارائه پشتیبانی فنی به دست‌اندرکاران در حین برنامه‌ریزی و اجرای ارزیابی نیازها و طراحی چارچوب بازسازی است. امید است که این راهنما رویکردی منسجم و سازگار به ارزیابی پس از سانحه ارائه دهد، تخمینی عینی و جامع از نیازهای بازسازی ارائه دهد و در عین حال تصمیم‌گیری و اقدام سریع را تسهیل کند.

راهنمای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) با بهره‌گیری و ترکیب تکنیک‌های مختلف ارزیابی و برنامه‌ریزی، از جمله ارزیابی خسارت و زیان (DaLA) و ارزیابی نیازهای بازسازی انسانی (HRNA)، دستورالعمل‌های گام به گام در مورد برنامه‌ریزی و اجرای PDNA ارائه می‌دهد. به عنوان یک سند کاری، امید است که بازخورد تخصصی که از ابزار PDNA استفاده می‌کنند، به طور مداوم در این راهنما گنجانده شود و امکان درس‌های آموخته شده و یک روش‌شناسی PDNA رو به بهبود را فراهم کند.

فهرست مطالب

فصل ۱ - مقدمه‌ای بر راهنمای PDNA	۷
۱.۱ - مقدمه	۹
۱.۲ - اهداف از راهنمای PDNA	۱۰
۱.۳ - مخاطب	۱۰
۱.۴ - محدودیت‌ها	۱۱
۱.۵ - سازماندهی راهنما	۱۱
۱.۶ - اهداف یک PDNA	۱۲
۱.۷ - نتایج یک PDNA	۱۴
۱.۸ - اصول راهنما	۱۴
۱.۹ - مشارکت و هماهنگی	۱۵
فصل ۲ - انجام PDNA	۱۷
۲.۱ - مقدمه: رویکرد PDNA	۱۹
۲.۲ - عناصر اصلی PDNA	۲۰
۲.۲.۱ - اطلاعات پایه	۲۲
۲.۲.۲ - اثرات فاجعه	۲۴
۲.۲.۳ - تأثیر فاجعه	۲۹
۲.۲.۴ - استراتژی بازسازی	۳۱
فصل ۳ - فرآیند و مراحل انجام PDNA	۴۵
۳.۱ - مقدمه	۴۷
۳.۲ - مراحل و فرآیند	۴۸
۳.۳ - مشورت با دولت برای انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)	۵۱
۳.۴ - فعال‌سازی PDNA	۵۴

۵۶	۳.۵ تهیه PDNA
۶۷	۳.۶ جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها
۶۹	۳.۷ تدوین استراتژی ارزیابی
۷۱	۳.۸ بسیج منابع
۷۱	۳.۹ چارچوب ارزیابی و سایر اقدامات پیگیری

۷۳ جعبه ابزار

۷۵	نمونه شرح وظایف: مأموریت برنامه‌ریزی PDNA
۷۸	نمونه Tor برای PDNA
۸۱	الگوی نمونه: هزینه‌های تخمینی درون کشوری برای انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)
۸۳	نمونه شرح وظایف: تیم مدیریت سطح بالا
۸۴	نمونه شرح وظایف: تیم هماهنگی PDNA
۸۶	نمونه شرح وظایف: توابع پشتیبانی فنی
۸۷	نمونه شرح وظایف: گزارش نویسی
۸۸	نمونه شرح وظایف: متخصص مدیریت اطلاعات
۹۰	الگوی فهرست مخاطبین PDNA
۹۱	فضای کاری مبتنی بر وب مدل PDNA
۹۲	نمونه الگوی: گزارش PDNA و استراتژی ارزیابی
۱۰۴	نمونه الگوی: جدول ارائه نیازهای ارزیابی

۱۱۳ پیوست‌ها

۱۱۵	پیوست ۱. بیانیه مشترک در مورد ارزیابی‌های پس از بحران و برنامه‌ریزی برای ارزیابی
۱۱۸	پیوست ۲. چارچوب مشارکت سازمان ملل متحد و بانک جهانی برای شرایط بحرانی و پس از بحران
۱۲۱	پیوست ۳. پیوست عملیاتی پس از بحران UNDG-WB

اختصارات

بجای	بهرتر از قبل بسازید
کلاه	فرآیند تجدیدنظرخواهی تلفیقی
سی سی ای	ارزیابی مشترک کشوری
دالا	ارزیابی خسارت و زیان
دی آر آر	کاهش خطر بلایا
ای سی	کمپسیون اروپا
اکلاک	کمپسیون اقتصادی سازمان ملل متحد برای آمریکای لاتین و کارائیب
اتحادیه اروپا	اتحادیه اروپا
سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو)	سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو)
تولید ناخالص داخلی	تولید ناخالص داخلی
تیم بشردوستانه سازمان ملل متحد در کشور	تیم بشردوستانه سازمان ملل متحد در کشور
ارزیابی نیازهای بازیابی انسانی	ارزیابی نیازهای بازیابی انسانی
مؤسسات مالی بین‌المللی	مؤسسات مالی بین‌المللی
اهداف توسعه هزاره	اهداف توسعه هزاره
صندوق امانی چند اهداکننده	صندوق امانی چند اهداکننده
سازمان مردم نهاد	سازمان مردم نهاد
دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد	دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد
ارزیابی نیازهای پس از سانحه و نقشه راه بازیابی	ارزیابی نیازهای پس از سانحه و نقشه راه بازیابی
مقاله استراتژی کاهش فقر	مقاله استراتژی کاهش فقر
چارچوب برنامه‌ریزی مبتنی بر نتایج	چارچوب برنامه‌ریزی مبتنی بر نتایج
شرایط مرجع	شرایط مرجع
سازمان ملل متحد	سازمان ملل متحد
برنامه مشترک سازمان ملل متحد در مورد اچ‌آی‌وی/ایدز	برنامه مشترک سازمان ملل متحد در مورد اچ‌آی‌وی/ایدز
تیم کشوری سازمان ملل متحد	تیم کشوری سازمان ملل متحد
چارچوب کمک‌های توسعه‌ای سازمان ملل متحد	چارچوب کمک‌های توسعه‌ای سازمان ملل متحد
گروه توسعه سازمان ملل متحد	گروه توسعه سازمان ملل متحد
برنامه توسعه سازمان ملل متحد	برنامه توسعه سازمان ملل متحد
دفتر پیشگیری و بازیابی بحران UNDP	دفتر پیشگیری و بازیابی بحران UNDP
صندوق جمعیت سازمان ملل متحد	صندوق جمعیت سازمان ملل متحد
برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد	برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد
صندوق کودکان سازمان ملل متحد	صندوق کودکان سازمان ملل متحد
بانک جهانی	بانک جهانی
برنامه جهانی غذا	برنامه جهانی غذا
سازمان بهداشت جهانی	سازمان بهداشت جهانی

فصل ۱

مقدمه‌ای بر راهنمای PDNA

۱.۱ - مقدمه

شرایط پس از فاجعه، محیطی پیچیده و طاقت‌فرسا است که در آن، فوری‌ترین وظیفه، ارزیابی سریع نیازهای بشردوستانه و ارائه کمک‌های امدادی نجات‌بخش به آسیب‌دیدگان است. این امر همچنین مستلزم ارزیابی خسارات و تلفات ناشی از فاجعه و تدوین یک برنامه جامع بازایی است که به فرآیند توسعه پایدار منجر شود و در آن کاهش خطر در مواجهه با بلایا به صراحت در نظر گرفته شود. برای مقابله با چنین چالش‌هایی، کشوری که تحت تأثیر فاجعه قرار گرفته است، اغلب به حمایت طیف وسیعی از بازیگران ملی و بین‌المللی نیاز دارد.

در گذشته، این فرآیند با چندین ارزیابی نیاز موازی و تمرین‌های برنامه‌ریزی که توسط گروه‌ها، آژانس‌ها و خیرین مربوطه انجام می‌شد، مشخص می‌شد. معمولاً چنین ارزیابی‌هایی از نظر دامنه و دقت متفاوت بودند و در مراحل مختلف در طول مراحل واکنش و بهبود انجام می‌شدند.

این امر منجر به تشخیص نیاز به ایجاد مشارکت‌های قوی و تقویت هماهنگی برای بهبود انسجام در شرایط پس از سانحه شد. در سال ۲۰۰۸ اتحادیه اروپا، (EU) بانک جهانی (WB) و گروه توسعه سازمان ملل متحد (UNDG) توافق کردند که نهادها و منابع عضو را برای هماهنگ‌سازی روش‌های ارزیابی پس از سانحه بسیج کنند تا با رویکردی هماهنگ، از دولت‌ها و جمعیت‌های آسیب‌دیده بهتر حمایت شود. جلد فعلی راهنمای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) نشان‌دهنده نتیجه قابل توجه این رویکرد هماهنگ است.

راهنمای PDNA به عنوان بستری مشترک برای مشارکت و اقدام هماهنگ در ارزیابی و برنامه‌ریزی بازایی پس از بلایا تدوین شده است. هدف این راهنما هماهنگ‌سازی فرآیند و روش‌های مورد استفاده سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا و بانک جهانی برای ارزیابی، برنامه‌ریزی و بسیج حمایت برای بازایی کشورها و جمعیت‌های آسیب‌دیده از بلایا است.

این راهنما توسط کارکنانی از آژانس‌های سازمان ملل، اتحادیه اروپا و بانک جهانی در جریان اجرای مجموعه‌ای از توافق‌نامه‌های نهادی در مورد همکاری پس از بحران تهیه شده است. نسخه‌هایی از این توافق‌نامه‌ها در پیوست‌ها گنجانده شده است. آنها عبارتند از:

□ بیانیه مشترک در مورد ارزیابی‌های پس از بحران و برنامه‌ریزی برای بازایی که در ۲۵ سپتامبر ۲۰۰۸ توسط ... امضا شد.
کمیسر اروپا، مدیر برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) به نمایندگی از ...
UNDG و معاون رئیس بانک جهانی در امور سیاست عملیاتی و خدمات کشوری

چارچوب همکاری سازمان ملل متحد و بانک جهانی برای شرایط بحرانی و پس از بحران که در ۲۴ اکتبر امضا شد ،
۲۰۰۸ توسط دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس بانک جهانی

پیوست عملیاتی پس از بحران گروه توسعه سازمان ملل متحد-بانک جهانی که در ۲۴ اکتبر ۲۰۰۸ توسط مدیر عامل بانک جهانی و مدیر برنامه توسعه سازمان ملل متحد به نمایندگی از UNDG امضا شد .

راهنمای PDNA تلاشی مشترک برای شفاف‌سازی رویه‌های PDNA است. به این ترتیب، این یک سند کاری است که به طور مداوم از طریق همکاری بین آژانس‌های اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل، دولت‌ها، شرکا و جوامع آسیب‌دیده از بلایا، بر اساس تجربیات اجرای PDNA گسترش، بهبود و به‌روزرسانی خواهد شد. نظرات در مورد راهنمای PDNA را می‌توان در وب‌سایت‌های زیر ارسال کرد:

□ <http://www.recoveryplatform.org/pdna>

□ <https://www.gfdrr.org/>

□ http://ec.europa.eu/echo/policies/needs_en.htm

□ http://www.eeas.europa.eu/index_en.htm

□ <http://www.undp.org/content/undp/en/home/librarypage/crisis-prevention-and-recovery.html>

۱.۲- اهداف از راهنمای PDNA

هدف کلی راهنمای IPDNA، پشتیبانی بهتر به دولت‌ها در ارزیابی‌ها و برنامه‌ریزی‌های بازسازی پس از سانحه از طریق رویکردی هماهنگ‌تر است. هدف فوری‌تر این راهنما، ارائه یک چارچوب توافق‌شده و ترتیبات قابل پیش‌بینی برای پشتیبانی هماهنگ و مؤثر از سوی اتحادیه اروپا، سازمان ملل متحد و بانک جهانی به دولت‌هایی است که درخواست کمک بین‌المللی برای بازسازی و بازسازی پس از سانحه دارند. برای دستیابی به این هدف، این راهنما، راهنمایی کاربردی، عمل‌محور و آسان برای استفاده در حوزه‌های حیاتی زیر ارائه می‌دهد:

□ ارائه حداقل استانداردهای مشترک در مورد کیفیت، قابلیت اطمینان و شمولیت؛

□

تسهیل تصمیم‌گیری و اقدام سریع توسط ذینفعان؛

□ ارائه یک رویکرد قابل پیش‌بینی و منسجم برای ارزیابی و برنامه‌ریزی؛

□ مشارکت در تهیه یک برآورد عینی و جامع از نیازهای بازسازی؛

□ مشارکت در یک واکنش حرفه‌ای و کارآمد توسط جامعه بین‌المللی؛

□ با تلاش برای هماهنگی و کاهش همپوشانی، به یک رویکرد مقرون‌به‌صرفه‌تر کمک کنید؛

□ بهبود اعتبار ارزیابی‌ها و استراتژی‌های بازسازی؛

□ بهبود فرصت‌های تأمین مالی برای بهبود و بازسازی.

این راهنمای PDNA به عنوان یک رویکرد مشترک و پلتفرم مشترک برای تجزیه و تحلیل و اقدام جهت انجام PDNA و شروع فرآیند برنامه‌ریزی برای بازسازی در نظر گرفته شده است. این راهنما شامل ارزیابی‌ها و تکنیک‌های برنامه‌ریزی مختلف اعمال شده توسط آژانس‌های سازمان ملل متحد و روش ارزیابی خسارات، زیان‌ها و نیازها است که توسط کمیسیون اقتصادی سازمان ملل متحد برای آمریکای لاتین و کارائیب (ECLAC) تدوین و توسط بانک جهانی اعمال می‌شود.

این راهنما بر اساس روش‌های موجود برای ارزیابی تأثیر بلایا بنا شده است. این راهنما یک فرآیند ارزیابی جامع را تسهیل می‌کند که تأثیر بلایا را بر مردم، جوامع، جامعه مدنی و دولت‌ها و همچنین بر دارایی‌های فیزیکی و زیرساخت‌های کشور ثبت می‌کند. با استفاده از نتایج چنین ارزیابی، این راهنما به شناسایی نیازهای بازسازی از منظر انسانی، اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی و زیست‌محیطی کمک می‌کند که به نوبه خود، به تدوین یک استراتژی بازسازی برای رسیدگی به نیازهای بازسازی به شیوه‌ای جامع و پایدار کمک می‌کند.

۱.۳- مخاطب

راهنمای PDNA در درجه اول برای کمک به متخصصانی که در برنامه‌ریزی و اجرای PDNA شرکت می‌کنند و مدیرانی که مسئول هدایت و هماهنگی فرآیند PDNA هستند، در نظر گرفته شده است. به طور خاص، این راهنما برای موارد زیر در نظر گرفته شده است:

مقامات ارشد دولتی که مسئول اعلام فاجعه و درخواست همکاری بین‌المللی برای ... هستند
ارزیابی ملی از فاجعه و تلاش‌های بازسازی و بازسازی پس از آن.

□ مدیران ارشد از آژانس‌های چندجانبه در ستاد مرکزی و داخل کشور که موظف به پاسخگویی به درخواست دولت برای سازماندهی و هماهنگی ارزیابی، واکنش و بازسازی پس از فاجعه هستند. این شامل هماهنگ‌کننده بشردوستانه (HC)/هماهنگ‌کننده مقیم (RC)، تیم‌های کشوری سازمان ملل متحد، نمایندگان داخل کشوری آژانس‌های سازمان ملل، بانک جهانی و اتحادیه اروپا، و همچنین واحدها، ادارات یا خدماتی که مستقیماً با واکنش پس از فاجعه فراتر از مرحله بشردوستانه مرتبط هستند، می‌شود.

□ مقامات دولتی در وزارتخانه‌های مختلف با مسئولیت‌های واکنش به بلایا، بازسازی و کاهش خطرپذیری.

کارکنان فنی از آژانس‌های چندجانبه در ستاد و داخل کشور با مسئولیت‌هایی در ارزیابی، واکنش و برنامه‌ریزی برای بازیابی پس از سانحه، که ممکن است در ارزیابی مشارکت داشته باشند.

جامعه مدنی و سایر ذینفعان ملی که در برنامه‌ریزی بازیابی پس از سانحه و بازیابی نقش دارند.

این راهنما همچنین می‌تواند برای سایر کارکنان دولت، سازمان‌های مردم‌نهاد، رهبران محلی، داوطلبان و مقامات و مشاوران در سطح ملی و بین‌المللی که در مدیریت بحران و بازیابی دخیل هستند، مفید باشد.

جلد الف این راهنما برای تسهیل برنامه‌ریزی و سازماندهی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) در نظر گرفته شده است. این جلد، راهنما را معرفی کرده و رویکرد ارزیابی را ارائه می‌دهد. همچنین فرآیند و مراحل انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) را تشریح می‌کند. بنابراین، این جلد برای مقامات ارشد دولتی و نمایندگان نهادهای چندجانبه مسئول سازماندهی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مفیدتر خواهد بود.

جلد ب این راهنما، راهنمای فنی برای ارزیابی‌های خاص هر بخش ارائه می‌دهد و برای کارشناسان فنی که در ارزیابی شرکت می‌کنند، مفیدتر خواهد بود.

۱.۴- محدودیت‌ها

راهنمای PDNA قرار نیست جایگزین روش‌های ارزیابی پیچیده‌تری شود که توسط آژانس‌های سازمان ملل یا بانک جهانی تدوین و استفاده می‌شوند. این راهنما اذعان می‌کند که ممکن است ارزیابی و برنامه‌ریزی عمیق‌تری، فراتر از محدوده PDNA برای آژانس‌ها، اهداکنندگان و مؤسسات مالی بین‌المللی (IFIs) جهت تدوین استراتژی‌ها و برنامه‌های بازیابی فردی خود، به‌ویژه آنهایی که مختص بخش خاصی هستند، مورد نیاز باشد.

علاوه بر این، این راهنما قرار نیست جامع و فراگیر باشد، و همچنین یک سند تجویزی نیز نیست. بلکه، یک رویکرد و جهت‌گیری کلی به سمت ارزیابی و آغاز فرآیند برنامه‌ریزی بهبود ارائه می‌دهد که برای طیف وسیعی از مخاطبان مفید خواهد بود.

به طور خاص، فرآیندها و رویه‌های توصیه‌شده در فصل ۳ راهنما، به منظور نشان دادن یک راه ممکن برای حفظ هماهنگی بین سازمانی در طول فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) با سایر ذینفعان، یعنی کشور آسیب‌دیده، بانک جهانی و اتحادیه اروپا، با تکیه بر شیوه‌های خوب از موارد گذشته واکنش به بلایا، در نظر گرفته شده‌اند. این رویه‌ها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که بسته به شرایط کشور و ماهیت درخواست دولت برای مشارکت بین‌المللی، به صورت انعطاف‌پذیر اعمال شوند.

۱.۵- سازماندهی راهنما

در حال حاضر، راهنمای PDNA شامل دو جلد است: جلد A و جلد B.

جلد الف شامل سه فصل و یک جعبه ابزار است:

فصل ۱ مقدمه‌ای بر راهنما است که اهداف، نتایج و اصول مشارکت را تشریح می‌کند، و هماهنگی ارزیابی.

فصل ۲ چارچوبی برای یک رویکرد مشترک به ارزیابی و برنامه‌ریزی و همچنین راهنمایی در مورد ... ارائه می‌دهد . تدوین استراتژی بازیابی بر اساس نتایج ارزیابی.

فصل ۳ راهنمایی‌هایی در مورد فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) ارائه می‌دهد. این شامل پیشنهادهایی در مورد اقدامات لازم برای فعال‌سازی، تهیه و اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) است. این فصل شامل بخشی با راهنمای مختصر برای دولت و بخشی با جزئیات بیشتر برای شرکای سه‌جانبه است.

جعبه ابزار در جلد الف:

ابزارهای عملی برای پشتیبانی از فرآیند PDNA ارائه می‌دهد. این شامل نمونه شرح وظایف (Tor) است که می‌تواند به راحتی توسط تیم‌های ارزیابی درگیر در PDNA مورد استفاده قرار گیرد. و الگوهایی برای تسهیل فرآیند PDNA مانند تهیه گزارش نهایی PDNA و استراتژی بازیابی. این الگوها را می‌توان در صورت نیاز با هر زمینه تطبیق داد.

جلد ب شامل فصل‌هایی است که راهنمایی‌هایی برای ارزیابی نیازهای خاص هر بخش ارائه می‌دهند. مانند:

بخش‌های اجتماعی: مسکن و اسکان؛ آموزش؛ بهداشت؛ فرهنگ؛ و تغذیه؛

بخش‌های تولیدکننده، دامداری، شیلات و جنگلداری؛ صنعت، تجارت و بازرگانی

بخش‌های زیرساختی: آب، فاضلاب و بهداشت؛ (WASH) زیرساخت‌های اجتماعی؛ انرژی و برق؛

حمل و نقل و ارتباطات از راه دور؛

بخش‌ها/موضوعات مشترک: اشتغال و معیشت؛ کاهش خطر بلایا؛ (DRR) حکومتمداری؛

محیط؛ جنسیت؛ اچ‌آی‌وی/ایدز و سن.

فصل‌های مربوط به بخش‌های مختلف، از یک ساختار مشترک پیروی می‌کنند که عناصر اصلی ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) شرح داده شده در این جلد را در بر می‌گیرد. با این حال، اگرچه بخش‌ها از این ساختار مشترک پیروی می‌کنند، اما هر بخش ابزارها و روش‌های ارزیابی خاص خود را دارد که توسط بانک جهانی و آژانس‌های تخصصی سازمان ملل متحد مرتبط با نیازهای آن بخش خاص تدوین شده است. استفاده از این روش‌ها در چارچوب ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) برای اطمینان از سازگاری و هماهنگی نتایج آنها است تا بتوان آنها را در یک خلاصه یکپارچه از خسارات، زیان‌ها و نیازها در تمام بخش‌های مربوطه اضافه کرد.

۱.۶- اهداف یک PDNA

هدف اصلی از انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) کمک به دولت‌ها برای ارزیابی کامل میزان تأثیر یک فاجعه بر کشور و بر اساس این یافته‌ها، تهیه یک استراتژی بازیابی عملی و پایدار برای بسیج منابع مالی و فنی است. و در صورت لزوم، با توجه به ظرفیت‌های مالی، فنی و نهادی کشور آسیب‌دیده، درخواست همکاری و کمک خارجی بیشتر برای اجرای آن می‌شود. به طور خاص، ارزیابی نیازهای پس از سانحه اهداف زیر را تعیین می‌کند:

حمایت از ارزیابی‌های کشوری و آغاز فرآیندهای برنامه‌ریزی برای بهبود از طریق یک پلتفرم هماهنگ بین نهادهای که تلاش‌های هماهنگ سیستم سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، بانک جهانی، سایر اهداکنندگان بین‌المللی شرکت‌کننده، مؤسسات مالی و سازمان‌های مردم‌نهاد را در بر می‌گیرد؛

ارزیابی تأثیر فاجعه بر:

زیرساخت‌ها و دارایی‌ها

ارائه خدمات و دسترسی به کالاها و خدمات در تمام بخش‌ها، به ویژه در دسترس بودن خدمات اساسی و کیفیت ارائه خدمات؛

فرآیندهای حکومتی و اجتماعی؛

ارزیابی نیازها برای رسیدگی به خطرات و آسیب‌پذیری‌های اساسی به منظور کاهش ریسک و بازسازی بهتر. (BBB)

تخمین خسارات و زیان‌های ناشی از فاجعه به زیرساخت‌های فیزیکی، بخش‌های تولیدی و اقتصاد، از جمله ارزیابی پیامدهای کلان اقتصادی آن؛

شناسایی تمام نیازهای بازیابی و بازسازی؛

تدوین استراتژی بازسازی که نیازهای اولویت‌دار، مداخلات بازسازی، خروجی‌های مورد انتظار و هزینه بازسازی و بازسازی را مشخص می‌کند که مبنای یک چارچوب جامع بازسازی را تشکیل می‌دهد؛

فراهم کردن زمینه برای بسیج منابع برای بهبود و بازسازی از طریق منابع محلی، ملی و بین‌المللی

منابع.

راهنمای PDNA شامل عناصر اصلی روش ارزیابی خسارت و زیان (DaLA) و رویکرد و فرآیند ارزیابی نیازهای بازسازی انسانی (HRNA) برای ارزیابی جامع خسارات، زیان‌ها و نیازها است که منجر به تدوین استراتژی بازسازی می‌شود. از آنجایی که ارزیابی و استراتژی بازسازی تدوین شده در طول PDNA در مدت زمان نسبتاً کوتاهی تکمیل می‌شود، به برنامه‌ریزی جامع‌تری برای بازسازی، به‌ویژه در مورد بلایای بزرگ، نیاز دارد. این امر از طریق تدوین چارچوب‌های بازسازی ملی انجام می‌شود.

نمودار زیر بخش‌های معمول مورد ارزیابی در PDNA را نشان می‌دهد.

۷.۷. نتایج یک PDNA

PDNA چهار دستورالعمل اصلی زیر را ارائه می‌دهد:

یک گزارش ارزیابی تلفیقی، بر اساس گزارش‌های بخشی، که تأثیر و تأثر کلی فاجعه بر هر بخش، نیازهای ارزیابی برای هر بخش، و همچنین تأثیر صریح آن بر موضوعات مشترک، با دیدگاه جنسیتی، ملاحظات زیست‌محیطی، کاهش خطر و حاکمیت شرکتی را ارائه می‌دهد.

یک استراتژی ارزیابی که چشم‌انداز ارزیابی ملی را تعریف می‌کند؛ راهبردی برای اقدامات ارزیابی در هر بخش و منطقه آسیب‌دیده ارائه می‌دهد که مجهز به اهداف و مداخلات روشن است؛ آن را به سمت نتایج مورد انتظار هدایت می‌کند؛ و بازه زمانی و همچنین هزینه فرآیند ارزیابی را تعریف می‌کند.

زمینه را برای بسیج منابع در حمایت از بهبود کشور، از جمله برگزاری کنفرانس اهداکنندگان، فراهم می‌کند. جایی که مورد نیاز است.

طرحی کلی برای سازوکار اجرایی بهبود به رهبری کشور ارائه می‌دهد.

۸.۱. اصول راهنما

تمام ANDP ها (بررسی‌های اولیه پس از سانحه) با اصول اساسی زیر هدایت می‌شوند:

پایبندی به اصول اساسی بشردوستانه، بی‌غرضی و بی‌طرفی.

به رسمیت شناختن مالکیت ملی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و اطمینان از اینکه این فرآیند تقاضامحور و کشوری است. با رهبری و مشارکت کامل مقامات ملی در ارزیابی، برنامه‌ریزی و اجرای ارزیابی، از بالاترین سطوح سیاسی گرفته تا سطوح محلی و در سطح تخصص فنی.

حمایت از مالکیت محلی و مشارکت هرچه بیشتر مقامات محلی و سازمان‌های جامعه‌محور در برنامه‌ریزی و اجرای بهبود و ایجاد ظرفیت‌های خاص در صورت نیاز.

همه‌انگهی در تمام مراحل فرآیند و در تمام سطوح، تضمین همکاری و مشارکت بین سازمان ملل متحد، بانک جهانی و اتحادیه اروپا، و همچنین با دولت ملی، اهداکنندگان، سازمان‌های مردم‌نهاد، جامعه مدنی و سایر ذینفعان درگیر در ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA).

از یک تیم، یک فرآیند، یک خروجی اطمینان حاصل کنید.

به اصل «اول، آسیب نرسان» پایبند باشید - تضمین اینکه این فرآیند تأثیر مخربی بر امدادرسانی نجات‌بخش به جمعیت آسیب‌دیده و کشور نداشته باشد.

رویکردی حساس به تعارض اتخاذ کنید و اطمینان حاصل کنید که ارزیابی، تنش‌های موجود را تشدید نمی‌کند، و اینکه استراتژی ارزیابی، درگیری‌های احتمالی مرتبط با فاجعه را در نظر می‌گیرد.

حمایت و تقویت ظرفیت‌های ملی و محلی برای رهبری و مدیریت بهبود و بازسازی.

تضمین شفافیت و پاسخگویی در فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و همچنین در بازسازی و بازسازی پس از سانحه.

ادغام اقدامات کاهش خطرپذیری بلایای طبیعی در فرآیند بازسازی و بازتوانی به منظور افزایش تاب‌آوری جمعیت‌ها و کشورهای آسیب‌دیده در رابطه با فجایع آینده

تدوین یک برنامه‌ی ارزیابی که شکاف ایجاد شده توسط فاجعه را برطرف کند و به طور مؤثر به مردم در بازسازی بهتر و کاهش خطرات آینده بدون گسترش نیازها و اولویت‌های ارزیابی به یک برنامه‌ی توسعه‌ی کامل که فراتر از فاجعه می‌رود، کمک کند.

تضمین مشارکت جمعیت آسیب‌دیده در ارزیابی نیازها و اولویت‌ها و در فرآیند بازایی، و در عین حال حمایت از تلاش‌های خودجوش بازایی آنها.

با دیدگاه جنسیتی، بر آسیب‌پذیرترین اقشار، از جمله زنان سرپرست خانوار، کودکان، یتیمان، افراد بی‌زمین، افراد دارای نیازهای ویژه، جوانان و سالمندان تمرکز کنید.

ترویج برابری برای جلوگیری از هر نوع تبعیض بر اساس نژاد، رنگ، ملیت، ایدئولوژی، جنسیت،

قومیت، سن، زبان، مذهب، معلولیت، دارایی و تولد، از جمله موارد دیگر.

مسائل مشترک و فراگیر مانند جنسیت، محیط زیست، حکومتداری، حقوق بشر، اچ‌آی‌وی/ایدز و موارد دیگر را در جریان اصلی قرار دهید.

بازایی زمین در اصول توسعه پایدار.

در صورت لزوم، بر اساس استراتژی‌های توسعه ملی بنا کنید.

نظارت، ارزیابی و یادگیری از عمل.

ارزیابی را به موقع تکمیل کنید تا از فرصت محدود برای شروع بازایی، بسیج منابع و ابتکارات ایجاد تاب‌آوری نهایت استفاده را ببرید.

۱.۹. مشارکت و هماهنگی

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) یک فرآیند فراگیر، تحت رهبری و مالکیت دولت است که بر اساس ظرفیت و تخصص بازیگران ملی و بین‌المللی بنا شده است. بنابراین، مشارکت و هماهنگی برای فرآیند ارزیابی و تدوین استراتژی بازایی ضروری است.

برای اطمینان از یک فرآیند تحت رهبری و مالکیت دولت، توصیه می‌شود نمایندگان دولت از وزارتخانه‌های مربوطه در تمام سطوح، چه در تیم‌های فنی و چه در تیم‌های مدیریتی، به طور فعال مشارکت داشته باشند. این امر شامل رهبری و هماهنگی سطح بالای آنها در بخش‌های مختلف می‌شود.

توصیه می‌شود که تیم سطح بالا، که شامل مشارکت اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد خواهد بود، توسط دولت ملی رهبری شود. تیم سطح بالا توسط یک تیم هماهنگی و تیم‌های بخشی پشتیبانی خواهد شد. علاوه بر این، فرآیند ارزیابی نیازهای پس از وقوع زلزله باید شامل مشارکت جمعیت آسیب‌دیده، مقامات محلی، جامعه مدنی و بخش خصوصی در ارزیابی نیازها و اولویت‌های بازسازی و در طراحی استراتژی بازسازی باشد.

علاوه بر این، PDNA ممکن است سایر بازیگران بین‌المللی مرتبط، از جمله فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر و سایر سازمان‌های مردم‌نهاد، و در صورت لزوم، خیرین را درگیر کند. مهم است که همه ذینفعان ملی و بین‌المللی در تمام مراحل فرآیند ارزیابی، از جمله تدوین استراتژی بازایی، شرکت کنند. مطلوب است که مشارکت خیرین در PDNA وجود داشته باشد زیرا این مشارکت خیرین، تجربه بین‌المللی را به ارمغان می‌آورد.

ارزیابی.

نمونه‌ای گویا از بازیگران ملی و بین‌المللی شرکت‌کننده در PDNA

بازیگران بین‌المللی		بازیگران ملی	
[اتحادیه اروپا]		[دفتر ریاست جمهوری یا معادل آن]	
[بانک جهانی و سایر مؤسسات مالی بین‌المللی (IFI)]		[وزارت دارایی]	
[آژانس‌های سازمان ملل متحد]		[وزارت برنامه‌ریزی یا معادل آن]	
[سایر اهداکنندگان دوجانبه]		[وزارتخانه‌های تابعه]	
[سازمان‌های مردم‌نهاد بین‌المللی]		[دفاع مدنی]	
[سازمان‌های بین‌المللی منطقه‌ای]		[فرمانداران، سناتورها و شهرداران]	
		[صلیب سرخ ملی]	
		[سازمان‌های مردم‌نهاد ملی]	
		[سازمان‌های جامعه مدنی]	
		[سازمان‌های مبتنی بر جامعه]	
		[جمعیت آسیب‌دیده]	
		[بخش خصوصی]	

دستورالعمل‌های ارزیابی نیازهای پس از سانحه، جلد الف

فصل ۲

انجام PDNA

۲.۱- مقدمه: رویکرد PDNA

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) رویکردی برای تحلیل اثرات و پیامدهای فاجعه به منظور شناسایی نیازهای بازبانی است که از منظر انسانی، اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی و زیست‌محیطی تعریف می‌شود. این رویکردی است که توسط بانک جهانی، اتحادیه اروپا و سیستم و آژانس‌های سازمان ملل متحد به اشتراک گذاشته شده است. این یک فرآیند یکپارچه است که مجموعه‌ای از روش‌ها، ابزارها و تکنیک‌های تحلیلی را که برای ارزیابی‌های پس از سانحه و برنامه‌ریزی بازبانی توسعه یافته‌اند، در بر می‌گیرد و مقایسه و همگنی بخش به بخش را در تعریف مفاهیم اساسی خسارات، تلفات و نیازهای بازسازی و بازبانی پس از سانحه تضمین می‌کند. این رویکرد به عنوان یک بستر مشترک برای تجزیه و تحلیل و اقدام عمل می‌کند، با عناصر مشترکی که روش‌های بخش را در یک رویکرد ادغام می‌کنند و در نتیجه تصویری جامع از شرایط پس از سانحه و نیازها و اولویت‌های متمایز بخش‌های مختلف، گروه‌های اجتماعی و زیرگروه‌ها ارائه می‌دهند. این فصل راهنمایی در مورد عناصر مشترک اصلی که در طول ارزیابی نیازهای پس از سانحه ارزیابی می‌شوند، ارائه می‌دهد.

PDNA شامل موارد زیر است:

- جمع‌آوری داده‌های پایه قبل از سانحه برای مقایسه با شرایط پس از سانحه به منظور ارزیابی بزرگی و مقیاس فاجعه؛
- ارزیابی اثرات بلایا و پیامدهای بلایا در هر بخش برای تعیین نیازهای کلی بازبانی؛
- اولویت‌بندی این نیازهای بازبانی از طریق یک استراتژی بازبانی؛
- یک استراتژی بازبانی که اهداف روشن، مداخلات مناسب برای برآوردن نیازهای اولویت‌دار بازبانی، خروجی‌های مورد انتظار و نتیجه کلی مورد نظر را تعریف می‌کند و در نهایت، ترتیبات اجرایی را تشریح می‌کند.
- ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) از رویکردی برای بازبانی انسان پیروی می‌کند که رویکردی مردم‌محور است. بُعد بازبانی انسان با مفهوم توسعه انسانی هدایت می‌شود، یعنی اقداماتی برای بازبانی توانایی‌های افراد جهت دستیابی به پتانسیل کامل خود برای داشتن زندگی پربار و خلاقانه مطابق با نیازها و علایقشان. مردم به دسترسی عادلانه به معیشت امن، خدمات بهداشتی، سرپناه و زمین، امنیت، آزادی، زندگی اجتماعی و سایر خدمات کیفیت زندگی ضروری برای بازبانی و توسعه انسان نیاز دارند. قابلیت‌های انسانی و قابلیت‌های دولت‌ها نیز به همان اندازه مهم هستند که باید توانمند و تقویت شوند تا به آنها در بازبانی و مقابله با چالش‌های اضافی کمک کنند.
- بازبانی انسانی در مورد ایجاد محیطی توانمندساز برای زنان و دختران، مردان و پسران، جوامع و همچنین همه زیرگروه‌های جمعیت و دولت‌ها است تا از تأثیر بلایا بهبود یابند. این امر بر جوامع و جمعیت آسیب‌دیده تمرکز دارد؛ تأثیر یک فاجعه بر توسعه انسانی را ارزیابی می‌کند؛ و فعالیت‌های بازبانی اولیه، میان‌مدت و بلندمدت مورد نیاز برای بازبانی و در صورت امکان، بهبود وضعیت توسعه انسانی قبل از فاجعه را تعیین می‌کند.

- یک رویکرد مردم‌محور برای ارزیابی و بازبانی پس از سانحه بر عناصر زیر تمرکز دارد:
 - تأثیر بلایا بر توسعه انسانی.
 - نیازها و اولویت‌های متمایز زنان، دختران، پسران و مردان در تمام سنین و زیرگروه‌های جامعه آسیب‌دیده جمعیت‌ها از طریق مشارکت ذینفعان.
 - مشارکت ذینفعان آسیب‌دیده در فرآیند بهبود خودشان.
 - به رسمیت شناختن و حمایت از تلاش‌های خودجوش برای بهبود وضعیت جمعیت آسیب‌دیده.
 - در نظر گرفتن جنبه‌های اجتماعی-فرهنگی بازبانی پس از فاجعه علاوه بر الزامات اقتصادی.
 - اقداماتی برای ایجاد جوامع و اجتماعات تاب‌آور.

۲.۲- عناصر اصلی PDNA

در هسته خود، PDNA از چهار عنصر اصلی تشکیل شده است:

۱.۲. شرایط پیش از سانحه و اطلاعات پایه.

۱.۳. ارزیابی اثرات فاجعه.

۱.۴. ارزیابی اثرات بلایا.

۱.۵. استراتژی بازیابی، تعیین نیازهای بازیابی بخش.

همه این موارد در گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) گردآوری و جمع شده است. هر یک از این موارد در بخش‌های بعدی به تفصیل شرح داده شده است.

۱.۱. اطلاعات پایه در مورد شرایط پیش از سانحه: اولین گام بررسی شرایط عمومی پیش از سانحه -وضعیت اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، مالی و سیاسی -است که به عنوان پایه‌ای برای مقایسه با شرایط پس از سانحه در کشور آسیب‌دیده عمل می‌کنند.

۱.۲. ارزیابی اثرات بلایا: اثرات بلایا از طریق ارزیابی چهار عنصر اصلی تعیین می‌شود:

(۱) خسارت به زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی: کمی‌سازی زیرساخت‌های بخش دولتی و خصوصی و دارایی‌هایی که در این فاجعه نابود شدند.

(۲) اختلال در دسترسی به کالاها و خدمات: ارزیابی اثرات فاجعه بر ارائه خدمات، از جمله در دسترس بودن و کیفیت خدمات، و بر دسترسی جمعیت به کالاها و خدماتی که برای حمایت از زندگی و معیشت مورد نیاز است.

(۳) فرآیندهای حکمرانی و تصمیم‌گیری: ارزیابی اثرات فاجعه بر فرآیندهای اجتماعی و تصمیم‌گیری، از جمله توانایی مردم در اعمال شهروندی و اهداف سیاست‌های توسعه‌ای اولویت‌دار.

(۴) افزایش خطرات و آسیب‌پذیری‌ها: ارزیابی اینکه چه خطراتی در نتیجه فاجعه افزایش می‌یابند و چگونه، و چه تهدیدهای اضافی یا شرایط رو به وخامت، آسیب‌پذیری‌های مردم را افزایش می‌دهد؟

این تأثیرات هم به صورت کمی و هم به صورت کیفی با تقسیمات جغرافیایی و ویژگی‌های جامعه‌شناختی جمعیت مانند جنسیت، سن، قومیت، معلولیت و غیره بیان می‌شوند.

۲.۱. تخمین ارزش اثرات فاجعه: پس از توصیف اثرات، اثرات اقتصادی/ ارزش پولی اثرات برای خسارت به زیرساخت‌ها و دارایی‌ها و همچنین زیان اقتصادی ناشی از تغییرات در جریان‌های مالی مرتبط با تغییرات در خروجی‌های بخش تولیدی، هزینه‌های عملیاتی برای ارائه کالاها و خدمات، فرآیندهای حاکمیتی و مدیریت ریسک‌ها تخمین زده می‌شود. ارزش اقتصادی اثرات فاجعه برای چهار اثر کلیدی محاسبه می‌شود:

• ارزش تخریب کلی و جزئی زیرساخت‌ها و دارایی‌ها؛

• ارزش تغییرات در ارائه خدمات، تولید کالاها و خدمات و دسترسی به کالاها و خدمات؛ • ارزش تغییرات در فرآیندهای حاکمیتی؛

• ارزش تغییرات در ریسک‌ها.

۳. ارزیابی تأثیر بلایا: تأثیر بلایا از طریق ارزیابی دو عنصر اصلی تعیین می‌شود:

ری‌ثأت اقتصادی در سطوح کلان و خرد: تخمین اثرات احتمالی فاجعه بر عملکرد اقتصادی و عدم تعادل‌های موقت کلان اقتصادی که ممکن است از آن ناشی شود، و همچنین تأثیرات متنوع آن بر درآمد شخصی/خانوار و اشتغال در همه بخش‌ها.

تأثیر توسعه انسانی: تأثیرات فاجعه بر کیفیت زندگی انسان در میان‌مدت و بلندمدت

اصطلاح

تحلیل تأثیر بر اساس ارزیابی اثرات فاجعه، برنامه‌های توسعه بخش، درس‌هایی از تجربیات گذشته و نگرانی‌های نوظهور ناشی از وقایع است. تحلیل تأثیر فاجعه، پیش‌بینی میان‌مدت و بلندمدت اثرات فاجعه بر بخش‌های مختلف اقتصاد و برنامه‌های توسعه ملی را ارائه می‌دهد. تحلیل تأثیر، اساس استراتژی بازسازی را تشکیل می‌دهد.

۴. استراتژی بازسازی: ارزیابی اثرات بلایا و پیامدهای بلایا، نیازهای بازسازی را به طور کلی تعریف می‌کند. نیازهایی که به این ترتیب شناسایی می‌شوند، مبنای تعیین مداخلات بازسازی و بازسازی زود هنگام، میان‌مدت و بلندمدت از طریق یک استراتژی بازسازی را تشکیل می‌دهند.

نمودار زیر نشان می‌دهد که چگونه عناصر اصلی ارزیابی در تدوین استراتژی بازسازی نقش دارند.

۲.۲.۱- اطلاعات پایه

اطلاعات پایه پیش از فاجعه شامل داده‌های ملی، اجتماعی-اقتصادی، جمعیتی و جغرافیایی مربوط به مناطق آسیب‌دیده، از جمله شاخص‌های توسعه مانند نرخ سواد، سوءتغذیه و ناامنی غذایی، سطح فقر، دسترسی به آب آشامیدنی و امکانات بهداشتی، امکانات آموزشی و ثبت‌نام در مدرسه و میزان شیوع بیماری‌های واگیردار و موارد دیگر است. در صورت امکان، تمام داده‌های مربوطه باید بر اساس جنسیت، سن، قومیت یا ویژگی‌های فرهنگی/مذهبی تفکیک شوند. در صورتی که برای شناسایی آسیب‌پذیری‌ها و فرصت‌های خاصی که زنان، دختران، پسران و مردان و گروه‌های مختلف قومی و فرهنگی/مذهبی ممکن است با آن مواجه شوند و نیاز به اقدام پس از فاجعه دارند، مرتبط باشند.

داده‌های پایه برای تعیین تأثیر کلی فاجعه در تمام بخش‌ها، از جمله تأثیر آن بر توسعه انسانی، بسیار مهم است. داده‌های پایه همچنین به تجزیه و تحلیل آسیب‌پذیری و درک علل اساسی فاجعه کمک می‌کنند. این به نوبه خود به برنامه‌ریزی برای بازیابی مؤثر و تاب‌آور کمک می‌کند. تیم‌های هر بخش، داده‌های مربوط به شرایط پایه قبل از فاجعه مربوط به بخش خود را جمع‌آوری می‌کنند.

در شرایطی که داده‌های پایه در سرشماری، بررسی‌های بخشی یا محلی یا گزارش‌های تفکیکی بخشی موجود نباشد، ممکن است لازم باشد داده‌های پایه بر اساس بحث با مطلعان کلیدی تخمین زده شوند. همچنین می‌توان بر اساس برداشت‌های بصری از مناطق آسیب‌دیده و مقایسه آن با مناطق آسیب‌دیده، به داده‌های پایه دست یافت، مشروط بر اینکه داده‌های زمین‌مراجع مربوط به تصاویر وجود داشته باشد. در شرایط خاص، که تصاویر ماهواره‌ای از شرایط قبل از فاجعه در دسترس است، می‌توان این تصاویر را برای ایجاد داده‌های پایه در سطح بخش تفسیر کرد.

به طور کلی اطلاعات جمع‌آوری‌شده شامل موارد زیر است:

اطلاعات جمعیتی، اجتماعی-اقتصادی، جغرافیایی، قومی و فرهنگی پیش از سانحه؛

□ داده‌های پیش از فاجعه برای هر بخش؛

□ ماهیت و میزان خطرات، آسیب‌پذیری‌ها و ریسک‌های پیش از سانحه؛

□ برنامه‌های توسعه ملی و همچنین منطقه‌ای (یا محلی)، اهداف اجتماعی-اقتصادی در کوتاه‌مدت و فخر

استراتژی‌های کاهش.

جدول زیر نمونه‌ای از نوع داده‌های پایه جمع‌آوری‌شده برای PDNA را ارائه می‌دهد.

مثالی گویا از داده‌های جمع‌آوری‌شده قبل و بعد از سانحه

نوع داده‌ها (بدون ترتیب خاص)

کل جمعیت	آخرین سرشماری جمعیت
تراکم جمعیت در هر کیلومتر مربع	جدیدترین نظرسنجی خانوار
سن ۱۴-۰ سال	
سن ۱۵ تا ۵۹ سال	
سن ۶۰ سال به بالا	
روستایی / شهری	
خانوارهای سرپرست مرد/زن	
نرخ سواد (۱۵ تا ۲۴ سال) (زن / مرد)	
امید به زندگی (زن / مرد)	
شاخص فقر انسانی	گزارش‌های توسعه انسانی یا سایر برآوردهای ملی یا بین‌المللی
شاخص توسعه انسانی	گزارش‌های توسعه انسانی
فقر شهری	گزارش‌های اقتصادی، اجتماعی و مالی
فقر روستایی	گزارش‌های اقتصادی، اجتماعی و مالی
درآمد سرانه	بررسی‌های اقتصادی و اجتماعی سالانه
میزان مرگ و میر نوزادان	گزارش‌های توسعه هزاره یا شاخص‌های بخشی از وزارتخانه‌های مربوطه
میزان مرگ و میر مادران	گزارش‌های توسعه هزاره یا شاخص‌های بخشی از وزارتخانه‌های مربوطه
	نقشه‌های کلی کشور و مناطق آسیب‌دیده
	تصاویر ماهواره‌ای با داده‌های زمین‌مرجع
	گزارش سالانه خدمات رفاهی
	پیش‌بینی‌های تولید
	گزارش‌های اقتصادی و مالی

اطلاعات مربوط به اطلاعات پایه در هر بخش در یادداشت‌های راهنمای هر بخش گنجانده شده است.

- ۲.۲.۲ اثرات فاجعه

تأثیرات بر زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی

ارزیابی نیازهای پس از وقوع زلزله (PDNA) تأثیر تخریب کامل یا جزئی دارایی‌های فیزیکی و زیرساخت‌ها در مناطق آسیب‌دیده را بر اساس واحدهای فیزیکی برای همه بخش‌ها ارزیابی می‌کند. این شامل موارد زیر است:

زیرساخت‌های اجتماعی مانند تعداد خانه‌ها، مراکز آموزشی و درمانی، ساختمان‌های دولتی،
زیرساخت‌های اجتماعی، مراکز فرهنگی و مذهبی؛

زیرساخت‌های اساسی مانند حمل و نقل و ارتباطات (جاده‌ها، پل‌ها، بنادر، فرودگاه‌ها و خطوط قطار و غیره)، سیستم‌های آب و فاضلاب، سیستم‌های آبیاری، تولید انرژی، توزیع و خطوط تأمین ؛

بخش‌های تولیدی مانند زیرساخت‌های کشاورزی، تأسیسات صنعتی و تجاری، و کسب‌وکارها از جمله گردشگری و صنایع خدماتی؛

علاوه بر این، دارایی‌های فیزیکی آسیب‌دیده یا تخریب‌شده در آن ساختمان‌ها و زیرساخت‌ها، مانند اثاثیه و تجهیزات، ماشین‌آلات و ابزارهای کشاورزی و غیره را کمی می‌کند.

این خسارات ابتدا از نظر فیزیکی (تعداد، وسعت از نظر مساحت یا سطح، حسب مورد) و سپس از نظر ارزش پولی آنها، که به صورت هزینه‌های جایگزینی بر اساس قیمت بازار حاکم درست قبل و بعد از فاجعه بیان می‌شود، ارزیابی می‌شوند. این به عنوان هزینه پایه در نظر گرفته می‌شود، زیرا محاسبه هزینه‌های بازسازی، تغییرات قیمت پس از فاجعه و بهبودهای مرتبط با کاهش ریسک و مفهوم «بازسازی بهتر از قبل» را در تهیه چارچوب ارزیابی در نظر می‌گیرد.

تأثیرات بر تولید کالاها و خدمات و دسترسی به کالاها و خدمات

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) کاهش تولید بخش‌های تولیدی (کشاورزی، دامداری، شیلات؛ صنعت، تجارت و خدمات از جمله گردشگری) مرتبط با آسیب به زیرساخت‌ها و خسارات به دارایی‌ها را ارزیابی می‌کند. همچنین تأثیر آن بر ارائه خدمات در تمام بخش‌های اجتماعی مربوطه و گروه‌های جمعیتی، به ویژه در دسترس بودن خدمات اساسی و کیفیت ارائه خدمات را ارزیابی می‌کند. این شامل خدماتی مانند آموزش، تأمین اجتماعی، مسکن، مراقبت‌های بهداشتی، فرهنگ، در دسترس بودن آب آشامیدنی سالم و تأسیسات بهداشتی و خدمات اداری عمومی، چه توسط بخش دولتی و چه خصوصی ارائه شود، می‌شود. تقاضاهای جدید برای خدمات یا کالاها ناشی از فاجعه نیز باید در نظر گرفته شود.

تیم‌های بخشی می‌توانند از روش‌ها و تکنیک‌های متنوعی برای ارزیابی شرایط پس از فاجعه با عمق و جزئیات بیشتر استفاده کنند. به عنوان مثال، می‌توان از طریق نظرسنجی‌های خانوار، تغییرات مرتبط با فاجعه در مصرف و هزینه‌های مواد غذایی و همچنین سطوح کلی ناامنی غذایی را ارزیابی کرد. همچنین می‌توان داده‌ها را بر اساس جنسیت و سن جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل کرد و تحلیل جنسیتی را دنبال کرد. در زیر برخی از ملاحظات مهم که باید هنگام ارزیابی تغییرات نسبت به شرایط قبل از فاجعه، به ویژه در مورد در دسترس بودن و کیفیت ارائه خدمات اساسی، در نظر گرفته شوند، ذکر شده است:

ارزیابی بخشی از تجهیزات، تدارکات، سیستم‌های اطلاعاتی و فناوری نابود شده؛

وجود یا فقدان لوازم و کالاهای اساسی در بازارها. در این مورد باید دقت شود که تأثیری که ممکن است بر حسب خسارات و زیان‌های کشاورزی، صنعتی یا تجاری اندازه‌گیری شده باشد، تکرار نشود.

تمرکز بر گروه‌های جمعیتی که به طور خاص از کمبود خدمات موجود آسیب دیده‌اند؛

ارزیابی زیرساخت‌های موقت مورد نیاز مانند سرپناه، مراکز آموزشی، تأمین آب و انرژی، مراکز بهداشتی، مراکز مذهبی و فرهنگی و خدمات اضافی مورد نیاز در نتیجه فاجعه مانند تأمین انرژی اضطراری، سرپناه‌های موقت، کنترل بیماری، ایجاد درآمد و بهداشت، و موارد دیگر؛

فکر کردن به اینکه برنامه‌های ارائه خدمات مانند برنامه‌های آموزشی یا مراقبت‌های بهداشتی، که چند نمونه از آنها را نام بردیم، چگونه باید باشند

دوباره تطبیق داده شده؛

در دسترس بودن منابع انسانی برای اطمینان از ارائه خدمات کافی، از جمله جبران دستمزد برای خدمات کارکنان تحویل مانند معلمان و پرستاران، و تخصص فنی اضافی.

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) همچنین بر ارزیابی دسترسی مردم به کالاها و خدمات اساسی، به ویژه از دست دادن دسترسی یا اختلالات/محدودیت‌هایی که افراد، خانواده‌ها و جوامع در تأمین نیازهای اساسی خود پس از سانحه متحمل می‌شوند، تأکید دارد. برای مثال، ممکن است امکانات آب و فاضلاب موجود باشد، اما جاده‌های آسیب‌دیده مانع دسترسی مردم به آنها شوند؛ به همین ترتیب، ممکن است امکانات بهداشتی وجود داشته باشد، اما هزینه‌های استفاده از خدمات بهداشتی ممکن است خدمات بهداشتی را از دسترس گروه‌های جمعیتی خاصی خارج کند. در اینجا، تحلیل بر هزینه‌های اضافی وارده بر جمعیت (افراد، خانواده‌ها و جوامع از دیدگاه جنسیتی) در دسترسی به آن کالاها و خدمات متمرکز خواهد بود - هزینه‌هایی از نظر قیمت‌های بالاتر به دلیل احتکار یا مشکلات تهیه توسط تأمین‌کنندگان، و زمانی که آنها برای تهیه این کالاها از بازارها صرف می‌کنند.

گنجاندن تحلیل جنسیتی در ارزیابی، درک موانع متمایز دسترسی زنان و دختران را تسهیل می‌کند. به عنوان مثال، به دلایل اجتماعی و فرهنگی، ممکن است به زنان و دختران اجازه سفر به آب، فاضلاب یا مراکز بهداشتی موجود داده نشود؛ یا ناامنی حاکم در منطقه تخلیه ممکن است به این معنی باشد که زنان و دختران برای سفر به منظور دسترسی به امکانات احساس امنیت نمی‌کنند.

هدف از این ارزیابی، اطمینان از انجام اقدامات لازم برای بازگرداندن ارائه خدمات و همچنین دسترسی مردم به کالاها و خدمات اساسی است. نیازهای شناسایی شده شامل هزینه‌های اضافی است که جمعیت آسیب‌دیده از جاذبه برای دسترسی به خدمات متحمل می‌شوند. باید دقت شود که از تکرار هزینه‌های اضافی برای ارائه دهندگان خدمات - که ممکن است قبلاً در نظر گرفته شده باشند (به عنوان مثال، در بخش‌های تولیدی) - جلوگیری شود تا دسترسی برابر برای زنان، دختران، پسران و مردان، به ویژه در مواردی که نیاز به اقدامات ویژه برای تضمین دسترسی برابر برای همه است، تسهیل شود.

در زیر نمونه‌هایی از ملاحظات کلیدی برای ارزیابی دسترسی به کالاها و خدمات اساسی آمده است:

شرح چگونگی محدودیت دسترسی به خدمات اساسی مانند بازارها، اشتغال، آب، مراقبت‌های بهداشتی، غذا، مدارس و مراکز فرهنگی، و موارد دیگر، با تفکیک محدودیت‌های پیش روی زنان/دختران و مردان/پسران؛

محدودیت‌های فیزیکی برای دسترسی مانند آوار و جاده‌های آسیب‌دیده؛

محدودیت‌های غیرفیزیکی برای دسترسی، از جمله از دست دادن درآمد، هزینه‌های استفاده، کمبود لوازم مدرسه و امکانات اجتماعی/بی‌تحرکی فرهنگی؛

قیمت کالاهای اساسی در مقایسه با قدرت خرید خانوارها؛

تعداد افرادی که به خدمات اساسی دسترسی ندارند، بر اساس جنسیت و سن، بخش و منطقه جغرافیایی؛

گروه‌های جمعیتی خاص که به ویژه تحت تأثیر اختلال در دسترسی قرار گرفته‌اند، از جمله زنان و دختران به طور کلی و/یا زنان باردار و شیرده، افراد مسن، بیماران مزمن و کودکان بدون همراه؛

نحوه برخورد جوامع آسیب‌دیده با موانع دسترسی؛

اقدامات مورد نیاز در کوتاه‌مدت و بلندمدت برای بازگرداندن دسترسی مردم به کالاها و خدمات ضروری؛

دسترسی به خدمات ویژه، از جمله تغذیه در مدرسه، بهداشت مادران و باروری، مراقبت‌های بهداشتی روانی-اجتماعی، مراکز مذهبی و فرهنگی؛

تمرکز بر محرومیت اجتماعی و اقدامات لازم برای تضمین دسترسی جهانی به همه خدمات اساسی، چه زنان، دختران، مردان، پسران، معلولان جسمی، جوانان و همچنین سالمندان، گروه‌های جمعیتی آسیب‌پذیر، افراد بی‌زمین یا افراد مبتلا به اچ‌آی‌وی/ایدز؛

□ فرصت‌های برابر در زمینه‌هایی مانند اشتغال و تولید درآمد، و موارد دیگر؛

□ اقداماتی برای حمایت از مکانیسم‌های مقابله مثبت و کاهش راهبردهای مقابله منفی.

تأثیرات بر فرآیندهای حاکمیتی و تصمیم‌گیری

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) فرآیندهای کلیدی حاکمیتی و تصمیم‌گیری هر بخش را که ممکن است تحت تأثیر یک فاجعه قرار گیرد، ارزیابی می‌کند. این موارد عبارتند از:

□ تأثیر فاجعه بر عملکردهای دولت و کارمندان دولت که باعث اختلال در امور اداری مبتنی بر بخش می‌شود

فرآیندها؛

□ اختلال در کارکردهای اساسی جامعه، خدمات اجتماعی ارائه شده توسط سازمان‌های جامعه‌محور، و اختلال در زندگی فرهنگی و اجتماعی؛

□ تأثیر بلایا بر مدیریت و سازماندهی خدمات بخشی که از زندگی و معیشت حمایت می‌کنند؛

□ ارزیابی ظرفیت‌های بخشی، ملی و محلی برای رهبری و مدیریت خود فرآیند بهبود.

در مورد مورد اخیر، توجه به اختلال در مشارکت زنان در مجامع تصمیم‌گیری در تمام سطوح و همچنین ارزیابی فرصت‌هایی که زنان ممکن است نقش‌های تصمیم‌گیری جدیدی را بر عهده بگیرند یا جایی که حمایت، مشارکت زنان را در تصمیمات متمرکز بر بهبودی افزایش می‌دهد، مهم است.

با انجام این کار، ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) تضمین می‌کند که این فرآیندهای مهم اجتماعی و حاکمیتی به عنوان بخشی از فرآیند بهبود، احیا شوند. در زیر ملاحظات کلیدی برای ارزیابی فرآیندهای حاکمیتی و اجتماعی آمده است:

□ شرح تأثیر فاجعه بر فرآیندهای مدیریت بخشی؛

□ تأثیرات بر ظرفیت بخش مورد نظر برای مدیریت ارائه خدمات و ادامه وظایف سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی - تأثیرات از نظر فرآیندهای مشورت، تصمیم‌گیری، مشاوره، مدیریت و ظرفیت فنی و عملیاتی؛

□ تأثیر بر زندگی اجتماعی، انسجام اجتماعی و روابط قدرت، از جمله روابط قدرت جنسیتی، تعارضات پنهان، شبکه‌های حمایت اجتماعی و تقسیم کار؛

□ بارهای اضافی وارده بر دولت‌های محلی و سازمان‌های جامعه مدنی در نتیجه فاجعه و راه‌های مقابله آنها؛

□ ظرفیت مقامات بخش برای رهبری و مدیریت فرآیند بهبود.

ارزیابی ظرفیت‌ها بخشی از فرآیندهای اجتماعی و حاکمیتی است که در طول ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) ارزیابی می‌شوند و به ویژه برای احیای عملکردها و فرآیندهای حاکمیتی و فراهم کردن دسترسی به خدمات اساسی اهمیت دارند. درک خوب از ظرفیت‌ها همچنین برای تدوین برنامه‌ای برای افزایش ظرفیت یک کشور یا بخش برای بازیابی از بلایا و پیشبرد اهداف توسعه بسیار مهم است.

ارزیابی ظرفیت دو هدف کلی دارد:

□ شناخت ظرفیت موجود برای رهبری و اجرای فرآیندهای بازیابی؛

□ شناخت ظرفیت موجود برای ارائه خدمات و بهبود عملکردهای حاکمیتی.

ارزیابی ظرفیت به شناسایی شکاف‌های اساسی ظرفیت کمک می‌کند و یک برنامه توسعه ظرفیت را به عنوان بخشی از استراتژی بهبود بخش در نظر می‌گیرد. یک ارزیابی خوب از ظرفیت برای بهبود می‌تواند به برنامه‌ریزی برای نهادسازی و اصلاحات و ایجاد محیطی توانمندساز برای ارائه خدمات کمک کند.

برای اهداف ارزیابی پس از سانحه، ظرفیت دولت‌های ملی، منطقه‌ای و محلی، جامعه مدنی، سازمان‌های اجتماعی، بخش خصوصی و همچنین سازمان‌های بین‌المللی که می‌توانند در فرآیند ارزیابی و بازسازی مشارکت داشته باشند، باید ارزیابی شود و اقداماتی برای تقویت ظرفیت‌های آنها در استراتژی ارزیابی گنجانده شود.

ظرفیت‌های موجود پیش از وقوع فاجعه باید به عنوان مبنایی برای ارزیابی ظرفیت و برنامه توسعه ظرفیت بعدی در نظر گرفته شوند. این ارزیابی باید ظرفیت‌ها را بر اساس چگونگی تغییر آنها توسط فاجعه یا نیازهای ظرفیتی جدید ایجاد شده توسط فاجعه بررسی کند. ارزیابی و برنامه‌ریزی که قبلاً توسط فعالان بشردوستانه و ارزیابی اولیه انجام شده است، ورودی‌های مفیدی را برای ارزیابی ظرفیت پس از فاجعه فراهم می‌کند. ظرفیت‌ها در دو دسته کلی بررسی می‌شوند:

□ ظرفیت‌های عملکردی لازم برای ایجاد و مدیریت موفقیت‌آمیز سیاست‌ها، قوانین، استراتژی‌ها و برنامه‌ها. آن‌ها بستری برای اجرا ایجاد می‌کنند و برای نهادهای مؤثر، محوری هستند.

□ ظرفیت‌های فنی مبتنی بر دانش حرفه‌ای خاص نیز باید ارزیابی شوند. ظرفیت‌های فنی حیاتی در زمینه‌های ارزیابی پس از فاجعه شامل دانش در مورد ارائه خدمات در بخش‌های خاص، مانند بهداشت، آموزش، زیرساخت‌ها، مسکن و غیره است.

بر اساس تغییراتی که فاجعه در ظرفیت‌های عملکردی و فنی ایجاد می‌کند، ارزیابی ظرفیت به پنج دسته کلی زیر می‌پردازد:

□ دانش و مهارت‌های از دست رفته یا مورد نیاز فعلی؛

□ منابع انسانی، مالی و مادی از دست رفته یا اکنون با توجه به تقاضاهای جدید مورد نیاز هستند؛

□ سیستم‌های اطلاعاتی، مدیریتی و ارتباطی مورد نیاز با توجه به تقاضاهای جدید یا تخریب سیستم‌های موجود قبلی؛

□ اختیارات قانونی، سیاست‌ها و مقررات، زیرا ممکن است به دلیل فاجعه نیاز به اصلاح یا تغییر داشته باشند.

□ پاسخگویی، نظارت و گزارش‌دهی که به‌طور خاص برای فرآیندهای ارزیابی و بازسازی انجام شده است، با توجه به اینکه در مرحله اضطراری برخی از این سیستم‌ها مانند شرایط عادی اعمال نمی‌شوند. این ممکن است به دلیل مقررات قانونی ویژه‌ای باشد که امکان صدور مجوز سریع، تخصیص مناقصه و قرارداد را در شرایط اضطراری فراهم می‌کند یا به دلیل اختلال در نهادهای مسئول این فرآیندها در شرایط عادی.

افزایش خطرات و آسیب‌پذیری‌ها

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) خطرات و آسیب‌پذیری‌های زیربنایی ناشی از فاجعه را بررسی می‌کند - خطرات از پیش موجود که در طول فاجعه آشکار می‌شوند و خطرات و آسیب‌پذیری‌های جدیدی که توسط فاجعه افزایش یافته‌اند. هر دو مورد باید برای تعیین عناصر کلیدی مورد نیاز برای تضمین بهبودی تاب‌آور در نظر گرفته شوند.

خطرات و آسیب‌پذیری‌های ناشی از بلایا: از همان ابتدا، عناصر خطر موجود در نتیجه بلایا بخش جدایی‌ناپذیری از ارزیابی را تشکیل می‌دهند. خطرات بالقوه اضافی ممکن است شامل نزدیکی به فصل سیل یا طوفان، جابجایی آوارگان داخلی (IDPs) به مناطقی با خطر بیشتر، افزایش بی‌ثباتی دامنه‌ها یا افزایش خطر سیل در امتداد حوضه‌های رودخانه و مناطق ساحلی پست، ادامه باران‌های شدید یا لرزه‌های بیشتر یا پتانسیل تأثیرگذاری بر زندگی و معیشت بیشتر، خطرات خاصی که می‌توانند زندگی را نیز تهدید کنند، مانند شیوع احتمالی بیماری یا سوء تغذیه مزمن، در صورت عدم انجام اقدامات لازم. علاوه بر این، خطرات شامل قرار گرفتن احتمالی در معرض خشونت جنسی و جنسیتی، کار کودکان، قاچاق انسان و خطرات درگیری است که می‌تواند پس از بلایا و در طول بحران‌ها افزایش یابد.

ارزیابی مربوط به ریسک‌ها دو هدف کلیدی دارد:

□ ارزیابی خطرات فوری ناشی از بلایا برای جلوگیری از تهدیدات نوظهور و/یا شرایط رو به وخامت؛

□ ارزیابی آسیب‌پذیری‌ها و عواملی که از قبل وجود داشته‌اند و در شرایط فعلی به آسیب و زیان این بخش دامن زده‌اند

فاجعه.

در زیر برخی از عناصر شاخص‌های ریسک و آسیب‌پذیری برای ارزیابی آورده شده است:

□ شناسایی خطرات و ریسک‌های اضافی که ممکن است فرآیند ارزیابی را تهدید کنند؛

□ رانش زمین بیشتر، فصل بارندگی پیش رو، فصل طوفان، لرزه‌های بیشتر، و موارد دیگر؛

□ خطرات زیست‌محیطی؛

□ خطرات اجتماعی-سیاسی، از جمله خطر درگیری؛

□ آسیب‌پذیری‌های جدید ایجاد شده توسط فاجعه که ممکن است تهدیدات بیشتری را ایجاد کنند؛

□ گروه‌های جمعیتی که توسط بخش (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، جغرافیایی) تحت پوشش قرار می‌گیرند و به طور ویژه آسیب‌پذیر یا

در معرض خطر؛

□

اقدامات کاهش اولویت‌دار مورد نیاز برای جلوگیری از فاجعه‌ای دیگر یا وخامت بیشتر شرایط فعلی.

خطرات از پیش موجود یا اساسی: این خطرات، عواملی هستند که در آسیب‌ها و خسارات وارده به زیرساخت‌ها و دارایی‌ها در بخش‌های مختلف نقش دارند. این ارزیابی، خطرات اساسی و خاص هر بخش و فقدان اقداماتی را که می‌توانست از دارایی‌ها و زیرساخت‌های آن بخش در برابر خطرات محافظت کند، شناسایی می‌کند. اگر بخش آموزش را در نظر بگیریم، ارزیابی شامل فقدان برنامه‌های آمادگی برای مدارس، قرارگیری مدارس در مناطق پرخطر که در وهله اول آنها را در معرض آسیب‌های ناشی از بلایا قرار می‌دهد، خواهد بود. به طور مشابه، در بخش کشاورزی، این ارزیابی می‌تواند شامل فقدان فناوری‌ها و شیوه‌های کشاورزی باشد که آسیب‌پذیری محصولات را در برابر یک خطر خاص افزایش می‌دهد.

این تحلیل همچنین شامل شکاف‌های ظرفیت سیاست‌گذاری و نهادی در مداخلات برنامه‌ریزی با اشاره کم به خطرات بلایا مانند فقدان سیاست روشن در مورد کشاورزی پایدار یا فقدان کدهای ساختمانی برای مدارس می‌شود. ارزیابی ریسک، اقداماتی را برای موارد زیر مشخص می‌کند:

□ اسکان مجدد برنامه‌ریزی‌شده و ایمن دارایی‌ها و زیرساخت‌های این بخش؛

□ شناسایی زمین امن برای بازسازی/نوسازی؛

□ شناسایی شیوه‌ها و فناوری‌هایی که باعث ایجاد تاب‌آوری در بخش‌های مختلف می‌شوند؛

□ نقشه‌برداری از خطرات و ریسک‌های چندگانه برای اطلاع‌رسانی در مورد برنامه‌ریزی ارزیابی؛

□ اقدامات نظارتی برای محدود کردن بازسازی و مرمت در مناطق پرخطر؛

□ سیستم‌های اطلاعاتی، تخصص فنی (منابع انسانی) و آموزش مورد نیاز برای پشتیبانی از بازسازی بهتر.

برآورد ارزش اقتصادی اثرات بلایا

خسارات وارده به زیرساخت‌ها و دارایی‌ها ابتدا از نظر فیزیکی (تعداد، وسعت از نظر مساحت یا سطح، حسب مورد) و سپس از نظر ارزش پولی آنها، که به صورت هزینه‌های جایگزینی بر اساس قیمت بازار حاکم درست قبل و بعد از فاجعه بیان می‌شود، ارزیابی می‌شوند. این به عنوان هزینه پایه در نظر گرفته می‌شود، زیرا محاسبه هزینه‌های بازسازی، تغییرات قیمت پس از فاجعه و بهبودهای مرتبط با کاهش ریسک و مفهوم «بازسازی بهتر» را در تهیه چارچوب بازایی در نظر می‌گیرد.

خسارات اقتصادی به تغییرات در جریان‌های اقتصادی ناشی از فاجعه اشاره دارد که تا دستیابی به بهبود و بازسازی کامل اقتصادی ادامه می‌یابد - در برخی موارد چندین سال طول می‌کشد.

ضررهای معمول عبارتند از:

- کاهش تولید در بخش‌های تولیدی (کشاورزی، دامداری، شیلات، صنعت، تجارت و خدمات)
- از جمله گردشگری) مرتبط با خسارت به زیرساخت‌ها و خسارات به دارایی‌ها؛
- کاهش درآمد ناشی از کاهش تقاضا به دلیل فاجعه، افزایش هزینه‌های تولید و عملیاتی، از جمله هزینه‌های بالاتر در ارائه خدمات (آموزش، بهداشت، آب و فاضلاب، برق، حمل و نقل و ارتباطات)، همراه با افزایش تقاضا برای خدمات اجتماعی توسط جمعیت آسیب‌دیده در دوره بهبودی؛

• افزایش هزینه‌های مدیریت خطرات جدید ناشی از فاجعه؛

• افزایش هزینه‌های مالی در مقابل کاهش درآمدهای مالیاتی در سناریویی که تقاضا برای هزینه‌های دولتی مربوط به فاجعه افزایش می‌یابد، حتی با وجود کاهش درآمدها به دلیل خسارات وارده به بخش‌های تولیدی.

ضررها بر اساس ارزش‌های پولی جاری بیان می‌شوند. در برخی بخش‌ها یا مناطق، تغییرات واقعی جریان‌ها ممکن است منفی نباشد؛ به عنوان مثال، در بخش ساخت و ساز، تعمیرات فوری، جمع‌آوری آوار و تعمیر و بازسازی کامل، فعالیت‌های این بخش را افزایش می‌دهد. از سوی دیگر، این هزینه‌های فوق‌العاده، ضرر یا هزینه‌ای خواهد بود که توسط بخش آسیب‌دیده، از نظر هزینه‌های غیرمنتظره برای تأمین نیازهای اضطراری، در بودجه پیش‌بینی نشده است.

- ۲.۲.۳ تأثیر فاجعه

تحلیل تأثیر بلایا، تأثیرات کلان، میان‌مدت و بلندمدت بلایا را بررسی می‌کند. این تحلیل، ارزیابی کمی از تأثیر کلان اقتصادی بلایا را با ارزیابی کمی و کیفی تأثیر بر توسعه انسانی ترکیب می‌کند. عناصر هر یک از این مؤلفه‌های تأثیر بلایا در زیر شرح داده شده است.

تأثیر اقتصاد کلان

تحلیل تأثیر کلان اقتصادی شامل تخمینی از اثرات احتمالی فاجعه بر عملکرد اقتصادی است. این شاخص، عدم تعادل‌های موقت اقتصاد کلان که ممکن است ایجاد شوند و همچنین کاهش موقت بالقوه در اشتغال، درآمد و رفاه افراد و خانوارهای آسیب‌دیده را اندازه‌گیری می‌کند.

برای اندازه‌گیری تأثیر بر متغیرهای کلان اقتصادی، معمولاً تجزیه و تحلیل‌هایی از عملکرد پس از فاجعه بر تولید ناخالص داخلی (GDP)، تراز پرداخت‌ها (BOP) و بخش مالی انجام می‌شود. تأثیر بر تولید ناخالص داخلی به پیامدهای منفی موقت خسارات فاجعه بر عملکرد اقتصاد و به اثرات مثبت بر ساخت و ساز و سایر بخش‌ها به دلیل شروع برنامه بازسازی اشاره دارد. تأثیر خسارت بر سرمایه‌گذاری‌های ناخالص در سال‌های بعد با شروع بازسازی یا جایگزینی دارایی‌ها (بسته به ظرفیت بخش ساخت و ساز و منابع مالی موجود) اندازه‌گیری می‌شود.

تأثیر بر BOP شامل تخمین افزایش احتمالی واردات و کاهش صادرات ناشی از فاجعه، و همچنین پرداخت‌های بیمه اتکایی احتمالی از خارج از کشور و کمک‌های امدادی از جامعه بین‌المللی است.

تحلیل تأثیر بلایا بر بودجه بخش دولتی بر اساس افزایش هزینه‌های عملیاتی و کاهش درآمدها تخمین زده می‌شود؛ هر جا که بخش دولتی مستقیماً مالک شرکت‌های بخشی باشد، بودجه آن متحمل ضرر خواهد شد. تحلیل تأثیر بر رفاه شخصی یا خانوار معمولاً شامل تخمینی از کاهش اشتغال و درآمد به دلیل خسارات وارده در بخش‌های تولیدی و خدماتی و همچنین هزینه‌های بالاتر از حد معمول خانواده یا شخصی است .

تلاش برای گنجاندن تخمینی از تأثیر بر رفاه شخصی و خانوادگی در زمینه‌هایی که فعالیت‌های تولیدی از طریق بخش غیررسمی، کشاورزی معیشتی و کار خانوادگی بدون دستمزد انجام می‌شود، همچنان چالش‌برانگیز است. این بخش‌ها اغلب سهم بزرگی از اقتصاد آسیب‌دیده را تشکیل می‌دهند و ابعاد و پیامدهای جنسیتی مهمی دارند. برای جمع‌آوری این اطلاعات و داده‌ها باید تمام تلاش‌ها صورت گیرد.

تأثیر توسعه انسانی

تأثیر یک فاجعه بر توسعه انسانی مدت‌ها پس از اتمام بازسازی فیزیکی ادامه دارد. 5. بنابراین ضروری است که تأثیر بر توسعه انسانی به طور دقیق ارزیابی شود تا بتوان استراتژی‌های بازسازی را برای کاهش عقب‌ماندگی‌های توسعه به کار گرفت. این تمرین همچنین در ایجاد ارتباط بین تلاش‌های اولیه بشردوستانه، اقدامات بازسازی و توسعه بلندمدت بسیار مهم است. هدف، غلبه بر تأثیر نامطلوب بر توسعه انسانی است و اینکه استراتژی‌های بازسازی تضمین کنند که توسعه، حداقل، به سطوح قبل از فاجعه بازگردد.

بنابراین، تلاش‌های بهبودی تا زمانی که لازم باشد ادامه خواهد یافت تا توسعه انسانی احیا و/یا افزایش یابد.

تأثیر بر توسعه انسانی ناشی از فاجعه را می‌توان به صورت تفاوت بین سطوح توسعه انسانی قبل و بعد از فاجعه، از جمله کسری‌های تجمعی که تا زمان بهبود توسعه انسانی و بازگشت به مسیر توسعه انسانی قبل از فاجعه ایجاد می‌شوند، در نظر گرفت. تأثیر بر توسعه انسانی، تأثیر فاجعه بر کیفیت زندگی انسان در میان‌مدت و بلندمدت است.

ماهیت و وسعت فاجعه و تأثیر آن بر پیامدهای توسعه انسانی باید راهنمای انتخاب شاخص‌های خاص توسعه برای ارزیابی باشد. ارزیابی آنچه که باید اندازه‌گیری شود، به زمینه و در دسترس بودن چنین شاخص‌هایی برای منطقه آسیب‌دیده بستگی دارد. معیارهای مختلفی می‌توانند برای تعیین تأثیر عوامل توسعه، از جمله شاخص توسعه انسانی (HDI)، شاخص توسعه انسانی ترکیبی (HDI)، شاخص توسعه انسانی تعدیل‌شده با نابرابری (HDI)، شاخص فقر چندبعدی و شاخص نابرابری جنسیتی، قابل استفاده باشند. علاوه بر این، شاخص‌ها و اهداف اهداف توسعه هزاره (MDG) یا اهداف توسعه پایدار پس از 2015 نیز می‌توانند به عنوان نماینده توسعه انسانی و به عنوان یک چارچوب کلان برای ارزیابی توسعه انسانی مورد استفاده قرار گیرند. 6. به عنوان مثال، تأثیر فاجعه بر توسعه انسانی را می‌توان از شاخص‌هایی از جمله تعداد کودکانی که به مدرسه می‌روند، تعداد زنان و مردانی که می‌توانند کار کنند؛ تعداد خانواده‌هایی که به آب تمیز دسترسی دارند و سطح دسترسی به خدمات اساسی مانند آموزش و مراقبت‌های بهداشتی پیش‌بینی کرد.

بنابراین، در طول ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)، بحث‌هایی لازم خواهد بود تا مشخص شود کدام یک از اقدامات توسعه انسانی موجود برای ارزیابی تأثیر بلایا بیشترین کاربرد را دارند. انتخاب اقدامات همچنین تحت تأثیر داده‌های پایه موجود قرار خواهد گرفت. اقدامات انتخاب شده باید در ابتدا در شرح وظایف ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مشخص شوند.

یافته‌ها باید خلاصه‌ای از تأثیر تجمعی اضافی یک فاجعه بر وضعیت توسعه انسانی و فرصت‌ها برای افراد آسیب‌دیده، به‌ویژه افراد نسبتاً آسیب‌پذیرتر مانند زنان، کودکان، سالمندان و معلولان، ارائه دهند. در صورت امکان، این تحلیل باید به‌طور ایده‌آل هرگونه معکوس شدن روند توسعه در نتیجه فاجعه (بر حسب سال) را تخمین بزند. بسته به ماهیت فاجعه و تأثیر نسبی آن، سناریوهای مختلف بازسازی پس از فاجعه باید در تعیین نیازهای توسعه کوتاه‌مدت، میان‌مدت تا بلندمدت در نظر گرفته شوند.

ارزیابی خسارات، زیان‌ها و نیازها: یادداشتهای راهنما، جلد ۲، بانک جهانی، ۲۰۱۰.
تأثیرات منفی بر توسعه انسانی به ماهیت فاجعه بستگی دارد و می‌تواند شامل مواردی مانند افزایش تعداد مردان باشد.
که فقیر هستند، دختران زیر پنج سال که دچار سوء تغذیه هستند، زنانی که در هنگام زایمان جان خود را از دست می‌دهند، یا پس‌رانی که در نتیجه فاجعه در معرض خطر کار کودکان قرار دارند.
پس از سیل ۲۰۱۰ پاکستان، از اهداف توسعه هزاره برای توسعه یک چارچوب کلان جهت بررسی تأثیر فاجعه بر توسعه انسانی استفاده شد.

اغلب، اما نه همیشه، تأثیر فاجعه بر توسعه انسانی را می‌توان به صورت کمی بیان کرد؛ با این حال، چندین جنبه ممکن است به صورت کیفی بیان شوند، مانند تأثیر روانی فاجعه. همچنین، تأثیر بر حقوق، کرامت، عدالت و رفتار برابر از نظر دسترسی به کالاها و خدمات معمولاً به سختی قابل اندازه‌گیری است. پیامدهای کمی این نیازهای کیفی بیان شده در چارچوب بهبود به صورت منابع اختصاص داده شده برای ارائه حمایت روانی یا افزایش امنیت؛ بازنگری در رویه‌های قضایی، از جمله آموزش پلیس، کارکنان دفتر قضایی و همچنین دادستان‌ها و قضات، برای ایجاد احترام، کرامت، عدالت و رفتار برابر، ظاهر می‌شوند. بنابراین، یافته‌های کیفی و کمی باید در تجزیه و تحلیل گنجانده شوند.

لازم به ذکر است که ارزیابی فاجعه بر توسعه انسانی یا شاخص‌های خاص اهداف توسعه هزاره ممکن است در همه بلایا امکان‌پذیر نباشد. تصمیم‌گیری برای انجام ارزیابی تأثیر اهداف توسعه هزاره یا توسعه انسانی با توجه به مقیاس و بزرگی فاجعه، در دسترس بودن داده‌ها برای تجزیه و تحلیل و عملی بودن انجام ارزیابی در مدت زمان ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) انجام می‌شود. ارزیابی تأثیر اهداف توسعه هزاره یا ارزیابی تأثیر توسعه انسانی ممکن است پس از ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) انجام شود و نتایج آن در مرحله بعدی در استراتژی بازایی ادغام شود.

- ۲.۲.۴ استراتژی بازایی

این ارزیابی، گزارشی یکپارچه از خسارات، زیان‌ها و نیازها را به تفکیک بخش‌ها ارائه می‌دهد که سپس در قالب یک استراتژی بازایی خلاصه می‌شود. این استراتژی، اولویت‌های بازایی، ساختار هزینه و ذینفعان را شناسایی کرده و یک بازه زمانی برای بازایی پیشنهاد می‌دهد. استراتژی بازایی باید با یک چارچوب بازایی دقیق که شامل اطلاعات مربوط به سیاست‌ها و ترتیبات نهادی، سازوکارهای مالی، سیستم‌های نظارت و ارزیابی برای بازایی است، دنبال شود.

هدف اصلی بازایی، توانمندسازی همه مردم برای بهبود رفاه کلی خود از طریق بازایی دارایی‌های فیزیکی، معیشت، وضعیت اجتماعی-فرهنگی و اقتصادی‌شان است. استراتژی بازایی، چشم‌انداز بازایی را تعریف می‌کند، مداخلات اولویت‌دار و همچنین نتایج و هزینه‌های بازایی را در یک بازه زمانی مشخص مشخص می‌کند. این استراتژی، پیوند حیاتی بین نتایج ارزیابی و یک چارچوب جامع بازایی را فراهم می‌کند.

استراتژی بازایی با هدف دستیابی به اهداف کلیدی زیر تدوین شده است:

□ بسیج ذینفعان به سمت یک هدف مشترک.

□ هماهنگی بین سازمانی را تسهیل کنید.

□ تعیین پارامترهایی برای برنامه‌ریزی اقدام مشترک.

□ شناسایی اولویت‌ها بر اساس نتایج ارزیابی.

□ یک تقویم از اقدامات بازایی ایجاد کنید.

□ اصول راهنمای عملکرد خوب را تعیین کنید.

□ ترویج مالکیت ملی بر فرآیند بازایی.

□ ترویج یک فرآیند بازایی مبتنی بر عدالت، مشارکتی و فراگیر.

□ اصول اولیه برای کاهش خطرات و بازسازی بهتر را در بر داشته باشد.

□ برآوردی از هزینه بازایی ارائه دهید.

□ مبنایی برای یک چارچوب بازایی فراهم کنید که منجر به طرح اجرایی دقیق شامل موارد خاص شود.

اهداف، پروژه‌های بخشی و همچنین شرکا، از جمله موارد دیگر.

□ به عنوان ابزاری برای بسیج منابع با اهداکنندگان، از جمله در کنفرانس‌های اهداکنندگان، عمل کنید.

استراتژی بازیابی با مشارکت همان بازیگران شرکت‌کننده در ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی، (PDNA) تحت رهبری دولت ملی و با همکاری آژانس‌های سازمان ملل، بانک جهانی، اهداکنندگان و سازمان‌های مردم‌نهاد تدوین می‌شود. این استراتژی، یک پیشنهاد کمی و استراتژیک را در اختیار تصمیم‌گیرندگان، به‌ویژه دولت‌ها، قرار می‌دهد که امکان گنجاندن مداخلات بازیابی بخشی را در چارچوب جامع بازیابی بعدی - که در نهایت به طرح بازیابی تبدیل خواهد شد - فراهم می‌کند.

استراتژی بازیابی به سوالات زیر پاسخ می‌دهد:

نیازهای اولویت‌دار بازیابی جمعیت آسیب‌دیده چیست؟

چه اقدامات و ظرفیت‌هایی برای احیای توانایی‌های افراد جهت بازیابی کامل پتانسیل آنها برای هدایت زندگی‌های پربار و خلاقانه مطابق با نیازها و علایقشان، از جمله محافظت در برابر ریسک، مورد نیاز است؟

چه مداخلات بهبودی این الزامات را برطرف می‌کند و الزامات کلی منابع آنها چیست؟

با توجه به موارد فوق، نتایج کلی مورد نظر و مرحله‌بندی/زمان‌بندی لازم برای رسیدگی به آنها چیست؟

عناصر استراتژی بازیابی

عناصر اصلی	شرح			
نیازهای بهبودی	طرح کلی نیازهای بازیابی برای هر یک از اجزای اثر فاجعه و تأثیر فاجعه			
	۴/ برای کاهش خطرات و آسیب‌پذیری‌ها	۲/ برای اطمینان از خدمات دسترسی به کالاها و خدمات حکمرانی و تصمیم‌گیری	۱/ برای بازسازی دارایی‌های فیزیکی	بهرتر از قبل بسازید (بی بی بی)
بینش و هدایت اصول	چشم‌انداز کلی برای بهبودی و اصول راهنمای مورد توافق			
در نظر گرفته شده نتایج بخشی	خلاصه‌ای از نتایج کلی بخش‌ها به طور خاص			
	۴/ مورد نظر نتایج	۳/ مورد انتظار خروجی‌ها	۲/ هزینه‌های بازیابی	۱/ نیازها و مداخله‌های اولویت‌دار
پیاده‌سازی ترتیبات	استراتژی اجرایی گسترده بخشی از نظر			
	۴/ برای احیای جامعه محدودیت‌های کلیدی		۲/ مضامین مشترک	۱/ هماهنگی و مدیریت مشارکت‌ها

استراتژی بازسازی ارتباط نزدیکی با هماهنگی و برنامه‌ریزی ملی برای توسعه انسانی و اقتصادی دارد، به طوری که اهداف فرآیند بازسازی با طرح کلی توسعه کشور همسو باشند. فرآیند بازسازی پس از سانحه فرصتی را برای بازنگری و در برخی موارد، به‌روزرسانی نتایج مطلوب توسعه فراهم می‌کند.

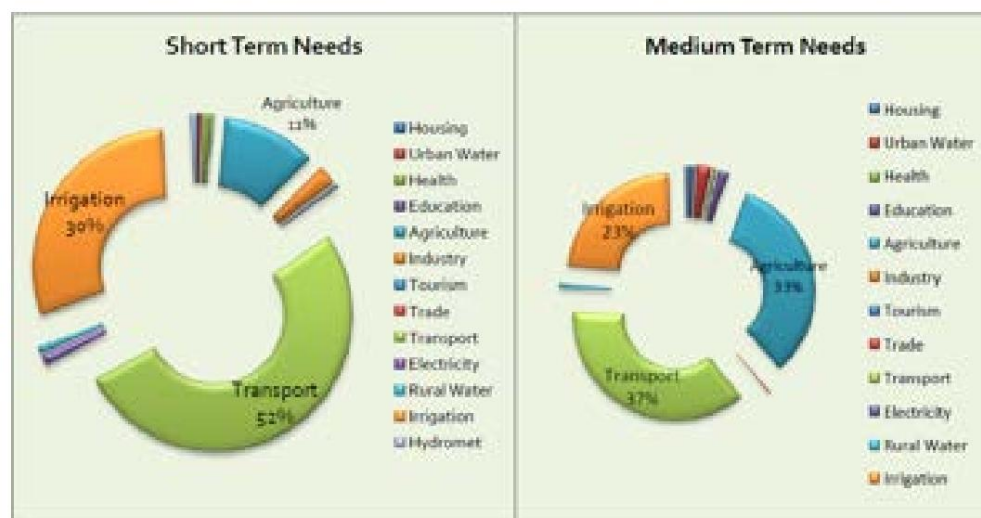
عناصر استراتژی بازسازی: نمودار بالا عناصر کلیدی استراتژی بازسازی پس از سانحه را خلاصه می‌کند که هر یک از آنها در بخش‌های بعدی توضیح داده شده است.

۲.۲.۴.۱- نیازهای بازسازی

تجمیع و تحلیل داده‌ها

برای طراحی استراتژی بازسازی و بازتوانی، داده‌های کمی به‌دست‌آمده از ارزیابی PDNA مربوط به اثرات بلایا و پیامدهای بلایا باید تجمیع و به شیوه‌ای ارائه شوند که تصویری جهانی از همه بخش‌ها و مناطق آسیب‌دیده ارائه دهد. نمودار زیر نمونه‌ای از این داده‌ها را نشان می‌دهد.

مثالی گویا از داده‌های ارزیابی که به تفکیک بخش در سطح ملی تجمیع شده‌اند

منبع: ارزیابی خسارات، تلفات و نیازهای مشترک طوفان هایما ۲۰۱۱. (JDLNA)

در عین حال، نتایج ارزیابی باید بر اساس بخش و منطقه جغرافیایی ارائه شود تا تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای و اولویت‌بندی با توجه به حیاتی‌ترین نیازهای جمعیت آسیب‌دیده که در تجزیه و تحلیل اثرات فاجعه مشخص شده‌اند، تسهیل شود. این امر مستلزم ارائه تمام داده‌های جمع‌آوری‌شده به صورت کلی در سطوح ملی و همچنین به صورت تفکیک‌شده بر اساس استان یا شهرداری آسیب‌دیده است. تنها با این سطح از تفکیک، می‌توان دیدگاه جامعی از یک منطقه جغرافیایی مشخص به دست آورد و یک واکنش بازسازی چندبخشی را در آن منطقه برنامه‌ریزی کرد. همچنین تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای بین مناطق جغرافیایی را تسهیل می‌کند. جدول زیر مثالی را ارائه می‌دهد که در آن از کدگذاری رنگی برای شناسایی مناطق جغرافیایی که بیشترین آسیب را برای هر بخش دیده‌اند، استفاده شده است.

عناصر نیازهای بهبودی

نیازهای بازتوانی بر اساس نتایج ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) برای اثرات و پیامدهای سانحه محاسبه می‌شوند. نیازهای بازتوانی بر اساس چهار مؤلفه تعیین می‌شوند:

□ بازسازی زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی آسیب‌دیده؛

□ از سرگیری تولید، ارائه خدمات و دسترسی به کالاها و خدمات؛

□ احیای فرآیندهای حکمرانی و تصمیم‌گیری؛

□ کاهش خطرات.

این اجزا در جدول زیر شرح داده شده‌اند. با این حال، لازم به ذکر است که این عناصر مستقل از یکدیگر نیستند؛ بلکه با همپوشانی‌هایی مشخص می‌شوند و بنابراین باید به طور مشترک و به صورت یکپارچه تعریف شوند. چنین بازسازی، از سرگیری، احیا و کاهش ریسک مستلزم مشارکت هر دو بخش دولتی و خصوصی است که هزینه‌ها و سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز را متحمل می‌شوند. در برخی موارد، با توجه به ظرفیت پایین یا عدم ظرفیت بخش‌های خصوصی برای بازیابی، بخش دولتی باید این فرآیند را بر عهده بگیرد، یارانه بدهد یا از آن حمایت کند.

مثالی از داده‌های ارزیابی تجمیع‌شده بر اساس بخش و استان آسیب‌دیده

منطقه آسیب دیده		بخش											
		زیرساخت			تولید و خدمات								
		آسیب دید			آسیب دید			آسیب دید			آسیب دید		
		۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱	ا	۵۲					۱۵۸			۲۳			
	ب	۴۵					۱۲۸			۲۴			
	ج	۳۹					۱۴۷			۱۲			
	د	۳۷					۱۴۸			۳۷			
	ه	۳۷					۱۴۸			۱۰			
۲	ا	۹					۳۱۴			۲۸			
	ب	۱۱۹					۱۱۹			۱۵۴			
	ج	۸					۲۵			۹			
	د	۳					۲۱			۳			
	ه	۱					۱۱۵			۵			
مجموع	جمع جزئی	۱۵					۱۳۵			۱۹			
	مجموع	۲۳۴					۲۱۸			۱۷۳			

نمونه بر اساس استراتژی بهبود در جمهوری دومینیک، UNDP، ۲۰۰۸

عناصر نیازهای بهبودی

توضیحات	کامیوننت
الزامات (یا نیازهای) مالی برای بازسازی پس از بلایا بر اساس برآوردهای کمی از تخریب دارایی‌های فیزیکی که نیاز به بازسازی و بازگرداندن آنها به سطح قبل از بلایا دارند، محاسبه می‌شوند. به عبارت دیگر، نیازهای بازسازی بر اساس مقادیر تخمینی خسارت، همانطور که در طول ارزیابی به دست آمده است، تعریف می‌شوند. دارایی‌های تخریب شده ممکن است متعلق به نهادهای بخش خصوصی یا دولتی باشند. سپس ارقام خسارت با نیازهای اضافی مربوط به مفهوم «بازسازی از قبل بهتر» تکمیل می‌شوند. بنابراین، نیازهای بازسازی به صورت زیر محاسبه می‌شوند: ارزش خسارت + هزینه (بهبود کیفیت + نوسازی فناوری + جابجایی، در صورت نیاز + ویژگی‌های کاهش خطر بلایا + تورم چند ساله). (البته این موضوع می‌تواند به صورت موردی بررسی شود.)	بازسازی زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی (مطابق با ارزیابی خسارات، زیان‌ها و نیازها: یادداشت‌های راهنما، جلد ۳۰ بانک جهانی، ۲۰۱۰)
از سرگیری تولید، کالاها شامل نیاز به دستیابی به همان سطح از خروجی‌ها قبل از فاجعه و افزودن هزینه‌ها برای بهبود تولید است. هدف از بازگرداندن ارائه خدمات، بهبود دسترسی و کیفیت خدمات اساسی به سطح قبل از فاجعه یا بهتر از آن است. این امر، <i>الزامات ملایم‌تری برای بازسازی</i> «بازسازی» توضیح داده شد را تکمیل می‌کند. این شامل منابع انسانی و تخصص مورد نیاز برای اطمینان از ارائه خدمات کافی، همچنین تدارکات، سیستم‌های اطلاعاتی یا فناوری و همچنین نیاز به تطبیق مجدد برنامه‌های ارائه خدمات است. هدف از از سرگیری دسترسی، بازیابی دسترسی به خدمات و کالاهایی است که نیازهای اساسی افراد، خانواده‌ها و جوامع مانند دسترسی به بازارها، اشتغال، آب، مراقبت‌های بهداشتی، غذا، مدارس، مراکز مذهبی و فرهنگی و غیره را برآورده می‌کند. این نیازها شامل هزینه‌های اضافی برای جمعیت‌های آسیب‌دیده از فاجعه برای دسترسی به کالاها و خدمات و همچنین هزینه‌های اضافی برای ارائه دهندگان خدمات در نتیجه فاجعه است.	
این هزینه‌ها برای از سرگیری خدمات به صورت زیر محاسبه می‌شوند: • هزینه‌های اضافی برای ارائه دهندگان خدمات جهت بازیابی خدمات اساسی؛ • هزینه‌های ارائه خدمات «بازسازی بهتر» (BBB) و عادلانه و مقرون به صرفه به گروه‌های آسیب‌پذیر و جمعیت آسیب‌دیده برای دسترسی به خدمات؛	
احیای فرآیندهای حکمرانی و اجتماعی با هدف احیا و بهبود نهادها و سیاست‌های رسمی و غیررسمی، مدیریت عمومی و کارکردهای حکمرانی که برای احیای معیشت، ارائه خدمات اساسی و زندگی اجتماعی و فرهنگی ضروری هستند، انجام می‌شود. این امر به لزوم احیا یا تقویت ظرفیت مقامات بخش برای رهبری و مدیریت فرآیند بازیابی، از جمله ظرفیت‌های محلی غیرمتمرکز، منابع انسانی، سیستم‌های اطلاعاتی، آموزش ظرفیت‌سازی و غیره اشاره دارد.	مرمت حکومتداری و تصمیم‌گیری فرآیندها
هزینه‌های احیای حکومت و فرآیندهای اجتماعی به صورت زیر محاسبه می‌شوند: • هزینه‌های مربوط به منابع انسانی اضافی با مهارت‌های فنی بهبود یافته و ظرفیت‌های ارائه دهندگان خدمات برای انجام عملیات بازیابی؛ • هزینه‌های جایگزینی سوابق از دست رفته و ارتقاء اسناد خدمات عمومی مختلف؛ • هزینه‌های مربوط به رسیدگی به مسائل مربوط به حکومت‌داری و انسجام اجتماعی در صورت اختلال.	

عناصر نیازهای بهبودی (و بخش دوم)	
توضیحات	کامپوننت
علاوه بر برآورد نیاز به بازسازی بهتر زیرساخت‌های فیزیکی (که در نکته بالا تحت عنوان «بازسازی» توضیح داده شد)، هزینه یکپارچه‌سازی اقدامات کاهش ریسک نیز برای موارد زیر تخمین زده می‌شود:	
• برای رسیدگی به خطرات فوری؛	
• ابتکاراتی برای کاهش خطرات و آسیب‌پذیری‌ها در برابر بلایای آینده مانند زیرساخت‌های امن‌تر با ملاحظات برنامه‌ریزی فضایی/سرزمینی یا کاربری زمین، نقشه‌های خطر و ریسک، تخصص فنی، فناوری‌ها و شیوه‌هایی که تاب‌آوری را ایجاد می‌کنند؛	
• ظرفیت‌های آمادگی بخش‌های مختلف برای مدیریت تأثیر رویدادهای آینده بلایا؛	
• ارائه خدمات عادلانه و مقرون به صرفه به گروه‌های آسیب‌پذیر؛	
• ابتکاراتی برای ارتقای تاب‌آوری افراد و جوامع.	
هزینه‌های اضافی برای «بازسازی بهتر» (BBB) که ریسک‌ها را کاهش داده و آمادگی را افزایش می‌دهد، به شرح زیر محاسبه می‌شود:	
• هزینه‌های مربوط به رسیدگی به خطرات فوری؛	
• هزینه‌های ارتقاء اقدامات آمادگی در هر بخش؛	
• هزینه‌های مطالعات یا ارزیابی‌های بیشتر، فناوری‌ها و شیوه‌ها، تخصص فنی و غیره مورد نیاز برای تسهیل اجرای رویکردهای بهبود از پایه؛	
• هزینه‌های اقدامات خاص برای تقویت کاهش خطر بلایا.	

۲.۲.۴.۲ - چشم‌انداز و اصول راهنما

چشم‌انداز پس از فاجعه

چشم‌انداز بازیابی پس از فاجعه که در طول فرآیند مشاوره با ذینفعان تدوین می‌شود، بخشی از استراتژی بازیابی می‌شود. قبل از اولویت‌بندی نیازهای بازیابی، لازم است در مورد اینکه منطقه و بخش‌های آسیب‌دیده پس از فرآیند بازیابی چگونه خواهند بود، اجماع نظر حاصل شود. چشم‌انداز بازیابی پس از فاجعه به طور مشترک در طول فرآیند مشاوره تدوین می‌شود که حمایت ذینفعان کلیدی را برای استراتژی بازیابی تضمین می‌کند.

چشم‌انداز بازیابی پس از سانحه به عنوان راهنمایی برای فرآیند بازیابی عمل می‌کند. این چشم‌انداز، جهت کلی و «وضعیت نهایی» مورد نظر ذینفعان را از طریق فرآیند بازیابی مشخص می‌کند. بیانیه چشم‌انداز باید واضح باشد و به طور گسترده آرمان‌های کشور و جمعیت آسیب‌دیده و تغییری را که آنها در نتیجه مداخلات بازیابی انتظار دارند، در بر بگیرد.

در نهایت، چشم‌انداز بهبود باید راهنمایی برای بازگشت به مسیر توسعه باشد. در این زمینه، چشم‌انداز بهبود باید در برنامه توسعه ملی بلندمدت کشور و استراتژی کاهش فقر ریشه داشته باشد.

این امر باید با اهداف توسعه پایدار جهانی و تعهدات بین‌المللی حقوق بشر هدایت شود. همچنین باید با اهداف کاهش ریسک و بازسازی بهتر از گذشته هماهنگ باشد. برای اطلاعات بیشتر به بخش «ارتباط با توسعه» در زیر مراجعه کنید.

چشم‌انداز بهبود گواتمالا: طوفان گرمسیری آگاتا ۲۰۱۱

دولت ملی پس از طوفان گرمسیری آگاتا، پس از ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) یک طرح بهبود و بازسازی تدوین کرد. این طرح بر توزیع محلی، شهری و جغرافیایی تأثیر تأکید داشت تا بر اقدامات تحول‌آفرین در آسیب‌دیده‌ترین مناطق تمرکز کند.

مناطق.

طرح بازسازی و بازسازی، یک دستور کار تحول‌آفرین داشت که هدف آن رسیدگی به چهار آسیب‌پذیری سیستماتیک بود که در اثر بلایا افزایش یافته بودند:

- آسیب‌پذیری اجتماعی با توجه به ویژگی‌های جمعیتی و الگوی اسکان جمعیت در کشور؛
 - آسیب‌پذیری اقتصادی به دلیل فقدان ساختار تولیدی متنوع و فقر و نابرابری ساختاری؛
 - آسیب‌پذیری زیست‌محیطی به دلیل فقدان مدیریت پایدار زیست‌محیطی منابع طبیعی؛ و در نهایت
 - آسیب‌پذیری نهادی، به دلیل فقدان مقررات مربوط به کاربری زمین، الگوهای نامناسب ساخت و ساز، نظارت و تنظیم ضعیف فرآیندهای پیمانکاری و فرآیندهای سهل‌انگارانه مناقصه.
- طرح احیا و بازسازی، چشم‌اندازی از گذار از مدیریت اضطراری به چشم‌انداز توسعه همراه با تحول را اتخاذ کرد که موارد زیر را در نظر داشت:
- یک قلمرو احیا شده و امن، با مقررات مربوط به کاربری زمین که امکان بازسازی معیشت مردم، زیستگاه آنها و ظرفیت‌های تولیدی را فراهم کند؛
 - بهبود ظرفیت‌های اجتماعی برای کاهش و سازگاری با اثرات تغییرات اقلیمی، به منظور کاهش آسیب‌پذیری ناشی از بلایا برای توسعه اجتماعی-اقتصادی، و

• تقویت نهادهای ملی با حاکمیت در تمام سطوح، از سطوح محلی تا ملی.

تصمیم گرفتند همان چشم‌انداز تحول‌آفرین برای بهبود و بازسازی را حفظ کنند و افزودند که طرح فوق، دولت پس از زلزله در سال ۲۰۱۲، کاهش خطرپذیری سوانح را با رویکردی یکپارچه، فراگیر و مبتنی بر حقوق، از جمله احترام به تفاوت‌های جنسیتی و اجتماعی-فرهنگی، در بر می‌گیرد.

SEGEPLAN، ۲۰۱۲، ارزیابی تأثیر زلزله ۷ نوامبر ۲۰۱۲ در گواتمالا، بازسازی ایمن
• SEGEPLAN، ۲۰۱۱، طرح بازسازی و بازسازی برای طوفان گرمسیری آگاتا و فوران پاکایا، ۲۰۱۱، SGEPLAN،
ارزیابی خسارات و تلفات ناشی از طوفان گرمسیری 12-E

اصول راهنما برای بازسازی پس از فاجعه

اصول راهنمای بازسازی به منظور افزایش اثربخشی بازسازی، افزایش شفافیت و پاسخگویی بازیگران مختلف و ارتقای هماهنگی بین ذینفعان تدوین شده‌اند. این اصول، استراتژی کلی بازسازی را شکل می‌دهند و در طول برنامه‌ریزی و اجرای مداخلات بازسازی اعمال می‌شوند. چنین اصولی باید قبل از انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مورد توافق قرار گیرند تا در استراتژی بازسازی و پاسخ برنامه‌ریزی شده اعمال شوند.

چنین بیانیه‌های اصولی در اکثر ارزیابی‌ها تدوین و مورد توافق قرار گرفته‌اند، اگرچه هیچ مجموعه مشترکی از اصول مورد توافق ذینفعان اصلی در بازسازی قرار نگرفته است. نمونه‌هایی از اصول راهنمای بازسازی شامل موارد زیر است:

□ تمرکز بر آسیب‌پذیرترین و آسیب‌پذیرترین افراد.

□ بازسازی ظرفیت‌ها و توانمندی‌ها.

□ بازسازی معیشت مردم.

□ پشتیبانی از فرآیندهای بهبودی خود به خودی.

□ از شبکه‌های محلی و فعالیت‌های داوطلبانه حمایت کنید.

□ تضمین برابری و دسترسی و ترویج برابری جنسیتی در تصمیم‌گیری، ارائه خدمات و بهبود وضعیت.

□ فراگیر، حساس به درگیری و مشارکتی باشید و به طور مساوی با زنان و مردان در تمام سنین مشورت کنید تا تجربیات متمایز آنها از فاجعه و همچنین نیازها و اولویتهای خاص آنها برای بازسازی و بازیابی را درک و در نظر بگیرید.

□ دستاوردهای توسعه را تضمین کنید.

□ کاهش خطر بلایا.

□ مشارکت دادن جامعه مدنی و بخش خصوصی.

□ تشویق به خودکفایی.

□ شفاف و پاسخگو باشید.

□ با استفاده از مشارکت و تمرکززدایی پیاده‌سازی کنید.

□ هماهنگی قوی را تضمین کنید.

□ ایجاد مشارکتهایی با هدف افزایش کارایی و اثربخشی.

- ۲.۴.۳ استراتژی بهبود بخشی استراتژی بهبود بخشی چارچوب موارد زیر را

تشریح می‌کند:

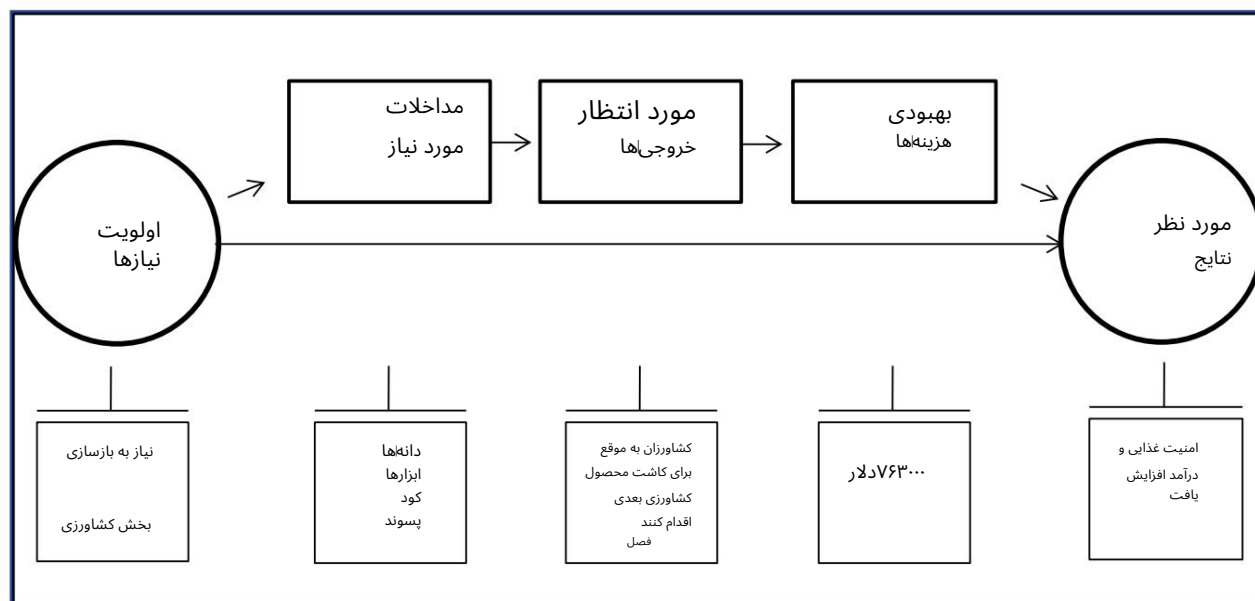
۱. نیازهای بازیابی دارای اولویت در هر بخش؛

۲. ورودی‌ها/مداخلات مورد نیاز، خروجی‌های مورد انتظار و نتیجه‌ی مورد نظر؛

۳. هزینه‌های بازیابی.

عناصر استراتژی بهبود بخش در نمودار زیر خلاصه شده است.

عناصر استراتژی بهبود بخشی

اقتباس از چارچوب مبتنی بر نتایج برنامه توسعه سازمان ملل متحد.

اولویت‌بندی نیازهای بازایی بخشی

پس از تعیین نیازهای بازسازی، اولویت‌بندی و ترتیب‌بندی نیازها در سطح بخش مهم است. شرایط پس از سانحه با نیازهای متعدد در هر بخش و منابع محدود مشخص می‌شود. بنابراین، نیازهای بازسازی و مداخلات مرتبط با آنها باید در مراحل مختلف مورد توجه قرار گیرند و به حیاتی‌ترین نیازها اولویت داده شود. بدیهی است که اولویت‌بندی نیازها یک فرآیند سیاسی است که توسط عواملی مانند اولویت‌های دولت ملی و محلی، امکان‌سنجی فنی مداخلات و در دسترس بودن منابع و موارد دیگر تعیین می‌شود. فرآیندی که باید برای اولویت‌بندی و ترتیب‌بندی نیازها دنبال شود شامل مشاوره منظم با ذینفعان، مراجعه به نظرات کارشناسان و مشاوره با اهداکنندگان است.

تیم‌های بخشی، تجزیه و تحلیل نیازهای خود را بر اساس نتایج ارزیابی انجام می‌دهند و گزینه‌های پاسخ را بر اساس حوزه‌های متمایز صلاحیت و اختیارات خود، با در نظر گرفتن ظرفیت، فرصت‌های منابع و معیارهای اولویت‌بندی خاص کشور، اولویت‌بندی می‌کنند. در تدوین نیازها و اولویت‌های بازایی، باید دقت شود که تأثیرات فاجعه را در نظر گرفته شود. اولویت‌بندی نیازها باید شکاف بین شرایط قبل از فاجعه و پس از فاجعه را در نظر بگیرد و مداخلات لازم برای بازایی شرایط اجتماعی-اقتصادی جوامع را به گونه‌ای توصیه کند که ظرفیت‌های آنها را برای کاهش تأثیرات خطرات آینده و جلوگیری از عود مجدد بهبود بخشد.

اصل راهنمای کلیدی در اینجا این است که بازسازی و احیا، جوامع را از خطرات بلایای آینده محافظت می‌کند. با این حال، باید توجه داشت که اگرچه هزینه‌ها و ظرفیت‌های اضافی برای کاهش خطرات بلایا و بازسازی در بودجه احیا گنجانده شده است، اما این کار باید بدون افزایش بودجه احیا برای رسیدگی به مشکلات/کسری‌های توسعه بلندمدت انجام شود.

تعیین اولویت‌ها باید همواره منعکس‌کننده شرایط و نیازهای منحصر به فرد کشور مربوطه باشد و بر اساس معیارهای اولویت‌بندی مختص به شرایط کشور باشد. در زیر برخی ملاحظات کلیدی برای تسهیل اولویت‌بندی آورده شده است:

□فوری‌ترین نیازهای ابراز شده توسط جمعیت آسیب‌دیده؛

□زیرگروه‌های جمعیتی در موقعیت‌های آسیب‌پذیر یا افرادی که در معرض خطر ویژه هستند؛ □توالی نیازها، از کوتاه‌مدت به میان‌مدت و بلندمدت؛

□بازگرداندن به سطوح قبل از سانحه، و به دنبال آن بهبودها؛

□اقداماتی که می‌توانند نتایج اولیه را به طور مؤثر (ظرف ۱۸ماه) به همراه داشته باشند؛

□مزایای نسبی؛

□فرصت‌هایی برای تأثیرگذاری بیشتر؛

□

ظرفیت نهادی و فنی؛

□مناطق جغرافیایی با نیازهای فوری؛

□رویدادهای مهم فعلی یا آینده نزدیک (مثلاً انتخابات)؛

□پرداختن به موانع کلیدی مرتبط با بخش‌ها؛

□ابتکارات بازایی که در صورت لزوم به صلح کمک می‌کنند.

استراتژی بازایی: مداخلات، خروجی‌ها و پیامدها

مداخلات مورد نیاز به ورودی‌ها و فعالیت‌های مورد نیاز برای رسیدگی به نیازهای اولویت‌دار بازایی شناسایی‌شده و تبدیل آنها به خروجی‌ها اشاره دارد. مداخلات می‌توانند برنامه‌ها، پروژه‌ها یا سیاست‌هایی باشند که به نیازهای اولویت‌دار رسیدگی کرده و از بازایی به صورت پایدار پشتیبانی می‌کنند. آنها منعکس‌کننده آنچه اجرا می‌شود هستند و از نظر آنچه در نهایت به آن منجر می‌شوند (نتایج) قابل توجه هستند.

مداخلات بازایی برای همه بخش‌ها تدوین شده و به همراه بازه زمانی اجرا، در استراتژی بازایی گنجانده شده‌اند. همچنین سازمان دولتی مسئول و شرکای اجرایی نیز در این مداخلات دخیل هستند. این مداخلات برای بازهای زمانی بازایی کوتاه‌مدت (از زمان وقوع فاجعه تا ۶ماه، میان‌مدت تا ۱۸ماه) یا بلندمدت (۱۸ماه تا ۵سال) طراحی شده‌اند. در انتخاب مداخلات، ارزیابی تأثیر احتمالی آن بر جمعیت آسیب‌دیده و امکان‌پذیری آن از نظر اجرا، یعنی حمایت دولت و اهداکنندگان و همچنین پیامدهای سیاسی، از جمله موارد دیگر، مهم است.

خروجی‌های مورد انتظار، محصولات و خدمات خاصی هستند که از پردازش ورودی‌ها از طریق فعالیت‌های بازایی پدیدار می‌شوند. بنابراین، خروجی‌ها به تکمیل (و نه انجام) فعالیت‌ها مربوط می‌شوند و نوع نتیجه‌ای را تشکیل می‌دهند که مدیران نقوذ بالایی بر آن دارند.

پیامدهای مورد نظر، تغییرات واقعی یا مورد نظر در شرایط فاجعه هستند که مداخلات بازایی به دنبال پشتیبانی از آنها هستند.

نمونه‌هایی از نیازهای اولویت‌دار، مداخلات، خروجی‌ها، هزینه‌ها و پیامدها

مورد نظر نتایج	هزینه‌های بازایی	خروجی‌های مورد انتظار	مداخلات / ورودی‌های مورد نیاز	نیازهای اولویت‌دار
افزایش میزان حضور پسران و دختران در مدارس.	هزینه تعمیر مدارس ۸,۰۰۰,۰۰۰ دلار	۲۱ مدرسه محلی تعمیر و بازسازی شدند.	مصالح ساختمانی، نیروی کار.	تعمیر و بازسازی مدارس محلی آسیب دیده.
	هزینه‌های ارتقاء سرویس‌های بهداشتی در مدارس ۲,۰۰۰,۰۰۰ دلار	دسترسی بازایی شد به آموزش با کیفیت در مقاطع ابتدایی و پیش دبستانی.	تدارکات و توزیع لوازم آموزشی و کمک آموزشی	مواد آموزشی، یادگیری و کلاس درس برای همه مدارس دوره انتقالی.
	هزینه لوازم التحریر مدرسه ۲,۰۰۰,۰۰۰ دلار		رفع موانع و ایجاد انگیزه برای حضور دختران و پسران در مدرسه (مثلاً طرح‌های تغذیه در مدارس، تأمین سرویس‌های بهداشتی تفکیک‌شده بر اساس جنسیت، حمل‌ونقل ایمن و غیره)	دسترسی به آموزش برای پسران و دختران.
	هزینه‌های برنامه‌های تغذیه مدارس ۲,۰۰۰,۰۰۰ دلار			
کل هزینه‌های بازایی در				
بخش آموزش ۴,۰۰۰,۰۰۰ دلار				
واکسیناسیون برای جمعیت هدف تکمیل شده است.	۸,۷۸۰,۰۰۰ دلار	واکسیناسیون برای جمعیت هدف تکمیل شده است.	واکسن‌های ضد دیفتی، کزاز (و سیاه سرفه برای کودکان)، سرخک و سرخچه.	برنامه‌ریزی مناسب برای استفاده از زمین برای مناطق آسیب‌دیده به منظور کمک به بازسازی بهتر.
بازسازی زیرساخت‌های فیزیکی بر اساس طرح‌های کاربری زمین که با در نظر گرفتن مخاطرات طبیعی و تأثیرات آن تدوین شده‌اند، انجام شده است.	۲,۹۰۰,۰۰۰ دلار	طرح‌های کاربری زمین و نقشه‌های خطر برای تمام مناطق آسیب‌دیده تهیه شد.	فنی خارجی کارشناسان. خطر و ریسک نقشه‌ها	آموزش ظرفیت‌سازی در زمینه کاهش خطرات ناشی از حوادث برای وزارت برنامه‌ریزی.

توجه: در صورت عدم وجود تخصص ملی یا برای آموزش متخصصان ملی، می‌توان از تخصص خارجی استفاده کرد.

هزینه‌های بازبانی

هزینه‌ها پس از شناسایی اولویت‌های بازبانی به همراه مداخلات، خروجی‌ها و نتایج نهایی مورد نظر مربوط به آنها محاسبه می‌شوند. معمولاً هزینه‌ها برای هر یک از خروجی‌های مورد انتظار و نتایج مورد نظر موجود در استراتژی بازبانی (همانطور که در جدول بالا نشان داده شده است) محاسبه می‌شوند.

برآورد اولیه هزینه خروجی‌ها برای هر بخش توسط تیم‌های بخشی PDNA انجام می‌شود. سپس مداخلات و خروجی‌های پیشنهادی و هزینه‌های مرتبط برای هر بخش به اشتراک گذاشته شده و مقایسه می‌شوند تا پوشش جامع بدون شمارش مجدد تضمین شود، زیرا برخی از مداخلات می‌توانند نیازهای بیش از یک بخش را برطرف کنند. برای کمک به این هماهنگی بین بخش‌ها، مهم است که تیم‌های بخش‌های مختلف در طول فرآیند ارزیابی و برنامه‌ریزی به طور منظم تشکیل جلسه دهند.

برای تخمین نیازهای بازبانی و بازسازی، هزینه‌ها را می‌توان با استفاده از هزینه واحد جایگزینی و هزینه‌های مدیریتی محاسبه کرد. هزینه واحد، هزینه تعیین‌شده یک کالا یا خدمات بر اساس شاخص استاندارد زندگی در کشور یا یک جدول توافق‌شده از هزینه‌ها است که توسط وزارتخانه‌های بخش برای برنامه‌ریزی توسعه استفاده می‌شود. همچنین، برای امکان بازسازی بهتر یا اقدامات کاهش ریسک، افزایش استاندارد در هزینه واحد وجود خواهد داشت. ملاحظات زیر باید در تخمین هزینه‌ها برای بازسازی بهتر در نظر گرفته شود.

هزینه‌های BBB باید متناسب با هزینه‌های نیازهای بازبانی و بازسازی و همچنین نوع فاجعه باشد (خشکسالی با شروع آهسته ممکن است نیازهای بازسازی بسیار کمی داشته باشد، اما نیاز زیادی به سرمایه‌گذاری در تاب‌آوری/ BBB دارد)

هزینه‌های BBB باید در مقایسه با پوشش مالی تعهد شده توسط دولت و شرکای توسعه بین‌المللی واقع‌بینانه باشد، با توجه به اینکه بیشتر بودجه برای بازسازی فیزیکی و جبران خسارات مورد نیاز خواهد بود.

هزینه‌های BBB باید با توجه به ظرفیت جذب کشور و آنچه که در یک دوره ۳ ساله قابل دستیابی است، واقع‌بینانه باشد .

در موارد خاص، یک پروژه جدید توسعه می‌یابد که هزینه آن به هزینه واقعی مداخله بستگی دارد نه به ارزش جایگزینی. به عنوان مثال، اگر یک جامعه در حال جابجایی باشد، هزینه زمین در پروژه لحاظ می‌شود که ممکن است کل هزینه را بسیار فراتر از ارزش جایگزینی افزایش دهد. به طور مشابه، هزینه مدیریت پروژه نیز باید در هزینه پروژه جابجایی لحاظ شود.

هزینه‌های واحد ممکن است به دلیل یک فاجعه تغییر کند. با توجه به تقاضا و احتمال کاهش عرضه، هزینه‌های واحد ارقام ممکن است به طور قابل توجهی افزایش یابد.

در غیاب هزینه‌های واحد استاندارد، می‌توان از فرآیند هزینه‌یابی که عموماً در برنامه‌ریزی پروژه‌ها استفاده می‌شود، برای تعیین هزینه‌ها استفاده کرد. هزینه‌های پروژه را می‌توان برای مداخلاتی مانند ارائه آموزش مهارت به یک گروه جمعیتی مشخص یا توسعه یک سیستم مدیریت اطلاعات و سایر عناصر مانند امور اداری و لجستیک و موارد دیگر استفاده کرد.

۲.۴.۴- ترتیبات اجرایی بخش

استراتژی بازبانی شامل شرحی از ترتیبات اجرایی، به ویژه از نظر عناصر کلیدی زیر است:

- ۱. مشارکت‌ها، هماهنگی و مدیریت؛
- ۲. مضامین مشترک؛
- ۳. پیوند با توسعه؛
- ۴. بسیج منابع؛
- ۵. فرضیات و محدودیت‌های کلیدی.

مشارکت‌ها، هماهنگی و مدیریت

این بخش از استراتژی ارزیابی، مشارکت‌های کلیدی در فرآیند ارزیابی را شرح می‌دهد و ترتیبات هماهنگی درون‌بخشی و بین‌بخشی بین همه بازیگران کلیدی و از جمله دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی را شرح می‌دهد.

بخش.

این بخش همچنین ترتیبات مدیریتی برای فرآیند ارزیابی را شرح می‌دهد. این شامل ترتیباتی برای چگونگی سازماندهی فرآیند ارزیابی توسط دولت، در هر بخش و به طور کلی، می‌شود که نشان می‌دهد کدام سازمان‌های دولتی مسئول مدیریت ارزیابی خواهند بود و چه تغییرات یا پشتیبانی‌های اضافی ممکن است برای ارزیابی موفقیت‌آمیز مورد نیاز باشد. ترتیبات مدیریتی بین سازمانی نیز در اینجا شرح داده شده است، از جمله واحد هماهنگی یا ترتیب مشابهی که با ایجاد خدمات پشتیبانی مربوطه مانند دفاتر و منابع انسانی پیشنهاد شده است، که چند مورد از آنها را نام می‌بریم.

بخش‌ها و مضامین مشترک بخش‌ها و مضامین مشترک بر همه یا تعداد قابل توجهی از بخش‌ها تأثیر می‌گذارند و پیامدهای مهمی برای ارزیابی پس از سانحه دارند.

بخش‌های مشترک مورد بررسی در PDNA عبارتند از:

□ اشتغال و معیشت

□ کاهش خطر بایا (DRR)

□ حکومتمداری

□ محیط زیست

مضامین مشترک مورد بررسی در ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) عبارتند از:

□ جنسیت

□ سن

□ آج‌آوی/ایدز

در صورت لزوم، تیم‌های بخشی باید این مسائل مشترک را در فرآیند ارزیابی خود بگنجانند و مداخلات توصیه‌شده باید در استراتژی ارزیابی گنجانده شوند. در هر ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)، ممکن است مسائل مشترک دیگری نیز که مختص به زمینه هستند، ایجاد شوند و نیاز به رسیدگی توسط بخش‌ها داشته باشند.

علاوه بر این مسائل بین بخشی، پیوندهایی بین بخش‌های مختلف وجود دارد که نیازمند همکاری بین بخشی است. برای مثال، بخش مسکن ممکن است نیاز به تعمیر یا بازسازی داشته باشد که در صورت امکان ایجاد اشتغال با درآمد، می‌تواند به بخش معیشت مرتبط شود. یا آسیب‌های وارده به زیرساخت‌های آب و فاضلاب ممکن است نیاز به اقدامات پیشگیرانه بهداشتی اضافی و کنترل کیفیت تأمین آب داشته باشد. از این رو، مهم است که هر بخش یافته‌های خود را با دیگران به اشتراک بگذارد و به طور مشترک پیوندهای بین بخشی را تعیین کند. این امر مستلزم همکاری مشترک با سایر تیم‌های بخش‌ها برای توسعه مداخلات منسجم ارزیابی است. این فرآیند توسط تیم هماهنگی که به گزارش‌های ارزیابی همه بخش‌ها دسترسی دارد و می‌تواند زمینه‌های همکاری را شناسایی کند، پشتیبانی می‌شود.

پیوندهای مربوط به توسعه

استراتژی بهبود برای ترسیم راه‌هایی که فرآیند بهبود می‌تواند با اهداف و اولویت‌های توسعه کشور مرتبط شود و از آنها پشتیبانی کند، مفید خواهد بود. این استراتژی، در صورت امکان، امکان همسویی فرآیند بهبود با اهداف توسعه استراتژیک گسترده‌تر دولت‌های ملی را فراهم می‌کند.

استراتژی بهبود همچنین امکان ایجاد ارتباط با چارچوب‌های توسعه ملی، برنامه‌های توسعه ملی/محلی و اسناد برنامه‌ریزی شرکای توسعه را فراهم می‌کند. در صورت فراهم شدن شرایط، استراتژی بهبود می‌تواند اصلاحاتی را در اسناد فوق اعمال کند.

بسیج منابع

استراتژی بازیابی، اساس بسیج اکثر منابعی را تشکیل می‌دهد که از بازیابی یک کشور پشتیبانی می‌کنند. تلاش برای بسیج منابع تحت این استراتژی می‌تواند بوجه لازم برای برنامه بازیابی را تأمین کند. هنگامی که بسیج داخلی یا منابع موجود در سطح ملی برای نیازهای شناسایی شده کافی نباشد، برگزاری یک میزگرد یا کنفرانس با حضور اهداکنندگان می‌تواند عنصر کلیدی این استراتژی باشد. چنین رویدادی می‌تواند پس از تکمیل ارزیابی نیازهای پس از آسیب (PDNA) و استراتژی بازیابی سازماندهی شود.

اهداف و مقاصد کنفرانس اهداکنندگان و متعهدین بالقوه و استراتژی بسیج منابع باید توسط دولت و با حمایت اعضای تیم PDNA مورد بحث و تصمیم‌گیری قرار گیرد. کنفرانس اهداکنندگان می‌تواند تحت رهبری دولت و تیم مدیریت سطح بالا برگزار شود. استراتژی بسیج منابع باید حمایت و ارتباطات را برای افزایش آگاهی در میان سیاست‌گذاران، اهداکنندگان بالقوه، رسانه‌ها، گروه‌های کلیدی جمعیت و سایر ذینفعان که مخاطبان مهم محسوب می‌شوند، در نظر بگیرد.

فرضیات و محدودیت‌های کلیدی

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) فرضیات کلیدی برای تکمیل موفقیت‌آمیز فرآیند بازیابی را شناسایی می‌کند و محدودیت‌های اصلی که احتمالاً در طول فرآیند بازیابی با آنها مواجه خواهیم شد را نشان می‌دهد و چگونگی غلبه بر آنها را بیان می‌کند.

نمونه‌هایی از فرضیات کلیدی شامل موارد زیر خواهد بود:

▢ ذینفعان کلیدی بخشی از یک فرآیند بهبودی باز و مشارکتی خواهند بود؛

▢ هیچ فاجعه جدیدی کشور را تحت تأثیر قرار نخواهد داد؛

▢ نهادها و ظرفیت‌های اداری کشور قادر خواهند بود که بهبود و احیا را با ظرفیت‌های عملکردی و فنی خود ادغام کنند؛

▢ به عنوان بخشی از حمایت‌های ارائه شده برای بازیابی، منابعی برای افزایش عملکرد و ظرفیت‌های فنی نهادهای محلی و ملی برای انجام فرآیند بازیابی.

محدودیت‌ها شامل موارد زیر خواهد بود:

▢ منابع مالی و مادی محدود؛

▢ منابع انسانی و تخصص فنی ناکافی برای پشتیبانی از بازیابی به موقع.

با جلب حمایت مالی و فنی از اهداکنندگان و شرکای بین‌المللی، و سازماندهی آموزش برای کارکنان و داوطلبان دولتی و اجتماعی، می‌توان بر این محدودیت‌ها غلبه کرد.

دستورالعمل‌های ارزیابی نیازهای پس از سانحه، جلد الف

فصل ۳

فرآیند و مراحل انجام PDNA

۳.۱- مقدمه

این فصل بر فرآیند انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) تمرکز دارد. این فصل راهنمایی‌هایی در مورد اقداماتی که باید در تهیه و اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) انجام شود، ارائه می‌دهد. به طور خاص، در مورد موارد زیر راهنمایی ارائه می‌دهد:

- فرآیند مشاوره و تصمیم‌گیری مورد نیاز برای فعال‌سازی PDNA؛
- آمادگی برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) از طریق یک مأموریت برنامه‌ریزی؛
- فرآیند انجام PDNA.

علاوه بر این، جلد الف شامل یک «جعبه ابزار» با شرح وظایف مدل برای تیم‌های مختلفی است که بخشی از یک PDNA را تشکیل می‌دهند، به همراه الگوهایی که می‌توانند برای تسهیل فرآیند PDNA مانند تهیه گزارش نهایی استفاده شوند. این الگوها را می‌توان در صورت نیاز با هر زمینه تطبیق داد.

لازم به ذکر است که فرآیندها و رویه‌های توصیه‌شده در این فصل، با تکیه بر تجربیات موفق گذشته در واکنش به بلایا، به منظور نشان دادن راهی ممکن برای حفظ هماهنگی بین سازمانی در طول فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) ارائه شده‌اند.

ممکن است همه این رویه‌ها برای یک واکنش بین سازمانی خاص به یک فاجعه کاربرد نداشته باشند. روش‌های واقعی هماهنگی می‌تواند بسته به شرایط کشور و ماهیت درخواست دولت برای مشارکت بین‌المللی؛ پویایی روابط بین سازمانی در مناطق و کشورهای مختلف؛ ماهیت، اندازه و اهداف خاص واکنش‌های بین سازمانی به موقعیت‌های خاص فاجعه و سایر واقعیت‌های میدانی، به طور قابل توجهی متفاوت باشد.

مدیریت یک ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی (PDNA) مستلزم همکاری نزدیک بین دولت ملی و نمایندگان کشوری مربوطه سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سایر شرکا، و همچنین همکاری نزدیک در سطح ستاد مرکزی (HQ) بین سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سایر شرکای بین‌المللی است تا اطمینان حاصل شود که فرآیند ارزیابی و تدوین نقشه راه بازبانی به خوبی هماهنگ شده‌اند. اصول یک ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی مؤثر باید به شرح زیر باشد: یک ساختار ارزیابی، یک فرآیند ارزیابی و یک خروجی ارزیابی - یعنی استراتژی بازبانی.

فرآیند برنامه‌ریزی و اجرای PDNA شامل موارد زیر است:

- ترتیبات هماهنگی؛
- تشکیل تیم مدیریت؛ PDNA
- توافق در مورد نقش‌ها و مسئولیت‌ها؛
- ترکیب تیم‌های ارزیابی؛
- الزامات تأمین منابع؛
- تدارکات ارزیابی.

این وظایف در فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) در این فصل در شش مرحله اصلی سازماندهی شده‌اند که در جدول و نمودار زیر خلاصه شده‌اند، اگرچه این مراحل و جدول زمانی برای انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) همیشه به ماهیت و مقیاس یک فاجعه بستگی دارد.

۳.۲- مراحل و فرآیند

مراحل و فرآیند PDNA در جدول و نمودار زیر خلاصه شده است. هر یک از مراحل در ادامه به تفصیل شرح داده شده است.

مراحل کلیدی، فرآیند و خروجی‌های یک PDNA

فرآیند اصلی و خروجی‌ها	مراحل کلیدی
ارتباطات درون کشوری بین اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد در مورد نیاز احتمالی به ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)	
ارتباط فوری از دفاتر اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد در کشورها با دفتر مرکزی مربوطه و ارتباط بین اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد برای پشتیبانی از یک تمرین احتمالی ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)	
درخواست دولت برای فعال‌سازی PDNA، تصمیم داخلی و ستاد مرکزی اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد برای فعال‌سازی PDNA	
شناسایی اهداف، دامنه و منابع برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)	
تعیین ساختار نهادی از سطح ملی تا محلی، شامل وزارتخانه‌ها و ادارات دولتی، دولت‌های محلی، نهادهای اجتماعی، سازمان‌های مردم‌نهاد و جامعه مدنی؛	
حمایتی که دولت از هیئت ارزیابی ارائه خواهد داد (این امر معمولاً در طول یک هیئت برنامه‌ریزی پیش از ارزیابی توسط کارکنان سازمان‌های سه‌جانبه انجام می‌شود یا می‌تواند با نمایندگان محلی سازمان‌های سه‌جانبه ترتیب داده شود)؛	
استقرار مأموریت برنامه‌ریزی؛	
ایجاد تیم مدیریت سطح بالا در داخل کشور؛	
ایجاد هماهنگی در ستاد مرکزی برای ارائه پشتیبانی از ستاد مرکزی و سطوح منطقه‌ای در صورت نیاز؛	
تدوین استراتژی بسیج منابع برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)	
مقدمات راه‌اندازی و طرح PDNA	
اعضای سه‌جانبه با مشورت دولت، تمام تمهیدات لازم برای پشتیبانی از ارزیابی نیازهای پس از سانحه (ترکیب تیم، لجستیک، منابع انسانی، مدیریت اطلاعات، برنامه‌ریزی استراتژیک و متخصصان توسعه انسانی، بودجه، ساختارهای مدیریتی و غیره) را فراهم خواهند کرد.	
کارگاه آموزشی برای آموزش تیم ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) جهت انجام ارزیابی برگزار شد؛ جدول زمانی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA): برنامه کاری و جدول زمانی ارزیابی، شامل موارد زیر، تعیین شد.	
ترکیب گروه‌های بخشی.	
گروه‌های کلیدی شامل: تیم‌های موضوعی ایجاد شده، جمع‌آوری داده‌های کمی ثانویه در مورد خسارات و تلفات ناشی از بلایا و اطلاعات پایه قبل از بلایا؛	
بازدیدهای میدانی: جمع‌آوری نمونه داده‌ها و اعتبارسنجی داده‌ها از مناطق آسیب‌دیده، شامل نظرسنجی‌ها و سایر روش‌های جمع‌آوری داده‌ها از طریق مصاحبه، بازدیدهای میدانی با هماهنگی مقامات ملی و محلی انجام خواهد شد. انتخاب مکان‌ها بر اساس داده‌های اولیه از مناطق یا بخش‌های آسیب‌دیده یا مرتبط خواهد بود.	
مشاوره با ذینفعان، از جمله گروه‌های متمرکز.	

مراحل کلیدی، فرآیند و خروجی‌های PDNA (و II)

فرآیند اصلی و خروجی‌ها	مراحل کلیدی
------------------------	-------------

1. **تأیید و تأیید:** تحلیل داده‌های مربوط به خسارات و تلفات جمع‌آوری‌شده توسط هر تیم بخش؛

2. **جمع‌آوری خسارات و زیان‌ها، نیازها و اولویت‌های بازایی هر بخش را شناسایی کرده و در گزارش‌های هر بخش ترکیب کنید.**

3. **تحلیل داده‌های بین‌بخشی:** بررسی متقابل یافته‌ها در بخش‌های مختلف. انجام یک تحلیل چندبخشی برای دستیابی به درک مشترک از فاجعه؛
شناسایی اولویت‌های مشترک در بخش‌ها و مناطق جغرافیایی، گروه‌های آسیب‌پذیر، مسائل مشترک و ایجاد مبنای مشترک برای برنامه‌ریزی بازایی؛

4. **مشاوره:** فرآیند مشورتی تعامل با ذینفعان محلی در مناطق آسیب‌دیده برای توافق در مورد نیازهای اولویت‌دار و استراتژی‌های بازایی؛

5. **بررسی متقابل نیازها/استراتژی‌های بازایی در بخش‌ها و مناطق جغرافیایی مختلف؛**

6. **تحلیل تأثیر در سطح کلان (پیش‌بینی تأثیر بر اقتصاد و منابع انسانی) توسعه.**

7. **تأیید و تأیید:** با تمام اعضای تیم ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) برای به اشتراک گذاشتن نتایج ارزیابی نیازهای پس از سانحه و نیازهای
المنظرة في خطة العمل؛ و نتایج حاصل از مشورت با ذینفعان محلی؛

8. **تدوین استراتژی بازایی (چشم‌انداز، اصول راهنما، نیازها و اولویت‌های بازایی و بازسازی، ترتیبات اجرایی)؛**

9. **پیش‌نویس گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) به همراه استراتژی بازایی؛**

10. **فرآیند بازخورد و اعتبارسنجی؛**

11. **نوشتن گزارش نهایی؛**

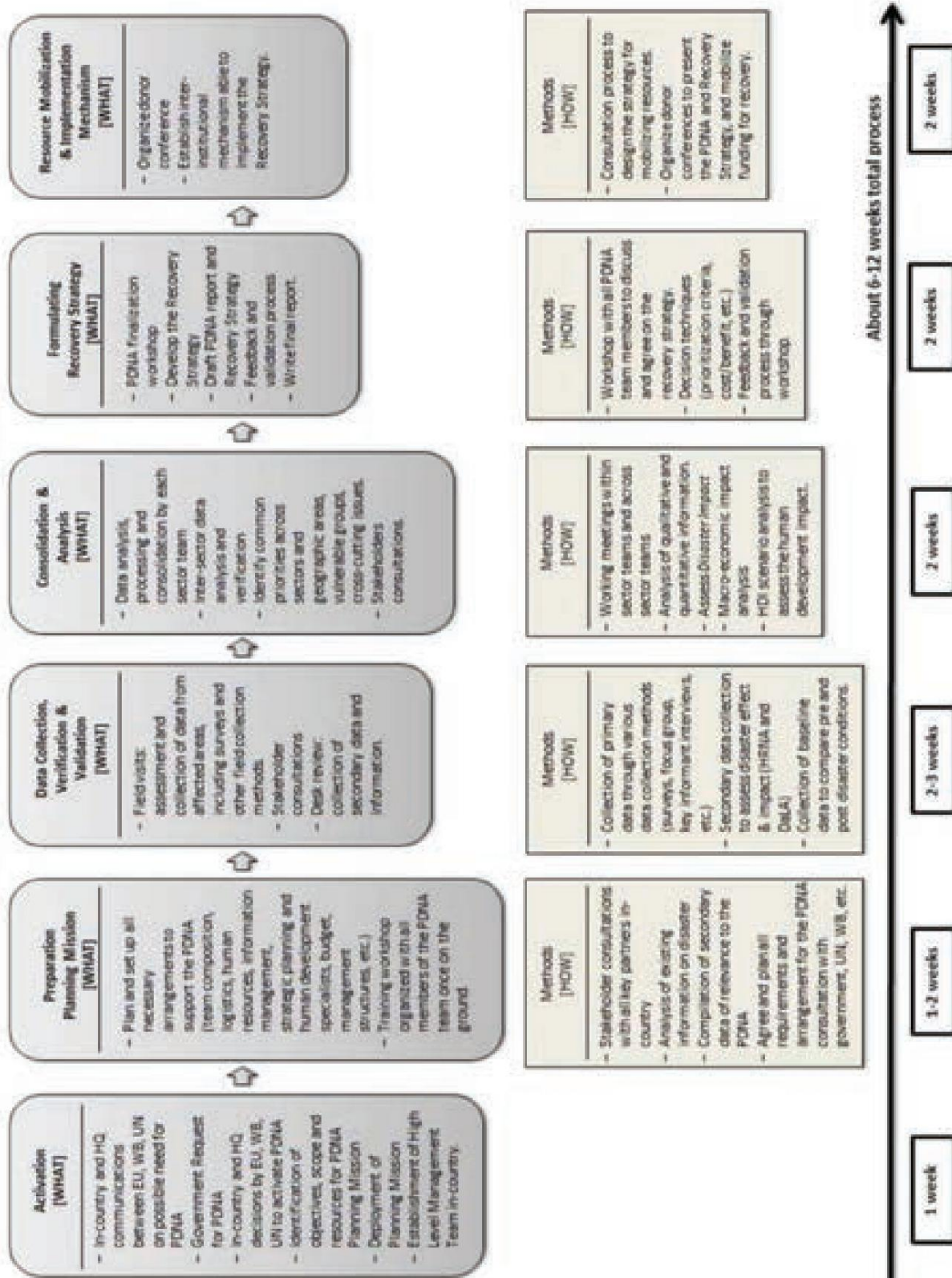
12. **تهیه خلاصه و ارائه پاورپوینت**

13. **در صورت نیاز، از بسیج منابع به عنوان مکمل منابع اختصاص یافته از ... حمایت کنید.**
بودجه ملی؛
6/ بسیج منابع و سازوکار اجرا

14. **برگزاری کنفرانس اهداکنندگان/متعهدان برای ارائه PDNA و استراتژی بازایی؛**

15. **پیشنهاد سازوکار بین سازمانی برای اجرا و هماهنگی بهبود، با احترام و تقویت سازمان‌های نهادی ملی/محلی.**

Post-Disaster Needs Assessment Process

۳.۳-مشورت با دولت برای انجام

پیدای‌نای

ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)فرآیندی است که توسط دولت و با مشارکت سازمان‌های ملی و بین‌المللی انجام می‌شود. رهبری دولت ملی در این فرآیند برای یک ارزیابی موفقیت‌آمیز بسیار مهم است. بنابراین توصیه می‌شود که دولت تعهد خود را برای انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)در سطح مناسب اعلام کرده و پشتیبانی لازم را فراهم کند. بخش زیر به طور خلاصه حمایت مورد نیاز دولت برای انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)را شرح می‌دهد.

شروع ارزیابی

ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)بنا به درخواست دولت ملی آغاز می‌شود. سازمان‌های بین‌المللی بدون درخواست صریح دولت، اختیار انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)را ندارند. مطلوب است که نامه‌ای خطاب به شرکای سه‌جانبه (اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد) ارسال شود و از آنها خواسته شود تا در انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)از دولت حمایت کنند. پس از دریافت نامه، شرکای سه‌جانبه با مقامات دولتی مربوطه ملاقات کرده و مذاکرات مقدماتی در مورد دامنه ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)و همچنین پشتیبانی فنی و لجستیکی مورد نیاز برای انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)را برگزار می‌کنند.

مراحل آماده‌سازی برای انجام PDNA

در ابتدا، تعیین یک وزارتخانه یا اداره برای رهبری PDNAمهم است. نقش این وزارتخانه/اداره، هماهنگی تمام وزارتخانه‌های مرتبط با دولت ملی و سازمان‌های بین‌المللی در پیگیری مراحل مختلف انجام PDNAخواهد بود. در صورت لزوم، دولت می‌تواند وزارتخانه یا اداره را به مقام بالاتر گزارش دهد (برای اطلاعات بیشتر در مورد تیم مدیریت سطح بالا به صفحه ۶۱مراجعه کنید).

در برنامه‌ریزی برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)درک مقیاس و بزرگی فاجعه ضروری است تا بتوان شرح وظایف روشنی برای PDNAتدوین کرد. این کار را می‌توان از طریق یک مأموریت برنامه‌ریزی با حضور دو یا سه عضو دولت ملی با حمایت اعضای اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سازمان ملل متحد انجام داد. نقش اصلی مأموریت برنامه‌ریزی، تهیه پیش‌نویس شرح وظایف و بودجه‌ای روشن برای انجام PDNAاست. برای اطلاعات بیشتر در مورد مأموریت برنامه‌ریزی، لطفاً به صفحه ۵۶مراجعه کنید.

تهیه پیش نویس شرح وظایف برای PDNA

شرح وظایف برای PDNAباید به همراه دولت تهیه شود. شرح وظایف، دامنه PDNAو چارچوب زمانی، ساختار مدیریتی، ترتیبات پرسنلی و لجستیکی و ملاحظات مدیریت اطلاعات آن را تعریف می‌کند. تمام جنبه‌های شرح وظایف باید با مشورت دولت نهایی شود. سازمان دولتی مسئول هماهنگی PDNAباید با شرایط مرجع موافقت کرده و موافقت خود را رسماً اعلام کند.

برنامه و چارچوب زمانی برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)

برنامه و چارچوب زمانی انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)با مشورت دولت تعیین می‌شود. از آنجایی که تکمیل ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)حداقل سه تا شش هفته طول می‌کشد، برنامه باید در دسترس بودن داده‌های اولیه قبل از شروع ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)را در نظر بگیرد. باید اطمینان حاصل شود که مرحله بشردوستانه فاجعه تقریباً به پایان رسیده است و انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)مانع ادامه هرگونه فعالیت امدادی نمی‌شود. همچنین مهم است که اطمینان حاصل شود که کارمندان دولت محلی به محل کار خود بازگشته‌اند و برای کمک به انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)در دسترس هستند. معمولاً، ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)باید پس از یک یا دو هفته از وقوع فاجعه آغاز شود.

مشارکت دولت

دولت باید مقامات و کارشناسان خود را برای شرکت در ارزیابی نیازهای پس از سیل (PDNA)معرفی کند. این کار باید با ایجاد هماهنگی برای ارزیابی نیازهای پس از سیل آغاز شود. در داخل دولت، یک مقام ارشد باید برای هماهنگی ارزیابی نیازهای پس از سیل معرفی شود. با تشکیل تیم‌های بخشی، مأموران دولتی باید در هر تیم بخشی شرکت کنند و با دانش دست اول خود از وضعیت، اطلاعاتی در مورد خسارات و تلفات ارائه دهند. اگر مأموران دولتی به دلایل خاصی در دسترس نباشند، دولت باید متخصصان بخشی را که در داخل کشور موجود هستند، برای این کار معرفی کند.

هدف ارزیابی. مشارکت مقامات دولتی نه تنها برای مالکیت دولتی، بلکه برای اعتبارسنجی داده‌های مربوط به خسارات، زیان‌ها و نیازها نیز مهم است.

ارائه امکانات محلی

دولت موظف است امکانات محلی را در اختیار تیم ارزیابی قرار دهد. این شامل فضای اداری برای تیم، یک مرکز آموزشی و همچنین امکانات ارتباطی می‌شود. اگرچه تیم ارزیابی معمولاً به رایانه‌های خود مجهز است، اما یافتن یک فضای کاری که مجهز به رایانه، چاپگر، تلفن و امکانات اینترنتی باشد، مهم است. ممکن است برخی از کارکنان محلی برای پشتیبانی فناوری اطلاعات و ارتباطات تعیین شوند. این امر پشتیبانی مهمی برای تیم ارزیابی محسوب می‌شود.

اگر دولت بتواند امکانات حمل و نقل را برای تیم ارزیابی فراهم کند، بسیار مفید خواهد بود. تعدادی از تیم‌های بخش باید بازدیدهای میدانی انجام دهند. آنها باید وسایل نقلیه داشته باشند تا بتوانند ارزیابی خود را به شیوه‌ای کارآمد انجام دهند.

ترجمه و تفسیر حجم زیادی از اطلاعات و داده‌های مهم برای تیم‌های ارزیابی به زبان‌های محلی وجود دارد. دولت باید مترجمانی را فراهم کند که بتوانند به تیم ارزیابی در دسترسی به تمام اطلاعات و داده‌های مورد نیاز کمک کنند.

در جریان بازدیدهای میدانی، هنگامی که تیم ارزیابی ملزم به گفتگو با جامعه است، حضور مترجمان بسیار ارزشمند خواهد بود. دولت باید یک یا دو نفر را به هر تیم بخشی اختصاص دهد که بتوانند اطلاعات به اشتراک گذاشته شده توسط خانوارها و جوامع را تفسیر کنند.

تشکیل و آموزش تیم‌های بخشی

این ارزیابی باید تمام بخش‌های آسیب‌دیده را پوشش دهد. برای هر بخش، تیمی متشکل از کارشناسانی از دولت، سازمان‌های بین‌المللی و بخش خصوصی، بر اساس تخصص آنها، تشکیل خواهد شد. وزارتخانه/مقام دولتی که ارزیابی را هماهنگ می‌کند، اطلاعاتی در مورد تیم‌های بخشی تشکیل شده برای ارزیابی خواهد داشت.

این امر دولت را قادر می‌سازد تا کار این تیم‌ها را تسهیل کند و امکانات محلی را برای انجام این کار در اختیار آنها قرار دهد.

ارزیابی.

دولت باید از آموزش تیم‌های بخشی‌ها در روش‌های ارزیابی PDNA حمایت کند. چنین حمایتی با ترتیب دادن یک برنامه آموزشی برای تیم PDNA ارائه می‌شود. مقامات دولتی شرکت‌کننده در PDNA باید در برنامه آموزشی شرکت کنند. محل برگزاری و سایر پشتیبانی‌های لجستیکی برای آموزش نیز باید توسط دولت فراهم شود.

جمع‌آوری داده‌های پایه و اولیه

این وظیفه سازمان‌های دولتی است که داده‌های پایه را در مورد تمام بخش‌هایی که مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، ارائه دهند. تیم‌های بخشی باید برای جمع‌آوری داده‌های پایه با بخش/سازمان مربوطه ملاقات کنند. هر جا که داده‌های پایه به راحتی در دسترس نباشد، دولت باید منابع اطلاعاتی را برای ساخت داده‌های پایه پیدا کند.

سازمان‌های دولتی همچنین باید کارکنان خود را برای جمع‌آوری داده‌های اولیه در مورد خسارات و زیان‌ها مأمور کنند. به عنوان مثال، در بخش کشاورزی، داده‌های مربوط به کل مساحت و محصولات آسیب‌دیده باید توسط وزارت/وزارت کشاورزی جمع‌آوری و تدوین شود. به طور مشابه، داده‌های مربوط به از دست دادن شغل و معیشت در بخش‌های مختلف توسط سازمان مسئول اشتغال جمع‌آوری می‌شود. جمع‌آوری چنین داده‌هایی فقط می‌تواند توسط کارکنان دولت انجام شود. داده‌های اولیه در مورد خسارات و زیان‌ها باید هنگام ورود تیم‌های بخش در اختیار آنها قرار گیرد. جمع‌آوری چنین داده‌هایی باید در زمان بحث و نهایی کردن شرح وظایف مورد تأکید قرار گیرد.

بازدیدهای میدانی

تیم‌های بخشی موظفند برای انجام ارزیابی‌ها، بازدیدهای میدانی انجام دهند. این بازدیدهای میدانی باید توسط سازمان‌های دولتی مربوطه سازماندهی شوند. تعداد بازدیدهای میدانی و همچنین مکان‌های مورد بازدید با مشورت سازمان‌های دولتی تعیین خواهد شد. نمایندگان سازمان‌های دولتی در طول بازدید از سایت‌ها، تیم‌های بخشی را همراهی خواهند کرد.

بازدیدهای میدانی تیم‌های بخش توسط سازمان‌های دولتی سازماندهی می‌شود و تعداد بازدیدهای میدانی و همچنین مکان‌های مورد بازدید با مشورت سازمان‌های دولتی تعیین خواهد شد.

نظرسنجی‌ها و مصاحبه‌های سطح خانوار و جامعه: این ارزیابی شامل انجام نظرسنجی‌های خانوار و جامعه است. این نظرسنجی‌ها و مصاحبه‌ها زمانی بیشترین بهره‌وری را دارند که سازمان دولتی مربوطه رهبری را بر عهده بگیرد. سازمان‌های دولتی می‌توانند خانوارها و جوامعی را که تیم‌های بخش باید از آنها بازدید کنند، پیشنهاد دهند. در طراحی پرسشنامه و چارچوب‌بندی مسائل برای بحث، سازمان‌های دولتی می‌توانند بینش‌های مهمی در مورد ظرافت‌های فرهنگی محلی ارائه دهند. آنها همچنین در موقعیت بهتری برای ایجاد ارتباط با خانوارها و جوامع و جستجوی اطلاعات از طریق مصاحبه به زبان محلی هستند. حمایت دولت از چنین تمرین‌های تعاملی در این زمینه عموماً حیاتی است.

نوشتن گزارش

همه تیم‌های بخش، گزارش‌های خود را می‌نویسند و آنها را به یک تیم نویسنده ارسال می‌کنند که گزارش ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی (PDNA) را تهیه و نهایی می‌کند. پیوستن دولت به تیم نویسنده بسیار مهم است. این تیم، گزارش‌های بخش‌ها را مدیریت و ویرایش می‌کند و نسخه‌ای خلاصه از مهم‌ترین جنبه‌های ارزیابی را تهیه می‌کند. مشارکت دولت در تیم نویسنده تضمین می‌کند که مسائل مهم به اندازه کافی برجسته شده و اولویت‌های بازایی به طور دقیق منعکس شده‌اند.

اگر دولت در تهیه و نهایی کردن این گزارش مشارکت داشته باشد، این گزارش وزن بیشتری خواهد داشت.

ارزیابی.

ارائه نتایج PDNA

تیم ارزیابی نیازهای پس از سیل (PDNA) موظف است یافته‌های خود را به دولت ارائه دهد. این ارائه شامل خلاصه‌ای از خسارات، زیان‌ها و نیازهای بازسازی در همه بخش‌ها خواهد بود. همچنین منابع مالی و مهارت‌های فنی مورد نیاز برای اجرای بازسازی را نیز ارائه می‌دهد. همه وزارتخانه‌ها/دپارتمان‌های دولتی و همچنین تیم‌های بخش‌ها در این ارائه شرکت خواهند کرد و هرگونه توضیحی را که نمایندگان دولت درخواست کنند، ارائه خواهند داد.

بررسی و تأیید گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)

پس از ارائه گزارش، PDNA دولت باید آن را برای دریافت نظرات به وزارتخانه‌ها/ادارات مختلف ارسال کند. چنین بررسی باید در یک بازه زمانی مشخص انجام شود. نظرات توسط تیم PDNA لحاظ شده و گزارش PDNA نهایی می‌شود. سپس گزارش نهایی PDNA برای تأیید به دولت ارائه می‌شود. پس از تأیید، گزارش PDNA به یک گزارش رسمی تبدیل می‌شود که مبنای برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های بازایی و احیا قرار می‌گیرد.

اقدامات پیگیری PDNA پس از اتمام PDNA ممکن است علاوه بر تخصیص بودجه ملی برای PDNA، بسیج منابع خارجی برای احیا و بازسازی ضروری شود. دولت ملی ممکن است از شرکای سه جانبه برای سازماندهی یک کنفرانس اهداکنندگان جهت ارائه استراتژی احیا و بازسازی درخواست حمایت کند.

تدوین چارچوب بازایی

پس از تکمیل ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) و استراتژی بازایی، دولت ملی ممکن است بخواهد یک برنامه اجرایی دقیق برای برنامه‌های بازایی و بازسازی تدوین کند. این برنامه دقیق می‌تواند شامل نهایی کردن ترتیبات نهادی برای بازایی و بازسازی، تشریح مهارت‌های فنی مورد نیاز برای بازسازی، تدوین بودجه دقیق و یک برنامه نظارت و اجرا باشد. دولت ممکن است از شرکای سه‌جانبه برای تدوین یک چارچوب بازایی که یک برنامه اجرایی دقیق و بخش‌محور را تشکیل می‌دهد، درخواست حمایت بیشتر کند.

۳.۴ - فعال‌سازی PDNA

تمرکز فوری پس از شروع یک فاجعه بر ارائه کمک‌های بشردوستانه نجات‌بخش و عملیات جستجو و نجات است. در طول این مرحله اولیه، ارزیابی‌های سریع برای ارزیابی فوری‌ترین نیازها انجام می‌شود تا فعالیت‌های امدادی و بسیج منابع برای کمک‌های بشردوستانه هدایت شوند. این کار از طریق درخواست فوری صادر شده توسط دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) در صورت درخواست حمایت بین‌المللی از سوی دولت انجام می‌شود. در حالی که واکنش بشردوستانه نجات‌بخش اولویت اول در شرایط پس از فاجعه است، اولین گام‌ها برای ارزیابی نیازهای پس از فاجعه باید در اسرع وقت پس از شروع فاجعه انجام شود.

یک PDNA با درخواست صریح دولت آغاز می‌شود. این درخواست باید به صورت یک درخواست رسمی از سوی دولت به اتحادیه اروپا/بانک جهانی/سازمان ملل متحد ارائه شود. این درخواست با دفتر و دفتر مرکزی شریک مربوطه در کشور به اشتراک گذاشته می‌شود. هر یک از سازمان‌های سه‌جانبه PDNA می‌توانند به دولت آسیب‌دیده در سازماندهی یک مأموریت برنامه‌ریزی PDNA کمک کنند. سازمانی که حمایت از دولت آسیب‌دیده را آغاز می‌کند، موظف است اطمینان حاصل کند که سایر شرکای سه‌جانبه بخشی از مأموریت برنامه‌ریزی PDNA هستند.

در سطح کشوری، تصمیم برای اجرای ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) بر اساس ارتباط، هماهنگی و توافق مشترک بین دولت ملی، رئیس هیئت نمایندگی اتحادیه اروپا، مدیر/مدیر کشوری بانک جهانی و هماهنگ‌کننده مقیم/هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل متحد صورت می‌گیرد. در صورت لزوم، یک یا همه طرف‌های سه‌جانبه می‌توانند فرآیند مشاوره با سایر ذینفعان کلیدی را تسهیل کنند.

مهم است که در مورد هدف مأموریت برنامه‌ریزی PDNA، دامنه آن، شرح وظایف، زمان‌بندی و هزینه مورد انتظار توافق حاصل شود. پس از توافق در مورد ترتیبات مأموریت برنامه‌ریزی، گام‌هایی برای ایجاد تیم مدیریت سطح بالا در کشور برداشته می‌شود که مسئول جهت‌گیری استراتژیک کلی مأموریت برنامه‌ریزی و PDNA خواهد بود (برای اطلاعات بیشتر به بخش زیر در مورد ساختار مدیریت PDNA مراجعه کنید).

فرآیند تصمیم‌گیری همچنین شامل هماهنگی و ارتباط بین میدانی و ستاد مرکزی به منظور تصمیم‌گیری سریع و مناسب برای اجرای PDNA است. شرکای سه‌جانبه در ستاد مرکزی، وضعیت در حال تحول و به‌روزرسانی‌های مربوط به پیشرفت‌های جدید در میدان را مورد بحث قرار می‌دهند و در مورد پشتیبانی مورد نیاز در سطح کشور برای مأموریت برنامه‌ریزی و اجرای نهایی PDNA بحث می‌کنند.

تصمیم نهایی برای انجام ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) از میدان عمل گرفته می‌شود؛ نقش ستاد مرکزی ارائه پشتیبانی فنی برای تسهیل این فرآیند تصمیم‌گیری و همچنین اجرای ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) است. پس از درخواست رسمی دولت ملی برای ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA)، طرف‌های سه‌جانبه در ستاد مرکزی موظفند با همتایان خود در داخل کشور هماهنگی کنند تا به تصمیمات مشترک در مورد مأموریت برنامه‌ریزی برسند و تمام تمهیدات لازم را برای پشتیبانی از مأموریت، با پرسنل و منابع، فراهم کنند. سه شریک حق شرکت یا انصراف از ارزیابی را به دلایل سیاسی یا فنی برای خود محفوظ می‌دارند. جدول زیر به تفصیل، نقش‌ها و مسئولیت‌ها را در طول فرآیند فعال‌سازی و اجرا شرح می‌دهد.

جدول خلاصه نقش‌ها و مسئولیت‌ها	
نقش و مسئولیت‌های اصلی	بازیگران
اطمینان از ارتباطات، اشتراک‌گذاری اطلاعات و هماهنگی بین هر سه طرف؛ تسهیل فرآیند مشاوره برای اطمینان از به اشتراک گذاری اطلاعات و هماهنگی، در صورت لزوم، با تمام ذینفعان داخل کشور، از جمله با دولت، نماینده کشوری سازمان ملل متحد تیم، اهداکنندگان و سازمان‌های مردم‌نهاد؛ طرف‌های سه‌جانبه درخواست فعال‌سازی PDNA را پس از درخواست رسمی دولت ارائه می‌دهند. دریافت شده است؛ اطمینان از ارتباط و هماهنگی بین دفاتر کشوری و دفتر مرکزی به منظور ایجاد تصمیمات سریع و مناسب برای فعال‌سازی و اجرای PDNA؛ در صورت لزوم، ارتباط و هماهنگی با سایر ذینفعان داخل کشور را برای تصمیم‌گیری سریع و مناسب برای فعال‌سازی و اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) تضمین کنید. به محض دریافت درخواست رسمی برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) از دولت، طرف‌های سه‌جانبه در مورد ترتیبات سازماندهی و هماهنگی برنامه‌ریزی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) بحث و توافق می‌کنند. ماموریت، شامل شرح وظایف، اولویت‌ها و چارچوب‌های زمانی آن، و شناسایی بودجه و کارکنان برای این عملیات؛ با مشورت دولت و سایر ذینفعان کلیدی، تیم مدیریت سطح بالا را در داخل کشور تشکیل دهید؛ ارائه پشتیبانی مداوم در طول مأموریت برنامه‌ریزی و فرآیند PDNA؛	داخل کشور احزاب سه‌گانه (سازمان ملل، بانک جهانی، اتحادیه اروپا)
اطمینان از ارتباط، اشتراک‌گذاری اطلاعات و هماهنگی بین هر سه طرف در سطح ستاد؛ اطمینان از ارتباط و هماهنگی با هم‌تایان سه‌جانبه در سطح کشور به منظور تصمیم‌گیری سریع و مناسب برای فعال‌سازی و اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)؛ پشتیبانی از فعال‌سازی و اجرای ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی، (PDNA) شامل مأموریت برنامه‌ریزی، با تخصص فنی، راهنمایی و منابع مورد نیاز؛ اطمینان از ارتباط و هماهنگی با سایر شرکت‌کنندگان در PDNA در سراسر PDNA. فرآیند	ستاد مرکزی احزاب سه‌گانه (سازمان ملل، بانک جهانی، اتحادیه اروپا)

۳.۵-تهیه PDNA

ماموریت برنامه‌ریزی: هدف و ترکیب تیم

هدف کلی ماموریت برنامه‌ریزی PDNA، ایجاد تمهیدات لازم برای انجام موفقیت‌آمیز یک PDNA است. برای برگزارکنندگان ماموریت برنامه‌ریزی PDNA، شناسایی ذینفعان کلیدی که مشارکت آنها برای انجام وظیفه مورد نظر مهم است، مهم است. همه شرکای سه‌جانبه و همچنین دولت موظفند بخشی از ماموریت برنامه‌ریزی PDNA باشند. سایر ذینفعانی که ممکن است بخشی از یک مأموریت برنامه‌ریزی را تشکیل دهند عبارتند از وزارتخانه‌های مربوطه، دولت‌های منطقه‌ای، نمایندگان آژانس‌های سازمان ملل متحد در داخل کشور، سازمان‌های مردم‌نهاد محلی و بین‌المللی و اهداکنندگان بالقوه. مهم است که ماموریت برنامه‌ریزی PDNA تا حد امکان فشرده نگه داشته شود تا تصمیم‌گیری سریع تسهیل شود و تعهد به تکمیل شرح وظایف ماموریت برنامه‌ریزی تضمین گردد.

خروجی‌های مورد انتظار از ماموریت برنامه‌ریزی

ماموریت برنامه‌ریزی PDNA باید دو خروجی اصلی داشته باشد:

□ گزارش مختصر تحلیل وضعیت.

□ شرح وظایف PDNA.

این خروجی‌ها در جدول زیر خلاصه شده‌اند و متعاقباً با جزئیات بیشتری توضیح داده می‌شوند.

توضیحات	خروجی‌های اصلی
یک گزارش تحلیل وضعیت مختصر بنویسید که به‌روزرسانی‌هایی از وضعیت فاجعه را بر اساس موارد زیر ارائه دهد:	/وضعیت مختصر تحلیل
□ بررسی گزارش‌های کلیدی ارزیابی سریع، گزارش‌های میدانی، داده‌های دولتی موجود، نقشه‌ها و همچنین تصاویر ماهواره‌ای، از جمله موارد دیگر؛	
□ مشاوره با تمام ذینفعان کلیدی؛	
□ تمایل و ظرفیت دولت برای ارائه رهبری و پشتیبانی فنی و پشتیبانی لجستیکی برای انجام PDNA.	
دامنه PDNA:	۲/طرح توجیهی PDNA (بر اساس استاندارد)
□ اهداف PDNA:	محتوای PDNA متناسب با شرایط محلی و مورد توافق دولت
□ بخش‌ها و مضامین مشترکی که باید توسط ارزیابی نیازهای پس از بحران (PDNA) ارزیابی شوند، و معیارهای ... شناسایی مضامین؛	
□ مناطق جغرافیایی مورد ارزیابی؛	
□ بازه زمانی PDNA:	
□ برنامه کاری PDNA:	
تمهیدات مدیریت PDNA:	
□ ساختار و ترکیب مدیریتی، به ویژه تیم هماهنگی PDNA و گزارش نویسی تیم مدیریت سطح بالا، از جمله موارد دیگر.	

خروجی :گزارش مختصر تحلیل وضعیت

برای اینکه مأموریت برنامه‌ریزی به اهداف خود دست یابد، لازم است مقیاس فاجعه، تأثیر آن بر جمعیت و فرآیندهای توسعه در حال انجام و برنامه‌ریزی شده درک شود. این اطلاعات تقریباً به طور کامل بر اساس اطلاعات ثانویه موجود، از جمله ارزیابی‌های سریع انجام شده برای اطلاع‌رسانی به واکنش بشردوستانه و مصاحبه‌های محدود با ذینفعان کلیدی، خواهد بود. پشتیبانی و اطلاعات از تیم‌های ملی کشوری و دفاتر نمایندگی اعضای سه‌جانبه بسیار مهم خواهد بود. این امر تیم را قادر می‌سازد تا نیاز به ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) را تأیید کند و در این صورت، دامنه و ترتیبات لازم را تعریف کند.

یکی از عناصر مهم تحلیل وضعیت، آگاهی و ارائه اطلاعات اولیه در مورد نهادهای موجود دولت محلی/ملی که می‌توانند از ارزیابی پشتیبانی کنند، اطلاعات و پایگاه‌های داده موجود، مشارکت دولت در ارزیابی‌ها و واکنش‌های بشردوستانه و ظرفیت آن برای مشارکت در فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) است. این شامل تعیین ظرفیت فنی و ساختار نهادی در بخش‌های مختلف، در بین وزارتخانه‌ها یا سازمان‌های مختلف و در سطوح ملی و غیرمتمرکز می‌شود.

در عین حال، ارزیابی ساختار و سازماندهی جامعه بین‌المللی در محل، به ویژه نمایندگی ملی و محلی تیم کشوری سازمان ملل متحد، نهادهای مالی بین‌المللی (IFI)، اهداکنندگان و سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی نیز حائز اهمیت است. این امر امکان تعیین ظرفیت موجود برای مشارکت در ارزیابی نیازهای پس از زلزله، شکاف‌هایی که باید از نظر تخصص خارجی یا مشارکت مورد نیاز از دفتر مرکزی مورد توجه قرار گیرند را فراهم می‌کند.

بر اساس مصاحبه‌ها، بررسی‌های میدانی، مشاوره‌ها و ارزیابی ظرفیت، هیئت برنامه‌ریزی یک گزارش مختصر از تحلیل وضعیت تهیه می‌کند که مبنایی برای گفتگو با دولت و بین طرف‌های سه‌جانبه و تصمیم‌گیری مشترک در مورد اقدامات و اولویت‌های آینده در رابطه با ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) خواهد بود. این گزارش شامل موارد زیر است:

□ تأثیر کلی فاجعه بر کشور؛

□ بخش‌های آسیب‌دیده، از جمله بخش‌هایی که بیشترین آسیب را دیده‌اند؛

مناطق جغرافیایی آسیب‌دیده، به‌ویژه مناطقی که بیشترین آسیب را دیده‌اند ؛

□ پیامدهای عمده پس از فاجعه که در آن زمان آشکار بودند؛

□ نیازهای فوری که نیاز به توجه در PDNA دارند؛

□ تمرکز بر روابط متقابل بین بخش‌ها و چگونگی رسیدگی به همپوشانی‌ها، و همچنین اولویت‌بندی فعالیت‌های مشترک

مضامین؛

□ شکاف‌های اطلاعاتی که باید پر شوند؛

□ ارزیابی نیازهای فعلی و برنامه‌ریزی‌شده و تمرین‌های برنامه‌ریزی؛

□ سازوکارهای بالقوه برای مشاوره؛

□ مروری بر اقدامات واکنشی فعلی و برنامه‌ریزی‌شده؛

□ مشارکت‌های بالقوه برای انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه ؛(PDNA)

□ بودجه فعلی و بالقوه موجود برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه و/یا بازایی.

بخشی از منطق ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) محدود کردن تعداد کل ارزیابی‌های انجام شده توسط چندین سازمان و جلوگیری از تکرار تلاش‌ها است. این امر می‌تواند با بهبود هماهنگی در رابطه با جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل و گزارش داده‌های موجود و داده‌های جدید حاصل از ارزیابی انجام شود. این امر شامل بهره‌برداری از اطلاعات موجود و قبل از وقوع بلایا و استفاده از گزارش‌های ارزیابی سریع بشردوستانه موجود و تجزیه و تحلیل‌های مبتنی بر ماهواره است که می‌تواند بینش مهمی در مورد میزان خسارت، تأثیر بالقوه آن و تفاوت‌های قابل توجه بین مناطق آسیب‌دیده ارائه دهد.

با این حال، اگر هیئت برنامه‌ریزی، شکاف‌های اطلاعاتی مهمی را شناسایی کند، ممکن است یک مأموریت شناسایی کوتاه به برخی یا تمام مناطق آسیب‌دیده برای پر کردن شکاف‌های اطلاعاتی و ایجاد درک مستقیم از شدت فاجعه و اثرات آن بر جمعیت محلی و فرآیندهای توسعه در حال انجام، مورد نیاز باشد.

در برنامه‌ریزی یک مأموریت شناسایی، گاهی اوقات می‌توان اطلاعات مفیدی را از تحلیل‌های ماهواره‌ای جمع‌آوری کرد که می‌تواند در انتخاب مناطق برای بازدیدهای میدانی مفید باشد. این تحلیل‌های ماهواره‌ای، همراه با مأموریت شناسایی، به درک بهتر تغییرات ضروری برای اطمینان از ارزیابی جامع در طول ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازایی کمک می‌کند.

ماموریت شناسایی باید به رهبری دولت انجام شود و شامل کل تیم برنامه‌ریزی ماموریت PDNA یا زیرمجموعه‌ای از آن، یا اعضای اضافی تیم از اتحادیه اروپا، بانک جهانی و آژانس‌های سازمان ملل باشد. تعداد و نوع بخش‌هایی که شرکت می‌کنند به شرایط فاجعه بستگی دارد. گزارش ماموریت شناسایی باید شکاف‌های اطلاعاتی را پر کند، اطلاعات بیشتری در مورد میزان خسارات بر اساس منطقه جغرافیایی و بخش ارائه دهد و نشانگر بخش‌های اولویت‌دار برای PDNA و استراتژی بازایی نهایی باشد.

خروجی ۲: شرح وظایف PDNA

تحلیل وضعیت و ماموریت شناسایی، اساس تدوین طرح PDNA را تشکیل می‌دهند. این طرح تمام تمهیدات لازم برای انجام یک PDNA موفق را تشریح می‌کند: دامنه PDNA و بازه زمانی، ساختار مدیریتی آن، تمهیدات نیروی انسانی و لجستیکی و ملاحظات مدیریت اطلاعات را تعریف می‌کند. هر یک از این عناصر طرح در زیر شرح داده شده است.

تعریف دامنه PDNA

تحلیل وضعیت، هیئت برنامه‌ریزی را قادر می‌سازد تا دامنه و اهداف ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) را در چارچوب جغرافیایی و بخشی وسیع‌تر خسارات و تأثیرات بلایا که توسط دولت تعیین می‌شود، تعریف کند. اگرچه نادر است، اما یک مأموریت برنامه‌ریزی ممکن است همیشه منجر به اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) نشود. با فرض اینکه تصمیمی برای اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه گرفته شده باشد، هیئت برنامه‌ریزی دامنه ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) را مشخص می‌کند که ممکن است محدود به چند بخش، مناطق جغرافیایی خاص و یک بازه زمانی سریع باشد، یا بسیار جامع باشد و چندین بخش، الزامات پیچیده جمع‌آوری داده‌ها، پوشش و تحلیل جغرافیایی گسترده و موارد دیگر را پوشش دهد. بر اساس تحلیل وضعیت و ماموریت برنامه‌ریزی، دولت در مورد موارد زیر تصمیم خواهد گرفت:

□ بخش‌هایی که باید در ارزیابی لحاظ شوند؛

□ مناطق جغرافیایی که باید مطابق با تصمیمات رسمی ارزیابی شوند؛

□ شرکای بین‌المللی، وزارتخانه‌های دولتی مربوطه و همچنین سازمان‌های ملی که قرار است ... درگیر در ارزیابی؛

□ زمان شروع و تکمیل PDNA.

بخش‌هایی که باید شامل شوند

تمام بخش‌هایی که معمولاً در روش‌شناسی DaLA یا در رویکرد ارزیابی نیازهای بازایی انسانی (HRNA) گنجانده می‌شوند، در جدول زیر نشان داده شده‌اند و می‌توانند به عنوان نقطه شروع برای بحث با دولت در مورد انتخاب بخش‌هایی برای PDNA مورد استفاده قرار گیرند. به رسمیت شناخته شده است که دولت مسئولیت تصمیم‌گیری نهایی در این زمینه را بر عهده دارد. بسیاری از دولت‌ها طبقه‌بندی‌های بخش/خوشه خود را ایجاد کرده‌اند و این طبقه‌بندی‌ها همچنین باید راهنمای انتخاب بخش‌ها باشند. با این حال، فرآیند تصمیم‌گیری همیشه تحت تأثیر شدت تأثیر بلایا بر بخش‌ها قرار می‌گیرد. فرآیند تصمیم‌گیری همچنین باید ویژگی‌های بلایا، زیربخش‌ها و مضامین مشترکی که باید به آنها پرداخته شود، و همچنین نیازها و اولویت‌های جمعیت آسیب‌دیده و دولت را در نظر بگیرد.

.....			
مضامین مشترک	بخش‌های تولیدی	بخش‌های زیرساختی	بخش‌های اجتماعی
.....			
مسکن، زمین و شهرک‌ها آب، فاضلاب و بهداشت کشاورزی، دامداری، شیلات حکومتداری			
.....			
صنعت، تجارت و بازرگانی کاهش خطر بلایا	زیرساخت‌های اجتماعی	آموزش	
.....			
محیط زیست	گردشگری	انرژی و برق	سلامت
.....			
اشتغال و معیشت	حمل و نقل و مخابرات		فرهنگ
.....			
جنسیت	تغذیه		
.....			

توجه: در برخی موارد، موضوعات مشترک فهرست‌شده در جدول ممکن است بخش‌های مستقلی باشند.

تصمیم در مورد بخش‌هایی که باید ارزیابی شوند بسیار مهم است. باید تلاش شود تا هیچ بخش آسیب‌دیده‌ای حذف نشود. به همین ترتیب، هیچ یک از نیازهای خاص جمعیت آسیب‌دیده نباید نادیده گرفته شود. مدیران بخش‌ها نیز به نوبه خود باید زیربخش‌ها را شناسایی کنند. یک رویکرد بخشی به خوبی تعریف‌شده به تضمین پوشش جامع و پیوندهای کلیدی بین بخش‌ها کمک می‌کند. بخش‌هایی که قرار است در ارزیابی گنجانده شوند، در طول مأموریت برنامه‌ریزی شناسایی می‌شوند تا اطمینان حاصل شود که ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) توسط متخصصان موضوعی مناسب انجام می‌شود.

زمان‌بندی ارزیابی

زمان‌بندی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مستلزم توجه دقیق به واکنش‌ها و ارزیابی‌های بشردوستانه‌ی جاری است. همچنین باید در نظر داشت که زمان‌بندی ارزیابی با بازنگری درخواست‌های فوری بشردوستانه، کنفرانس‌های تعهد اهداکنندگان و/یا تدوین استراتژی‌های بازایی و بازسازی تداخلی ندارد. بلایا، هم برای جمعیت‌های آسیب‌دیده و هم برای هم‌تایان آنها در دولت که در جریان کار خود با تقاضاهای بی‌سابقه‌ای روبرو هستند، زمان استرس فوق‌العاده‌ای است. بنابراین، وظیفه‌ی تمام تیم‌های ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) این است که کار خود را به گونه‌ای هماهنگ کنند که تأثیر فعالیت‌هایشان بر هم‌تایان رسمی و جمعیت آسیب‌دیده کاهش یابد.

این امکان وجود دارد که اعضای PDNA از قبل در ارزیابی‌های مربوط به واکنش‌های بشردوستانه مشارکت داشته باشند. در چنین مواردی، باید تمهیداتی برای به اشتراک گذاشتن نتایج ارزیابی‌ها اندیشیده شود. اگرچه مهم است که PDNA با عملیات بشردوستانه و فرآیندهای بسیج منابع تداخل نداشته باشد، اما به همان اندازه مهم است که اطمینان حاصل شود که PDNA تا حدی به تأخیر نیفتد که «فرصت» برای تأثیرگذاری و شروع بازایی و همچنین فرصت‌های بسیج سریع منابع از بین برود.

مدت زمان ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) بسته به مقیاس و بزرگی فاجعه و سایر عوامل متفاوت است. ارائه به موقع ارزیابی باید یک اصل راهنما در انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) باشد.

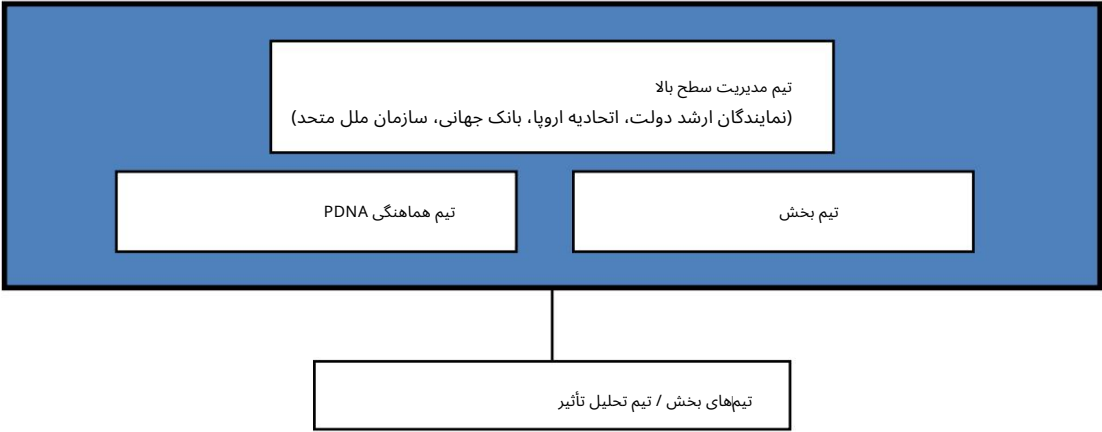
ساختار مدیریتی PDNA

اندازه، ترکیب و ساختار مدیریتی یک تیم PDNA به شرایط محلی بستگی دارد. توصیه می‌شود که دولت در مدیریت PDNA نماینده داشته باشد و نقش اصلی را ایفا کند. به طور کلی مطلوب است که اندازه تیم و ساختار مدیریتی تا حد امکان کوچک نگه داشته شود. با این حال، در بلایای بزرگ، زمانی که ظرفیت‌های ملی به شدت تحت تأثیر قرار گرفته‌اند، ممکن است به یک تیم کامل نیاز باشد. برای به عهده گرفتن مسئولیت عناصر مختلف PDNA به چندین متخصص نیاز است.

در طراحی ساختار مدیریتی، تیم باید سازوکارهای هماهنگی و مدیریتی قبل و بعد از سانحه که از قبل در دولت و جامعه بین‌المللی وجود دارد را در نظر بگیرد تا بتوان شکاف‌های موجود در طراحی ترتیبات مدیریتی و هزینه‌های مرتبط با آن که در بودجه PDNA گنجانده شده است را برطرف کرد. تا حد امکان، ساختار مدیریتی باید بر اساس ظرفیت ملی موجود بنا شود و از کارشناسان ملی و پرسنل دولتی باتجربه و در دسترس، بهترین استفاده را ببرد.

یک ساختار کامل برای انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) از نظر وظایف شامل تیم‌های زیر خواهد بود. ساختار تشکیل شده برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) باید تا حد امکان سبک باشد، تخصص خارجی را به حداقل برساند و تا حد امکان به ظرفیت‌های داخلی دولت و حضور سه جانبه در محل متکی باشد.

ساختار هماهنگی PDNA به صورت تصویری

تیم مدیریت سطح بالا

تیم مدیریت سطح بالا توسط نماینده ارشد نهاد دولتی مسئول احیا و بازسازی رهبری می‌شود. این تیم شامل رئیس هیئت اتحادیه اروپا، مدیر/مدیر کشوری بانک جهانی و RC/HC سازمان ملل متحد است. مشارکت سایر مقامات عالی رتبه دولتی، شرکای ملی و بین‌المللی به صلاحدید دولت خواهد بود. نقش اصلی این تیم ارائه راهنمایی استراتژیک در مورد PDNA، اتخاذ تصمیمات کلیدی مدیریتی و تضمین منابع لازم و همچنین دستیابی به اهداف PDNA است.

تیم سطح بالا در ابتدای فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) تشکیل می‌شود و موظف است در طول دوره ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) به طور منظم تشکیل جلسه دهد. این تیم همچنین اختلافات را حل می‌کند و تصمیم‌گیرنده نهایی در مورد اولویت‌ها و مداخلات بازایی پیشنهادی برای استراتژی بازایی است.

تیم هماهنگی PDNA

تیم هماهنگی PDNA توسط یک مقام دولتی که برای انجام PDNA تعیین شده است، رهبری می‌شود و شامل نمایندگانی از سازمان‌های سه‌جانبه است. این تیم تحت نظارت تیم مدیریت سطح بالا فعالیت می‌کند. تیم هماهنگی همچنین ممکن است یک برنامه‌ریز برای ارائه راهنمایی در مورد برنامه‌ریزی بازایی، فرآیند مشاوره و همچنین ادغام دیدگاه توسعه انسانی داشته باشد. این تیم به محض تأیید PDNA توسط مأموریت برنامه‌ریزی یا فعال شدن توسط طرف‌های سه‌جانبه، تشکیل می‌شود. این تیم در طول فرآیند PDNA کاملاً عملیاتی می‌ماند و توسط واحد پشتیبانی فنی و دبیرخانه گزارش، از جمله نویسنده(گان) گزارش، پشتیبانی می‌شود.

تیم‌های بخش

تیم‌های بخشی متشکل از متخصصان موضوعی از وزارتخانه‌های مربوطه، سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، بانک جهانی و سایر سازمان‌ها هستند. در حالت ایده‌آل، کارکنان دولت و کارشناسان کشور آسیب‌دیده باید اکثریت این تیم‌ها را تشکیل دهند. همچنین شامل متخصصان اقتصاد کلان و توسعه انسانی⁷ نیز می‌شود تا تأثیر فاجعه بر شاخص‌های اقتصاد کلان و شاخص‌های توسعه انسانی را ارزیابی کنند.

علاوه بر این سه تیم، عملکردهای حیاتی خاصی برای پشتیبانی از PDNA مورد نیاز است و این عملکردها در زیر شرح داده شده است.

توابع پشتیبانی فنی

ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مستلزم پشتیبانی در رابطه با برخی از کارکردهای حیاتی است. از جمله آنها می‌توان به پشتیبانی فنی در کارکردهای کلیدی مانند تدارکات لجستیک، فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)، مدیریت اطلاعات، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و نقشه‌برداری، لجستیک، امور اداری، امور مالی و ترجمه شفاهی/تحریری اشاره کرد. دولت و شرکای سه‌جانبه می‌توانند کارکنانی را برای ارائه پشتیبانی فنی برای اجرای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) تعیین کنند.

گزارش نوشتن تابع

یکی از خروجی‌های کلیدی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) گزارشی است که شامل استراتژی بازایی و گزارش‌های ارزیابی بخش است. اغلب نوشتن گزارش توسط دولت، به همراه کارشناسان بخش و اعضای تیم هماهنگی انجام می‌شود. نوشتن گزارش نهایی توسط اعضای ارشد تیم هماهنگی هدایت خواهد شد. وظیفه اصلی نویسندگان گزارش موارد زیر خواهد بود:

□گردآوری و ویرایش تمام فصل‌های بخش‌ها؛

□تهیه پیش‌نویس گزارش کلی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)؛

□ادغام بازخوردها و نهایی کردن گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازایی؛

□یک ارائه پاورپوینت تهیه کنید که خلاصه گزارش نهایی را در آن ارائه دهید.

بسیار مهم است که کل گزارش ارزیابی و استراتژی بازایی در داخل کشور نوشته شود تا مشارکت و مالکیت کامل دولت در این فرآیند تضمین شود. ممکن است از خدمات یک ویراستار حرفه‌ای برای بررسی و ویرایش گزارش نهایی استفاده شود.

جدول خلاصه نقش‌ها و مسئولیت‌ها

نقش و مسئولیت‌های اصلی	بازیگران
لایحه‌های اطلاعاتی استراتژیک در مورد PDNA، اتخاذ تصمیمات کلیدی مدیریتی و اطمینان از منابع لازم و دستیابی به اهداف PDNA: مدیریت تیم ارائه جهت‌گیری استراتژیک کلی در مورد ارزیابی نیازهای پس از سانحه. (PDNA) بسیج منابع مورد نیاز برای پشتیبانی از ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) ایجاد و نظارت کلی بر تیم هماهنگی. PDNA اطمینان از وجود ساختارهای پشتیبانی عملیاتی مورد نیاز برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه. (PDNA) برقراری ارتباط و تضمین هماهنگی با هم‌تایان در دفتر مرکزی و با اهداکنندگان گروه داخل کشور. اطمینان حاصل کنید که یک گزارش PDNA واحد، منسجم، از نظر فنی دقیق و از نظر استراتژیک صحیح، به موقع و با مشارکت گسترده ذینفعان کلیدی تهیه می‌شود. تصویب پیش‌نویس و گزارش نهایی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازیابی برای ارائه به و تأیید صلاحیت توسط دولت. رهبری و تسهیل بسیج منابع برای پشتیبانی از اجرای استراتژی بازیابی، به عنوان مثال، گنجاندن در درخواست‌های تجدیدنظر، سازماندهی کنفرانس اهداکنندگان و تمرین‌های بازسازی سید توسعه. برنامه‌ریزی، اجرا و هماهنگی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و تدوین استراتژی بازیابی: هماهنگی تیم تمام تدارکات لازم برای پشتیبانی از ارزیابی نیازهای پس از سانحه (لجستیک، منابع انسانی و غیره) را ترتیب دهید. پشتیبانی و تسهیل کارگاه آموزشی و توجیهی PDNA در زمان برگزاری PDNA تیم از راه می‌رسد؛ در طول کارگاه آموزشی، اهداف و نتایج مورد انتظار از PDNA اصول راهنما، مناطق جغرافیایی و بخش‌های مورد ارزیابی، روش‌شناسی مورد استفاده و ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات، سازماندهی تیم و زیرتیم‌ها، توزیع مسئولیت‌ها و سایر تمهیدات لازم طبق راهنمایی‌های جلد A راهنمای PDNA حاضر را به همراه تیم PDNA تعریف کنید. اطمینان از یک رویکرد هماهنگ و منسجم در سراسر فرآیند PDNA از جمله بازدیدهای میدانی؛ اطمینان حاصل کنید که تمام اصول PDNA مورد توافق و رعایت قرار گرفته است؛ تضمین پشتیبانی لجستیکی و اداری کافی برای تیم‌های بخش؛ ایجاد و نظارت بر واحد پشتیبانی فنی و دبیرخانه گزارش؛ مدیریت بودجه، منابع، برنامه کاری و جدول زمانی ارزیابی نیازهای پس از سانحه؛ (PDNA) طراحی فرآیند برنامه‌ریزی استراتژیک و مشاوره برای تدوین استراتژی بازیابی. اطمینان از مشاوره و تحلیل لازم بین بخشی/موضوعی/منطقه‌ای برای ارائه مبنایی مناسب برای اولویت‌بندی استراتژی‌های بازیابی در بخش‌ها/مناطق جغرافیایی؛ مدیریت و نظارت بر تهیه پیش‌نویس، اعتبارسنجی و اصلاح نهایی گزارش PDNA برگزاری کنفرانس اهداکنندگان؛ حمایت از بسیج منابع بازیابی؛ برگزاری جلسات توجیهی پایان ماموریت.	

جدول خلاصه نقش‌ها و مسئولیت‌ها (و بخش دوم)

نقش و مسئولیت‌های اصلی	بازیگران
تیم‌های بخشی تیم‌های بخشی ارزیابی واقعی را انجام می‌دهند:	
جمع‌آوری و ادغام داده‌ها در مورد اثرات بلایا و پیامدهای بلایا، با پیروی از راهنمای PDNA؛	
ابزارهای جمع‌آوری داده‌ها را متناسب با نیاز هر بخش انتخاب کنید؛	
جمع‌آوری داده‌های میدانی اولیه و داده‌های ثانویه در صورت نیاز برای ارزیابی بخش‌های مربوطه؛	
جمع‌آوری داده‌های پایه در صورت نیاز؛	
پردازش و تحلیل داده‌ها و نتایج ارزیابی؛	
گزارش‌های ارزیابی بخش، شامل اولویت‌های پیشنهادی برای نیازهای ارزیابی را بنویسید؛	
استراتژی ارزیابی را برای بخش‌های مربوطه خود بنویسید.	

ترتیبات PDNA

به محض اینکه هیئت برنامه‌ریزی نیاز به ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) را تأیید کند، اقدامات آماده‌سازی باید در اسرع وقت انجام شود، به ویژه در موارد زیر:

- منابع انسانی
- لجستیک
- مدیریت اطلاعات
- بودجه
- آموزش

تمهیدات لازم برای هر یک از این مراحل آماده‌سازی در ادامه توضیح داده شده است.

توضیحات	خروجی‌ها
□ الزامات کلی نیروی انسانی برای تمام تیم‌ها؛ □ کارکنان داخلی از دولت و جامعه بین‌المللی در دسترس هستند؛ □ ظرفیت سرچ مورد نیاز؛ □ حوزه‌های تخصصی مورد نیاز؛ □ در صورت نیاز، ترتیبات مربوط به استخدام کارکنان در دفتر مرکزی؛ □ شرح وظایف تیم‌های کلیدی و اعضای کارکنان، از جمله کل تیم؛ PDNA □ بررسی رزومه‌ها و مصاحبه با کارکنان ارزیابی بالقوه، چه در داخل کشور و چه در خارج از کشور نامزدها	منابع انسانی PDNA ترتیبات
ترتیبات لجستیکی □ فضای اداری برای مدیریت، تیم‌های بخش و آمارگیران؛ □ تجهیزات و مواد اداری؛ □ ترتیبات حمل و نقل (زمینی، هوایی)؛ □ تمهیدات فناوری اطلاعات و ارتباطات (اینترنت و غیره)؛ □ محل اقامت؛ □ ملاحظات امنیتی.	
□ پلتفرم وب برای اشتراک‌گذاری اطلاعات بین تیم‌های؛ PDNA (IRP) □ پلتفرم را با تمام گزارش‌ها، داده‌ها و نقشه‌های به‌دست‌آمده برای تحلیل وضعیت (بالا) پر کنید؛ □ ارتباط با سایر سیستم‌های مدیریت اطلاعات موجود (مانند OCHA، مراکز اطلاعات بشردوستانه، نظرسنجی از نظرسنجی‌ها و غیره)؛ □ ارتباط با پایگاه‌های داده توسعه و اسناد تحلیلی کلیدی؛ □ فهرست مخاطبین (دولت، آژانس‌های سازمان ملل، اهداکنندگان، نهادهای مالی بین‌المللی (IFI)، سازمان‌های مردم‌نهاد و غیره)؛ □ ملاحظات مربوط به نیروی انسانی و تجهیزات برای اطمینان از مدیریت و تحلیل.	اطلاعات PDNA مدیریت / تحلیلی ترتیبات
□ برآورد هزینه‌های داخلی برای انجام PDNA.	بودجه PDNA
□ توجیه و آموزش تیم PDNA در بدو ورود؛ □ پشتیبانی از سازماندهی و تسهیل‌گری؛ □ ارائه‌ها، گزارش‌ها و مطالب مورد استفاده را آماده کنید.	آموزش PDNA

ترتیبات منابع انسانی

بر اساس اهداف، دامنه و ساختار مدیریتی PDNA تهیه شده توسط هیئت برنامه‌ریزی، شناسایی منابع انسانی مورد نیاز برای اجرای PDNA ضروری است و نمودار بالا ملاحظات حاکم بر ارزیابی نیازهای پرسنلی را به تفصیل فهرست می‌کند.

الزامات پرسنلی باید برای تیم‌های بخش‌های PDNA، تیم هماهنگی PDNA، برای پشتیبانی فنی و گزارش‌نویسی، و همچنین برای وزارتخانه‌های دولتی یا تیم مدیریت سطح بالا که ممکن است به پشتیبانی بیشتری نیاز داشته باشند، مشخص شود. الزامات مربوط به پشتیبانی عمومی اداری و رانندگان باید در نظر گرفته شود.

ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی (PDNA) به متخصصان فنی از حوزه‌های مختلف نیاز دارد. سازمان‌های فنی و مدیران بخش‌ها می‌توانند منابع انسانی مورد نیاز برای تیم‌های بخش مربوطه خود را شناسایی کرده و برای این منظور از فهرست‌های ملی و بین‌المللی استفاده کنند. روش‌شناسی و دامنه ارزیابی همچنین الزامات نیروی انسانی را تعیین می‌کند - به عنوان مثال، تعداد آمارگیران مورد نیاز برای انجام نظرسنجی‌های خانوار در مناطق آسیب‌دیده. علاوه بر الزامات خاص هر بخش، ممکن است همانطور که در بالا ذکر شد، برای پشتیبانی از هماهنگی و مدیریت نیز به کارکنان نیاز باشد.

پس از شناسایی نیازهای منابع انسانی برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)، گام بعدی ارزیابی منابع انسانی موجود در کشور و تعیین نوع و میزان تخصص مورد نیاز از خارج از کشور است. باید یک تیم ارزیابی متنوع متشکل از زنان، مردان، اقلیت‌ها، افراد دارای معلولیت و دیگران در نظر گرفته شود.

باید توجه کافی به آموزش‌های ظرفیت‌سازی معطوف شود که ممکن است برای پشتیبانی از فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) با افزایش سریع ظرفیت‌های هماهنگی در درون مقامات دولتی و همچنین تیم کشوری سازمان ملل متحد مورد نیاز باشد.

ترتیبات لجستیکی

ملاحظات لجستیکی شامل زیرساخت‌های اداری یا مکانی کاربردی برای کارکنان و مدیریت PDNA، تمهیدات لازم برای حمل و نقل و سفر برای انجام PDNA، به ویژه در رابطه با بازدیدهای میدانی و بررسی‌های خانوار، تدارکات، فناوری اطلاعات و ارتباطات و سایر تمهیدات مشابه می‌شود. میزان پشتیبانی لجستیکی مورد نیاز بستگی به این دارد که آیا فاجعه بر پایتخت و/یا سایر مناطق کلیدی شهری تأثیر گذاشته است یا خیر، انتخاب روش‌های مورد استفاده، وسعت مناطق آسیب‌دیده، دسترسی به این مناطق و فاصله آنها از محل مرکزی تیم‌های PDNA.

با توجه به تعداد زیاد تیم‌ها و کارکنان شرکت‌کننده در PDNA و همچنین نیازهای عملکردی PDNA، تعیین یک فضای اداری مناسب برای اسکان کارکنان و مدیریت PDNA بسیار مهم است. این مکان باید فضای کاری کافی برای همه اعضای تیم PDNA و همچنین مکانی برای جلسات، آموزش‌ها و در نهایت نهایی کردن گزارش‌های بخش و استراتژی بازسازی فراهم کند. در نتیجه، فضای کاری باید به تجهیزات اداری، دسترسی کافی به اینترنت، ایستگاه‌های کاری برای همه تیم‌ها و امکانات کنفرانس لازم برای جلسات و آموزش و موارد دیگر مجهز باشد.

تجربه نشان می‌دهد که دفاتر کشوری شرکای بین‌المللی شرکت‌کننده به ندرت فضای کافی برای این منظور دارند. در عین حال، اذعان شده است که آژانس‌های همکار انفرادی که در کشور دفتر دارند، تا حد امکان از فضای اداری خود استفاده می‌کنند. با این حال، این وضعیت نیاز به فضای مشترک قابل توجهی را منتفی نمی‌کند. با توجه به تجربیات گذشته، بهترین گزینه‌ها شامل فضای اداری ارائه شده توسط دولت یا در صورت عدم امکان، فضایی در هتل، دانشگاه یا سایر مراکز کنفرانس است. در موارد آسیب فیزیکی شدید به پایتخت، می‌توان یک سازه موقت، بادی یا موقت/چادر یا سایر امکانات قابل حمل را برای این منظور مونتاز و تجهیز کرد. در اصل، تقریباً تمام پشتیبانی لجستیکی مورد نیاز تیم‌های PDNA باید قبل از رسیدن تیم‌ها در محل باشد تا ارزیابی در اسرع وقت آغاز شود.

برای حمل و نقل محلی باید تمهیدات لجستیکی اندیشیده شود. این تمهیدات معمولاً توسط دولت یا اهداکنندگان دوجانبه که در مرحله اضطراری فعالیت می‌کنند، یا توسط پروژه‌های در حال انجام یا دفاتر محلی سازمان ملل و در برخی موارد توسط بخش خصوصی فراهم می‌شود. در شرایط کمبود شدید دسترسی بشردوستانه، ممکن است تمهیدات ویژه‌ای مورد نیاز باشد.

سایر تمهیدات لجستیکی شامل ارتباطات، تجهیزات و مواد اداری، و تمهیداتی برای جمع‌آوری داده‌ها، ترجمه و تفسیر، چاپ و توزیع، از جمله ویرایش و قالب‌بندی است. شرح جزئیات تمام الزامات لجستیکی فراتر از محدوده این راهنما است، اما فهرست زیر به عنوان مرجع ارائه می‌شود: زیرساخت اداری برای اسکان کارکنان و مدیریت PDNA؛

□ لوازم اداری و تجهیزات کامپیوتری؛

□

فناوری اطلاعات و ارتباطات (اینترنت، تلفن همراه و غیره)؛

حمل و نقل؛

□

سفر؛

□ جلسات هماهنگی، مشاوره‌ها، کارگاه‌ها؛

□ الزامات مدیریت اطلاعات (نرم‌افزار، کارکنان، تجهیزات)؛

□ خدمات پشتیبانی به تیم مدیریت سطح بالا؛

□ تمهیدات لجستیکی ویژه (مثلاً برای تسهیل دسترسی بشردوستانه)؛

□ تمهیدات اقامتی.

ترتیبات مدیریت اطلاعات

ارزیابی‌های پس از سانحه مانند ANDP ها حجم زیادی از داده‌های اولیه و ثانویه تولید می‌کنند که باید برای همه بخش‌ها جمع شوند و نیاز به تجزیه و تحلیل پیچیده دارند. یک سیستم مدیریت اطلاعات برای پشتیبانی از جمع‌آوری، پردازش، تجزیه و تحلیل و انتشار داده‌ها، یک سرویس پشتیبانی حیاتی برای تیم PDNA است.

می‌توان یک پلتفرم وب مشترک برای اشتراک‌گذاری اطلاعات بین تیم‌های PDNA در نظر گرفت. یک پلتفرم وب مشترک می‌تواند به عنوان یک فضای کاری مشترک PDNA عمل کند (برای اطلاعات بیشتر به پیوست مراجعه کنید). تیم هماهنگی می‌تواند پلتفرم را راه‌اندازی کند و متعاقباً می‌تواند توسط یک متخصص مدیریت اطلاعات در طول فرآیند PDNA مدیریت شود.

گزارش‌ها، نقشه‌ها و داده‌های پایه که قبلاً توسط هیئت برنامه‌ریزی جمع‌آوری شده‌اند، باید در پلتفرم وب مشترک منتشر شوند. در ادامه، یک چک لیست توضیحی از اطلاعاتی که باید جمع‌آوری و در پلتفرم وب مشترک PDNA قرار داده شوند، آمده است.

منابع بالقوه اطلاعات

گزارش‌ها و داده‌هایی که باید جمع‌آوری شوند

□ تمام گزارش‌های وضعیت، گزارش‌های ارزیابی سریع و داده‌های موجود (به صورت جهانی و بر اساس بخش)؛

□ نقشه‌های مناطق و جمعیت‌های آسیب‌دیده، از جمعیت جنبش‌ها، اردوگاه‌های آوارگان داخلی و غیره؛

□ تصاویر ماهواره‌ای از مناطق آسیب‌دیده؛

□ نقشه‌های اداری کشور و مناطق جغرافیایی تحت تأثیر؛

□ طرح‌های احتمالی مرتبط با فاجعه موجود است (دولت بین سازمانی)؛

□ گزارش توسعه انسانی کشور، UNDAF، PRSP؛

□ سازمان ملل متحد در داخل کشور و دولت؛

□ راهنمای امنیتی سازمان ملل متحد؛

□ نقشه‌های خطر و تاریخچه بلایای قبلی؛

□ داده‌های جمعیتی و اجتماعی-اقتصادی مناطق آسیب‌دیده مناطق (مینا)؛

□ فهرست تماس تمام اعضای تیم PDNA.

□ وزارتخانه‌های بخش، دفاع مدنی، مراکز عملیات ملی، صلیب سرخ ملی.

□ گزارش‌های رسانه‌ای

□ مقامات محلی.

□ آژانس‌های سازمان ملل متحد

کمیته ملی بحران (CNC)

کمیته ملی بحران (CNC) و سایر

□ سازمان‌های مردم‌نهاد بین‌المللی و ملی.

□ وابستگی امداد رسانی سازمان ملل متحد (OCHA)

□ مرکز نقشه‌برداری Reliefweb

□ اقدام نقشه

□ کاتالوگ نقشه، AlertNet

□ سازمان فضایی ایالات متحده (UNOSAT)

□ مرکز تحقیقات مرطوب (IRC)

□ EM/DAT برای داده‌های مربوط به تاریخچه فاجعه.

سیستم مدیریت اطلاعات PDNA باید بر اساس سیستم‌های مدیریت اطلاعات ملی، بشردوستانه و بازایی اولیه ساخته شود و با سیستم‌های مدیریت اطلاعات موجود (مانند مراکز اطلاعات بشردوستانه OCHA و Survey of Surveys و غیره) مرتبط باشد.

بودجه PDNA و بسیج منابع

تخمین منابع مورد نیاز برای ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی (PDNA) و بسیج منابع مورد نیاز برای انجام آن، وظیفه‌ای مهم است. تا این مرحله، از جمله مرحله برنامه‌ریزی PDNA، از سازمان‌ها انتظار می‌رود هزینه‌های مشارکت خود را تأمین کنند. با این حال، مرحله بعدی، یعنی PDNA به طور خاص، نیاز به افزایش منابع دارد. بودجه باید ردیف‌های اصلی بودجه و هزینه‌های زیر را در نظر بگیرد:

□ نیازهای منابع انسانی، مدیریتی و هماهنگی؛

□ تمهیدات لجستیکی؛

□ هزینه‌های آموزش/کارگاه؛

□ فعالیت‌های مشاوره‌ای و برنامه‌ریزی؛

□ کارگاه‌ها، جلسات، کنفرانس‌ها؛

□ امور اداری.

پیوست‌ها نمونه‌ای دقیق‌تر از بودجه PDNA را ارائه می‌دهند.

ممکن است برای تسهیل بسیج منابع مورد نیاز، تخمین بودجه برای PDNA ضروری باشد. شرکای سه‌جانبه می‌توانند در بسیج منابع مورد نیاز برای انجام PDNA کمک کنند. این منابع می‌تواند به شکل کمک‌های آژانس‌های مشارکت‌کننده سازمان ملل، نهادهای مالی بین‌المللی (IFI) یا اهداکنندگان باشد.

آموزش PDNA

با توجه به تنوع شرکت‌کنندگان در ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) برگزاری یک جلسه توجیهی و آموزشی با حضور همه اعضای تیم برای بحث و توافق در مورد یک رویکرد و برنامه کاری مشترک، بسیار مهم است. این آموزش می‌تواند به صورت یک کارگاه دو تا چهار روزه باشد که توسط تیم هماهنگی PDNA سازماندهی و تسهیل می‌شود. این کارگاه، شرکت‌کنندگان را با روش‌شناسی PDNA آشنا می‌کند. همچنین می‌توان از مطالب آموزشی از پیش تعیین‌شده در مورد هر دو رویکرد DaLa و HRNA با توجه به شرایط بحران و شرایط خاص کشور استفاده کرد یا آنها را تطبیق داد. این کارگاه همچنین بر اساس تحلیل وضعیت انجام‌شده توسط هیئت برنامه‌ریزی، مروری بر فاجعه ارائه می‌دهد. همچنین به‌روزرسانی‌هایی در مورد واکنش بشردوستانه، بازیگران کلیدی، ملاحظات لجستیکی و دسترسی و موارد دیگر ارائه می‌دهد.

همچنین باید یک بسته اطلاعاتی در اختیار همه اعضای تیم PDNA قرار گیرد، شامل مرتبط‌ترین گزارش‌ها، نقشه‌ها و فهرست‌های تماس که بیشتر آنها در مرحله مأموریت برنامه‌ریزی جمع‌آوری شده‌اند. همچنین، خلاصه‌ای از استراتژی مدیریت اطلاعات PDNA و نرم‌افزارها و ابزارهای مدیریت اطلاعات و داده‌ها که در طول PDNA مورد استفاده قرار می‌گیرند، ارائه خواهد شد.

احتمالاً جلسات آموزشی بیشتری برای بخش‌های خاص و مسائل مشترک یا برای روش‌ها و ابزارهای جمع‌آوری داده‌ها برای نظرسنجی‌ها مورد نیاز است. علاوه بر این، تیم‌های هر بخش می‌توانند جلسات جداگانه‌ای را طراحی و تسهیل کنند. این کارگاه همچنین باید بسته به نیازها، تمام عناصر ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی (PDNA) از جمله موضوعات زیر را سازماندهی کند:

□ بخش‌ها و مناطق جغرافیایی مورد ارزیابی؛

□ مروری بر روش‌شناسی و رویکرد ارزیابی؛

□ اصول اولیه کار میدانی؛

□ ترکیب تیم‌ها (بر اساس منطقه جغرافیایی یا بخش)؛

□ داده‌هایی که باید بر اساس بخش جمع‌آوری شوند (به تفکیک جنسیت و سن)؛

□ استفاده از ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات؛

□ پیوندهای بین بخشی و مسائل مشترک؛

□ توزیع مسئولیت‌ها و وظایف؛

□ ترتیبات رهبری و هماهنگی؛

□ تمهیداتی برای جمع‌آوری داده‌های پایه مورد نیاز همه تیم‌ها؛

□ مسئولیت‌های تجمیع داده‌ها و اطلاعات و گزارش‌نویسی؛

□ جدول زمانی و برنامه کاری؛

□ ترتیبات لجستیکی (حمل و نقل، اقامت، هزینه‌های سفر، دستور کار جلسات)؛

□ اقدامات ایمنی و امنیتی.

۳.۶ - جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها

بررسی میز

برای شروع فرآیند جمع‌آوری داده‌ها، تیم ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) موظف است داده‌های ثانویه کمی را جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل کند تا میزان خسارت به بخش‌هایی مانند آموزش، کشاورزی، بهداشت و سایر زیرساخت‌ها را ارزیابی کند. این تیم همچنین داده‌هایی در مورد ویژگی‌های کلی جمعیتی، اجتماعی و اقتصادی کشور و مناطق جغرافیایی آسیب‌دیده و همچنین داده‌های خاص هر بخش را جمع‌آوری می‌کند. این داده‌ها به توصیف شرایط کشور قبل از وقوع فاجعه کمک می‌کند و همچنین مبنای کمی برای تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای شرایط قبل و بعد از فاجعه را تشکیل می‌دهد. اعضای تیم باید از ابتدای فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) این وظیفه را بر عهده بگیرند تا اطمینان حاصل شود که جمع‌آوری اطلاعات می‌تواند همزمان با بازدیدهای میدانی سایر اعضای تیم انجام شود و در نتیجه از زمان به طور مؤثر استفاده شود.

در بسیاری از کشورها، جمع‌آوری داده‌ها در مورد تأثیر بلایا به دلیل عدم جمع‌آوری سیستماتیک داده‌ها از سوی سازمان‌های مربوطه یا عدم دسترسی به مناطق آسیب‌دیده به دلیل محدودیت‌های لجستیکی، اداری یا امنیتی دشوار خواهد بود. در چنین شرایطی، داده‌های اولیه را می‌توان از طریق نظرسنجی‌های محدود و خاص طراحی‌شده که بر روی گروه‌های نمونه آماری مرتبط اعمال می‌شوند، بسته به در دسترس بودن زمان و منابع، جمع‌آوری کرد. نتایج چنین نظرسنجی‌های نمونه کوچکی برای استخراج تخمینی از تصویر کلی خسارات، تلفات و نیازها، تعمیم داده می‌شود. ارزیابی‌های انجام‌شده قبلی توسط سازمان‌های بشردوستانه و خدمات حفاظت مدنی دولت باید برای ایجاد یک پایگاه داده تقریبی استفاده شود. همیشه ترجیح داده می‌شود که یک تخمین تعمیم‌یافته داشته باشید که بتواند برای ارزیابی استفاده شود تا اینکه هیچ داده‌ای نداشته باشید یا یک پایگاه داده مفصل که بیش از حد زمان‌بر و منابع‌بر است، داشته باشید.

مصاحبه با ذینفعان کلیدی و ارزیابی میدانی

علاوه بر جمع‌آوری داده‌های ثانویه، بازدیدهای میدانی نیز برای جمع‌آوری و اعتبارسنجی داده‌ها سازماندهی می‌شوند. مصاحبه با ذینفعان کلیدی از طریق بازدیدهای میدانی از مناطق آسیب‌دیده برای دستیابی به دیدگاهی دست اول از اثرات و پیامدهای فاجعه بسیار مهم است. بازدیدهای میدانی باید به دقت توسط تیم هماهنگی PDNA هماهنگ شوند تا از بازدیدهای مکرر تیم‌های ارزیابی و «خستگی ناشی از ارزیابی» بیشتر در بین مطلعان کلیدی و جوامع آسیب‌دیده جلوگیری شود و از اختلال در عملیات بشردوستانه جاری جلوگیری شود. تیم هماهنگی PDNA بر کار انجام شده توسط تیم‌های بخش نظارت می‌کند و فرآیندهایی را طراحی می‌کند تا اطمینان حاصل شود که نیازهای داده‌ها در تمام یا بسیاری از بخش‌ها به طور مؤثر جمع‌آوری می‌شوند و در نتیجه از تکرار درخواست‌های اطلاعات جلوگیری می‌شود.

این مشاوره‌ها باید طیف گسترده‌ای از افراد، از جمله مردان و زنان، افراد در سنین مختلف، از گروه‌های قومی و مذهبی مختلف، افراد دارای معلولیت و سایر نیازهای ویژه و همچنین سایر گروه‌ها را شامل شود تا اطمینان حاصل شود که نیازهای افراد در همه طیف‌ها در نظر گرفته می‌شود. مشاوره‌هایی که با زنان و مردان - به صورت جداگانه، با هم و/یا در گروه‌های تکی و مختلط - با افرادی با پیشینه‌ها و ویژگی‌های متفاوت انجام می‌شود، امکان شناسایی نیازهای خاص و متفاوت آنها و همچنین اولویت‌ها و علایق متفاوتشان را فراهم می‌کند. این نیازها و اولویت‌های مشخص شده را می‌توان با مقامات بین‌المللی و محلی و سازمان‌های مردمنهاد که به خاطر کارشان با جمعیت آسیب‌دیده شناخته شده‌اند، در یک راستا قرار داد.

تعدادی از روش‌های جمع‌آوری اطلاعات برای ارزیابی تأثیر بلایا استفاده می‌شوند. به‌طورکلی، روش‌های جمع‌آوری اطلاعات ممکن است شامل یکی از موارد زیر یا ترکیبی از آنها باشد:

□ بحث‌های گروهی متمرکز؛

□ مصاحبه با گروه‌های معیشتی؛

□ مصاحبه با مطلعین کلیدی؛

□ بازدید و مصاحبه از خانه‌ها؛

□ مشاهده مشارکتی در محل؛

□ نظرسنجی‌های خانوار؛

□ نقشه‌ها و تصاویر ماهواره‌ای

اگرچه استفاده از یک روش یا روش دیگر بسته به زمینه و بخش مورد ارزیابی تعیین می‌شود، اصول اساسی زیر در جمع‌آوری اطلاعات باید رعایت شود:

□ مشاوره مستقیم: باید با جمعیت آسیب‌دیده از فاجعه، مقامات محلی و جامعه مدنی مشورت شود. مستقیماً.

□ اطلاعات مربوط به نمایندگان: اطمینان حاصل کنید که با تمام مناطق جغرافیایی و گروه‌های جمعیتی تحت تأثیر مشورت شده است.

□

قابلیت اطمینان: اطمینان از اطلاعات قابل اعتمادی که بین «حقایق»، «نظرات» و «شایعات» تمایز قائل می‌شود.

از آنجایی که هر فرد دیدگاهی ذهنی دارد، ضروری است که با حفظ بی‌طرفی، با دیگران مجدداً تأیید یا راستی‌آزمایی شود.

جنسیت: اطمینان از اینکه تأثیرات منحصر به فرد بر زنان و مردان در نظر گرفته شده و نیازهای منحصر به فرد آنها در برنامه‌ریزی بهبودی لحاظ شده است.

تفلیق و تحلیل

پس از اتمام بازدیدهای میدانی و بررسی اسناد، تیم PDNA باید تمام داده‌های جمع‌آوری‌شده را تجمیع، تجزیه و تحلیل و تفسیر کند. این تجزیه و تحلیل برای موفقیت کلی PDNA بسیار مهم است، زیرا داده‌ها را به شواهد معتبر و قانع‌کننده‌ای تبدیل می‌کند که به تصمیمات اتخاذ شده توسط مقامات دولتی و جامعه بین‌المللی در رابطه با بازسازی کشور کمک می‌کند. مدیریت داده‌های تولید شده توسط سازمان‌های بسیار مختلف و از مکان‌های مختلف، کاری پیچیده و طاقت‌فرسا است که نیاز به برنامه‌ریزی و سازماندهی کارآمد دارد.

تحلیل داده‌ها در سطح بخش

مرحله اول شامل تجمیع، پردازش و تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری‌شده توسط هر تیم بخشی است. این داده‌های جمع‌آوری‌شده توسط هر تیم بخشی ممکن است از بازیگران و منابع متعددی آمده باشد که مستلزم بررسی متقابل و مثلث‌بندی اطلاعات برای بررسی تناقضات و تأیید یافته‌ها است. هنگامی که نظرسنجی‌های خانوار انجام می‌شود یا داده‌های خام مشابه دیگری از طریق ابزارهای دیگر جمع‌آوری می‌شوند، آمارگیران و سایر کارکنان لازم است حجم زیادی از داده‌ها را پردازش کنند تا قابل استفاده شوند. در نهایت، یافته‌های ارزیابی توسط تیم‌های بخشی به نیازها و اولویت‌های بازایی تبدیل شده و در یک گزارش بخشی ترکیب می‌شوند.

تحلیل داده‌های بین‌بخشی

تیم‌های بخشی نیز باید یافته‌ها را در بخش‌های مختلف به اشتراک گذاشته و بررسی متقابل کنند. تجزیه و تحلیل بین بخشی به شناسایی ارتباطات و مسائلی که در بخش‌های مختلف وجود دارد، کمک می‌کند. این امر می‌تواند در دستیابی به درک مشترک از تأثیر کلی فاجعه، شناسایی اولویت‌های مشترک در بخش‌ها و مناطق جغرافیایی، گروه‌های آسیب‌پذیر، مسائل مشترک و ایجاد مبنایی مشترک برای برنامه‌ریزی بازایی، بسیار مؤثر باشد.

برای طراحی استراتژی بازایی، داده‌های کمی و کیفی به‌دست‌آمده از ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) باید پردازش شوند، در مناطق آسیب‌دیده مورد بررسی قرار گیرند و به گونه‌ای ارائه شوند که تصویری جهانی از همه بخش‌ها و مناطق آسیب‌دیده ارائه دهند. در عین حال، نتایج ارزیابی باید بر اساس بخش و منطقه جغرافیایی ارائه شوند تا تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای و اولویت‌بندی تسهیل شود.

اطلاعات جمع‌آوری‌شده توسط تیم‌های مختلف بخش باید بر اساس جدول شاخص مورد توافق همه، در یک پایگاه داده گردآوری شود. این پایگاه داده می‌تواند به‌طور منظم با داده‌های به‌دست‌آمده از ارزیابی‌های مختلف در بخش به‌روزرسانی شود، که می‌تواند برای پشتیبانی از برنامه‌ریزی دقیق‌تر و همچنین ایجاد نظارت بخشی مورد استفاده قرار گیرد. تیم‌های بخش باید تشویق شوند تا از فضای کاری مجازی مشارکتی PDNA استفاده کنند، که می‌تواند به‌عنوان یک مرکز یکپارچه عمل کند و امکان اشتراک‌گذاری و ذخیره داده‌ها و اطلاعات را بین اعضای تیم که در محل کار می‌کنند و همچنین توسط کارکنان پشتیبانی که دور از محل کار هستند، فراهم کند.

۳.۷ - تدوین استراتژی بازیابی

استراتژی بازیابی بخشی از PDNA و هدف اصلی آن را تشکیل می‌دهد. این بخش مروری مختصر بر فرآیند تدوین استراتژی بازیابی ارائه می‌دهد، در حالی که راهنمایی‌های دقیق‌تر در مورد محتوای استراتژی بازیابی در فصل 2 این جلد ارائه شده است. تدوین استراتژی بازیابی توسط تیم هماهنگی PDNA با نظارت تیم مدیریت سطح بالا تسهیل می‌شود.

مراحل تدوین استراتژی بازیابی به شرح زیر است:

تعریف چشم‌انداز برای بازیابی و استراتژی اقدامات بازیابی در هر بخش و منطقه آسیب‌دیده؛

اهداف و مداخلات روشنی را تعریف کنید که مسیر رسیدن به نتایج مورد انتظار را نشان دهند و به تعیین چارچوب زمانی کمک کنند؛

هزینه فرآیند بازیابی را تعریف کنید؛

انجام مشاوره با ذینفعان با دولت‌های ملی و منطقه‌ای، جوامع آسیب‌دیده، سازمان‌های جامعه مدنی و شرکای بخش خصوصی برای ارائه استراتژی بازیابی و اعتبارسنجی اولویت‌ها و نیازهای نقشه راه بازیابی و بازسازی.

مشاوره با ذینفعان

فرآیند مشورتی در سراسر فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) به کار گرفته می‌شود و به ویژه در زمان تدوین استراتژی بازیابی اهمیت دارد. در مرحله‌ای که نیازهای بازیابی اولویت‌بندی می‌شوند، باید با ذینفعان کلیدی در دولت‌های ملی و منطقه‌ای، سازمان‌های بین‌المللی و جوامع محلی آسیب‌دیده از فاجعه مشورت شود. آشنایی آنها با شرایط محلی و نیازها و ظرفیت‌های مردم می‌تواند بینش‌های مفیدی را ارائه دهد که در جای دیگر در دسترس نیست. علاوه بر این، افرادی که تجربه قبلی در بازیابی کلی از فاجعه دارند نیز می‌توانند با به اشتراک گذاشتن نمونه‌هایی از شیوه‌های خوب در فرآیندهای قبلی بازیابی، به طور قابل توجهی کمک کنند. اجرای مداخلات برای رسیدگی به نیازهای بازیابی نیازمند منابع مالی، مادی و انسانی است. از این رو، مهم است که اهداکنندگان موجود و بالقوه را در تعیین اولویت‌های بازیابی دخیل کنیم.

روند مشورتی در گرنادا

پس از آنکه طوفان ایوان در سال ۲۰۰۴ گرنادا را درنوردید، یک جلسه مشورتی ملی برای ارتقای کار مشترک و اجماع پیرامون فرآیند بهبود در میان ذینفعان کلیدی برگزار شد. این جلسه شامل یک جلسه مشورتی یک روزه و یک میزگرد نیم روزه بود که بر اساس بخش‌ها سازماندهی شده بود.

هدف از این مشورت، ایجاد درک مشترک از چالش‌های پیش روی گرنادا و فرآیندی از اجماع عمومی پیرامون طرح بهبود، اجرا و پیگیری آن بین دولت و ذینفعان در سطوح ملی، بین‌المللی و جامعه بود. همچنین، از طریق آژانس بازسازی و توسعه، سازوکاری مداوم برای گزارش‌دهی به شهروندان ایجاد شد.

این مشاوره ملی شامل حدود ۱۵۰ تصمیم‌گیرنده درگیر در فرآیند بهبود و توسعه در کشور بود: اعضای شورای مشورتی ملی و آژانس بازسازی و توسعه، نمایندگان وزارتخانه‌های مربوطه و نهادهای ملی، احزاب سیاسی و جامعه مدنی، از جمله جوانان، اتحادیه‌های کارگری، بخش خصوصی، سازمان‌های مذهبی، جامعه دانشگاهی و علمی، رسانه‌های جمعی، سازمان‌های مردمی و سایر شرکای توسعه.

علاوه بر این، جنسیت و سایر مسائل مرتبط مانند درگیری‌های موجود و زیربنایی باید در نظر گرفته شوند تا اطمینان حاصل شود که مشاوره با جوامع آسیب‌دیده فراگیر است و می‌تواند نیازها و اولویت‌های زنان و مردان و همچنین افراد آسیب‌پذیر و محروم را بیان کند. حمایت و مشارکت فعال همه ذینفعان مربوطه برای اجرای موفقیت‌آمیز طرح بهبود بسیار مهم است. این ذینفعان را می‌توان از طریق مصاحبه‌های فردی، بحث‌های گروهی کوچک، سمینارهای مشترک با نمایندگان جامعه مدنی (جوامع، انجمن‌های زنان، سازمان‌های بخش خصوصی و غیره) یا کارگاه‌های ملی مورد مشورت قرار داد.

پس از تکمیل مشاوره‌ها و استراتژی بازبانی، نیاز به برگزاری جلسه یا کارگاهی با مقامات دولتی، آژانس‌های سازمان ملل، اهداکنندگان، نهادهای مالی بین‌المللی (IFI)، سازمان‌های مردم‌نهاد (NGO)، جامعه مدنی و سایر ذینفعان کلیدی برای اعتبارسنجی خروجی‌های نهایی وجود خواهد داشت. هدف، ارائه استراتژی بازبانی و دریافت بازخورد و اعتبارسنجی، و همچنین حفظ مالکیت استراتژی بازبانی و نتایج آن است.

جدول زیر عناصر اصلی موجود در یک استراتژی بازبانی را خلاصه می‌کند. این موضوع در فصل 2 بیشتر توضیح داده شده است.

نیازهای بهبودی	چشم‌انداز و اصول راهنما	طرح بهبودی	پیاده‌سازی ترتیبات
خلاصه‌ای از نیازهای بازتوانی بر اساس نتایج ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)	چشم‌انداز مورد توافق با اهداف توسعه ملی و اصول راهنمای فرآیند کلی بهبود همسو بود.	طرح کلی طرح بازبانی مبتنی بر نتایج: □ نیازهای اولویت‌دار؛ □ مداخلات مورد نیاز؛ □ خروجی‌های مورد انتظار؛ □ هزینه‌های بازبانی؛ □ نتایج مورد نظر.	طرح کلی تمهیدات لازم برای اجرای موفقیت‌آمیز نقشه راه بازبانی: □ مشارکت‌ها، هماهنگی‌ها و مدیریت؛ □ مضامین مشترک؛ □ ارتباط با توسعه؛ □ بسیج منابع؛ □ فرضیات کلیدی و محدودیت‌ها
برای بازسازی بازایی‌های فیزیکی و جبران خسارت اقتصادی؛			
□ برای بازبانی سرویس تحویل و دسترسی به کالاها و خدمات؛			
□ برای احیای حکومتداری و فرآیندهای اجتماعی؛			
□ برای کاهش خطرات و بازسازی بهتر.			

تهیه پیش‌نویس گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازبانی

پس از تکمیل ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) و توافق بر سر استراتژی بازبانی، نوبت تیم هماهنگی است که تمام گزارش‌های ارزیابی بخشی و عناصر استراتژی بازبانی را با کمک نویسنده (گان) و ویراستار در یک گزارش واحد جمع‌بندی کند. این گزارش باید تمام نتایج ارزیابی و استراتژی بازبانی را به صورت یکپارچه و منسجم ارائه دهد، تمام بخش‌ها را پوشش دهد و نیازهای بازبانی را با اهداف و نتایج بازبانی روشن مرتبط کند. این گزارش باید کیفیت را تضمین کند و توافقات حاصل شده توسط دولت ملی، سیستم سازمان ملل متحد، بانک جهانی و اهداکنندگان را منعکس کند. این گزارش برای بسیج منابع و برای هر کنفرانس اهداکنندگان که ممکن است به عنوان بخشی از استراتژی بسیج منابع برنامه‌ریزی شود، بسیار مهم است.

پس از تهیه پیش‌نویس ارزیابی نیازهای پس از وقوع زلزله و استراتژی بازبانی، اولین پیش‌نویس باید برای دریافت بازخورد و اعتبارسنجی با دولت به اشتراک گذاشته شود. این کار نه تنها برای بررسی متقابل و اعتبارسنجی، بلکه برای تأکید بر مالکیت دولت بر ارزیابی نیازهای پس از وقوع زلزله، فرآیند استراتژی بازبانی و نتایج آن نیز ضروری است. ایده خوبی است که یک فرآیند اعتبارسنجی مشابه با سایر ذینفعان کلیدی، از جمله تیم مدیریت سطح بالا، دنبال شود. همه بازخوردها باید یکپارچه شوند و گزارش نهایی تأیید شده، تهیه و چاپ شود. این گزارش باید توسط تیم هماهنگی در محل تکمیل و توسط دولت ملی تأیید شود. همچنین باید یک ارائه پاورپوینت برای خلاصه کردن نتایج ارزیابی نیازهای پس از وقوع زلزله، استراتژی بازبانی، توصیه‌ها و بودجه تهیه شود. سپس باید آماده ارائه رسمی به دولت ملی و اهداکنندگان به منظور بسیج منابع برای فرآیند بازبانی کشور باشد.

- ۳.۸ بسیج منابع

بسیج منابع برای بازسازی و احیا، یکی از اهداف مهم ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و گامی طبیعی در ادامه‌ی تدوین استراتژی بازسازی و احیا است. تدوین یک استراتژی بسیج منابع به تلاش برای تأمین بودجه‌ی بازسازی و احیا کمک خواهد کرد.

کنفرانس‌های بین‌المللی اهداکنندگان به سازوکاری اصلی برای بسیج و هماهنگی کمک‌های بین‌المللی برای بازسازی در کشورهای منتخب پس از فاجعه تبدیل شده‌اند. این تعهدات حول محور PDNA و استراتژی بازسازی بنا شده‌اند که در مقابل آن اهداکنندگان منفرد تعهدات خود را ارائه می‌دهند. این امر به افزایش انسجام کمک‌های اهداکنندگان کمک می‌کند.

شرکای سه‌جانبه، در صورت درخواست دولت ملی، می‌توانند پس از تکمیل ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازسازی، در سازماندهی میزگرد یا کنفرانس اهداکنندگان کمک کنند. اهداف و مقاصد کنفرانس اهداکنندگان و استراتژی بسیج منابع باید مورد توافق قرار گرفته و تحت رهبری دولت و تیم مدیریت سطح بالا تشکیل شود. از اهداکنندگانی که قبلاً در ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مشارکت داشته‌اند، می‌توان برای کمک به سازماندهی کنفرانس اهداکنندگان دعوت کرد. در زیر خلاصه‌ای از برخی از مزایای داشتن استراتژی بازسازی و برگزاری کنفرانس اهداکنندگان آمده است:

□ اعتبارسنجی و تأیید اهداکنندگان برای استراتژی بازسازی؛

□ برای تأمین مالی دلیل بیاورید؛

□ ارزیابی پتانسیل تأمین مالی موجود؛

□ شناسایی تأمین مالی به موقع و قابل پیش‌بینی.

با هدف تبدیل آن به یک رویداد منظم، هر کدام طیف وسیع‌تری از اهداکنندگان نوظهور، از جمله بخش خصوصی، را معرفی و با آنها تعامل کنند:

□ تقویت هماهنگی با شرکای مرتبط و گسترش مشارکت‌ها؛

□ تشویق اهداکنندگان به تغییر رویکرد از رویکرد پروژه‌ای به سمت مشارکت‌های استراتژیک؛

□ جلب حمایت برای توسعه یک سیستم مدیریت اطلاعات ملی برای نظارت بر بودجه و

هزینه‌هایی برای تقویت پاسخگویی و شفافیت.

- ۳.۹ چارچوب بازسازی و سایر اقدامات پیگیری

توصیه می‌شود که ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) تا حد امکان به شیوه‌ای کارآمد انجام شود تا بیشترین بهره را در اطلاع‌رسانی برای بازسازی داشته باشد. دوره نسبتاً کوتاه ارزیابی، امکان برنامه‌ریزی دقیق بازسازی را فراهم نمی‌کند و بیشتر محدودیت‌ها (مانند پوشش مالی موجود) تنها پس از مشخص شدن یافته‌های ارزیابی قابل بررسی هستند. همانطور که در بالا ذکر شد، استراتژی بازسازی که در طول اجرای ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) تدوین شده است، از طریق تدوین یک چارچوب بازسازی، مبنایی برای برنامه‌ریزی جامع‌تر بازسازی فراهم می‌کند. چارچوب بازسازی بر اساس استراتژی گسترده ارائه شده در PDNA بنا شده است تا مشارکت ذینفعان و فرآیند برنامه‌ریزی بازسازی را فراتر از PDNA ادامه دهد. تا این حد، چارچوب بازسازی یک برنامه عملی زنده، مداوم در حال تکامل و انعطاف‌پذیر باقی خواهد ماند که بر گسترش و تعمیق جنبه‌های زیر از برنامه‌ریزی بازسازی تمرکز دارد:

• توالی دقیق، اولویت‌بندی، ترتیب‌بندی نهادی، تأمین مالی و اجرای بهبود. چنین اولویت‌بندی و توالی‌بندی هم در داخل و هم در بین بخش‌ها - بر اساس تخصیص بودجه، تخمین‌های تأمین مالی اهداکنندگان و نهادهای مالی بین‌المللی - با استفاده از فرآیندهای منظم دولتی همراه با معیارهای عملکرد خوب بین‌المللی برای اولویت‌بندی انجام خواهد شد.

• تحلیل دقیق ظرفیت‌ها و مهارت‌ها و گزینه‌های نهادی برای بازسازی - و شناسایی نیازهای مربوط به ظرفیت‌سازی برای بازسازی کارآمد و مؤثر؛

• گرد هم آوردن و هماهنگ‌سازی بهبود بخش دولتی با برنامه‌های جامعه مدنی و بخش خصوصی از طریق تعامل گسترده‌تر فراتر از مرحله PDNA؛

• تسهیل تعیین اصول راهنما، استانداردهای ملی و محلی برای بهبود؛ و تدوین چارچوب‌های پیش و ارزیابی (نتایج) برای سنجش عملکرد بازسازی؛

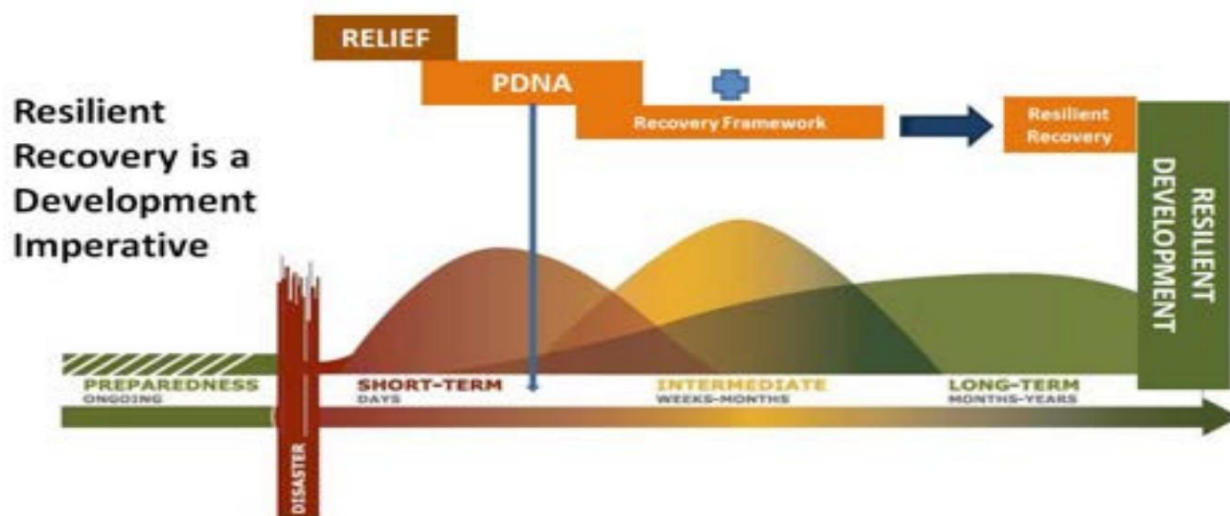
• تدوین تحلیل دقیق ریسک و استراتژی‌های کاهش آن برای محافظت بهتر از عملکرد پیاده‌سازی در برابر

چنین خطراتی؛

•طراحی، برآورد هزینه و تأمین مالی برنامه‌های بازیابی -به طور خاص شامل راهنمایی در مورد مراحل بعدی برای بسیج منابع؛

•از طریق مشارکت پایدار در طول دوره اجرا، به تعیین ترتیبات رسمی انتقال و ارتباط بین نهادهای بازیابی و توسعه منظم کمک کنید تا اطمینان حاصل شود که شیوه‌های خوب در شیوه‌ها و استانداردهای بازیابی صحیح و بلندمدت نهادینه می‌شوند.

در حال حاضر، یک راهنمای عملی برای توسعه چنین چارچوب‌های بازیابی به طور مشترک توسط اتحادیه اروپا، سازمان ملل متحد و بانک جهانی در حال تدوین است. دولت‌های درگیر در واکنش پس از سانحه می‌توانند این راهنما را به صورت انعطاف‌پذیری در متن قرار دهند تا برای فرآیند بازیابی برنامه‌ریزی و مدیریت کنند. راهنمای پیشنهادی چارچوب بازیابی پس از سانحه (DRF)، راهنما، فرآیندها و رویه‌های قابل اجرا در سطح جهانی را برای برنامه‌ریزی یکپارچه بازیابی و اجرای آن از طریق تقویت مؤسسات بازیابی، ظرفیت‌ها و سازوکارهای هماهنگی توسعه خواهد داد. DRF همچنین تضمین خواهد کرد که توصیه‌های PDNA به خوبی هماهنگ، تأمین مالی و اجرا شوند تا منجر به بازیابی تاب‌آور و پایدار شوند. همچنین با رسمی‌سازی پیوندهای سیاستی و استراتژیک در فرآیندهای بازیابی و توسعه منظم، به تحقق پتانسیل بازیابی تاب‌آور به عنوان وسیله‌ای برای توسعه تاب‌آور کمک خواهد کرد.

پس از تکمیل ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازیابی، تیم ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) ممکن است مایل باشد در مورد مراحل بعدی برای تدوین یک چارچوب کامل بازیابی و بازسازی که منجر به طرح بازیابی ملی شود، با دولت ملی گفتگوهای را آغاز کند. این کار می‌تواند با شناسایی یک تیم اصلی از نمایندگان وزارتخانه‌های مربوطه به رهبری وزارت برنامه‌ریزی/ دارایی/ آژانس ملی مدیریت بحران (متناسب با کشور) انجام شود که می‌تواند فرآیند تدوین چارچوب بازیابی را هدایت کند. همچنین ممکن است حمایت بیشتر از سوی آژانس‌های بین‌المللی برای تدوین چارچوب بازیابی مورد بحث و توافق قرار گیرد.

دستورالعمل‌های ارزیابی نیازهای پس از سانحه، جلد الف

جعبه ابزار

نمونه شرح وظایف: ماموریت برنامه‌ریزی PDNA

پیشینه

شرح مختصری از فاجعه و حقایق کلیدی که منجر به ماموریت برنامه‌ریزی شد.

ترکیب

تمام اجزای شرکای سه‌جانبه و دولت باید بخشی از مأموریت برنامه‌ریزی PDNA را تشکیل دهند. سایر ذینفعانی که باید بخشی از مأموریت برنامه‌ریزی باشند شامل وزارتخانه‌های مربوطه، دولت‌های منطقه‌ای، نمایندگان داخلی آژانس‌های سازمان ملل، سازمان‌های مردم‌نهاد محلی و بین‌المللی و اهداکنندگان بالقوه هستند. به عبارت ساده، ترکیب تیم باید با در نظر گرفتن خروجی‌های مورد انتظار از مأموریت برنامه‌ریزی، که در زیر شرح داده شده است، تعیین شود.

مسئولیت‌ها

ماموریت برنامه‌ریزی از مشورت بین دولت (کشور آسیب‌دیده)، تیم کشوری سازمان ملل متحد، بانک جهانی، اتحادیه اروپا و سایر ذینفعان پشتیبانی می‌کند. هدف ماموریت برنامه‌ریزی، انجام تمهیدات لازم برای انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) است. به طور خاص، این ماموریت مسئول خروجی‌ها و فعالیت‌های اصلی زیر است:

/تحلیل موقعیت

یک گزارش تحلیل وضعیت بنویسید که به‌روزرسانی‌هایی از وضعیت فاجعه را بر اساس موارد زیر ارائه دهد:

□ بررسی میز کار تمام گزارش‌های ارزیابی سریع موجود، گزارش‌های میدانی، داده‌های دولتی موجود، نقشه‌ها، تصاویر ماهواره‌ای و موارد دیگر؛

□ مشاوره با تمام ذینفعان کلیدی؛

□ ماموریت شناسایی، در صورت لزوم؛

□ جمع‌آوری داده‌های پایه اصلی که احتمالاً مورد نیاز همه بخش‌ها خواهد بود.

۲/ طرح PDNA

دامنه: PDNA

□ اهداف. PDNA

□ بخش‌ها و مضامین مشترک که باید توسط PDNA و معیارهای شناسایی ارزیابی شوند.

□ مناطق جغرافیایی مورد ارزیابی

□ بازه زمانی. PDNA

تمهیدات مدیریت PDNA

□ ساختار و ترکیب مدیریتی: تیم هماهنگی PDNA و تیم مدیریت سطح بالا؛

□ ترکیب تیم‌های فنی: تیم‌های بخش، پرسنل پشتیبانی فنی و گزارش‌نویسی؛

□ ایجاد یک اندام‌تگاری، با خطوط گزارش‌دهی؛

□ برنامه جلسات، کارگاه‌ها و سایر ترتیبات ارتباطی.

ترتیب‌های استخدامی PDNA

- الزامات کلی نیروی انسانی برای تمام تیم‌ها؛
- کارکنان داخلی از دولت و همچنین جامعه بین‌المللی در دسترس هستند؛
- ظرفیت سرچ مورد نیاز؛
- حوزه‌های تخصصی مورد نیاز؛
- در صورت نیاز، ترتیب‌های مربوط به استخدام کارکنان در دفتر مرکزی؛
- شرح وظایف تیم‌های کلیدی و اعضای کارکنان، از جمله کل تیم؛ PDNA
- رزومه‌ها را بررسی کنید، با کارکنان ارزیابی بالقوه، چه از داخل کشور و چه از خارج از کشور، مصاحبه کنید.

ترتیب‌های لجستیکی

- فضای اداری برای مدیریت، تیم‌های بخش و آمارگیران؛
- تجهیزات و مواد اداری؛
- ترتیب‌های حمل و نقل (زمینی، هوایی)؛
- تمهیدات فناوری اطلاعات و ارتباطات (اینترنت و غیره)؛
- محل اقامت؛
- ملاحظات امنیتی.

تمهیدات مدیریت اطلاعات PDNA

- ایجاد یک پلتفرم وب برای به اشتراک گذاری اطلاعات بین تیم‌های؛ PDNA
- پلتفرم را با تمام گزارش‌ها، داده‌ها و نقشه‌های به‌دست‌آمده برای تحلیل وضعیت (که در بالا ذکر شد) پر کنید؛
- ارتباط با سایر سیستم‌های مدیریت اطلاعات موجود (مثلاً به‌روزرسانی‌های وضعیت دولت، OCHA) مراکز اطلاعات بشردوستانه، نظرسنجی از نظرسنجی‌ها، و غیره)؛
- فهرست مخاطبین (درون دولت، آژانس‌های سازمان ملل، اهداکنندگان، نهادهای مالی بین‌المللی، IFI) سازمان‌های مردم‌نهاد و غیره)؛
- ملاحظات مربوط به نیروی انسانی و تجهیزات برای اطمینان از مدیریت اطلاعات.

۳/ بودجه‌های PDNA

- برآورد هزینه‌های داخلی برای انجام PDNA.

۴/ آموزش PDNA

- توجیه و آموزش تیم ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) به محض ورود به منطقه آسیب‌دیده از فاجعه؛
- پشتیبانی از سازماندهی و تسهیل‌گری؛
- ارائه‌ها، گزارش‌ها و مطالب مورد استفاده را آماده کنید.

اصول اساسی مأموریت برنامه‌ریزی

مأموریت برنامه‌ریزی باید اصول زیر را دنبال کند:

□ از راهنمای ارائه شده در جلد A و راهنمای PDNA، به ویژه بخشی که هدف و ... را شرح می‌دهد، پیروی کنید. خروجی‌های مأموریت برنامه‌ریزی (جلد الف).

□ اطمینان از پایبندی به اصول راهنمای PDNA و استراتژی بازیابی.

□ اطمینان حاصل کنید که این فرآیند تحت رهبری و مالکیت دولت است و از مشورت کامل با نمایندگان سازمان ملل، بانک جهانی، اتحادیه اروپا و همچنین سایر شرکای استراتژیک درگیر در مأموریت برنامه‌ریزی و متعاقباً در خود PDNA اطمینان حاصل کنید.

گزارش‌دهی

مأموریت برنامه‌ریزی به تیم مدیریت سطح بالا گزارش می‌دهد.

نمونه: Tor برای PDNA

این یک الگوی کاری برای انجام PDNA است. این Tor باید به طور مشترک با دولت تدوین شود و با اجماع دولت، سیستم سازمان ملل متحد، بانک جهانی، اتحادیه اروپا و همچنین سایر بازیگران کلیدی تصویب شود. برای موفقیت PDNA داشتن یک Tor کامل و با رضایت متقابل بسیار مهم است.

پیشینه

رویداد فاجعه و توصیف تأثیر آن: شرح مختصری از اثرات فاجعه و ارقام اولیه موجود در مورد تأثیر. این باید شامل بخش‌ها و مناطق جغرافیایی آسیب‌دیده، نیازها و اولویت‌های فوری، گروه‌های جمعیتی آسیب‌پذیر، ملاحظات بین‌بخشی، واکنش‌های فعلی و برنامه‌ریزی‌شده دولت و شرکای بین‌المللی - وزارتخانه مسئول مدیریت بحران و ارزیابی و نقش سایر وزارتخانه‌های کلیدی - باشد. در صورت وجود، شرحی از گونه‌شناسی خطر فاجعه در منطقه آسیب‌دیده و هرگونه اطلاعاتی در مورد رویدادهای فاجعه قبلی/اخیر را نیز شامل شود.

اهداف ارزیابی

بسته به شرایط و منوط به توافق با دولت، هدف اصلی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) کمک به دولت ملی (و دولت محلی) برای ارزیابی تأثیر رویداد و تعریف استراتژی برای بازیابی، شامل هزینه‌های مالی آن است: از احیای خدمات گرفته تا تکمیل توانبخشی و بازسازی زیرساخت‌ها، معیشت و اقتصاد، ضمن تضمین تاب‌آوری در برابر بلایای آینده.

اهداف خاص PDNA می‌تواند به شرح زیر باشد:

□ برآورد تأثیر کلی این رویداد بر توسعه اجتماعی-اقتصادی کشور در سطح ملی

و در مورد ابالت‌ها و جوامع آسیب‌دیده؛

□ ارزیابی اثرات و پیامدهای فاجعه برای تدوین استراتژی بازیابی در مراحل اولیه، میان‌مدت و بلندمدت

نیازهای بازیابی و بازسازی به همراه هزینه‌ها و جدول زمانی در یک گزارش تلفیقی؛

□ اطمینان حاصل کنید که استراتژی‌های بازیابی، مفاهیم کاهش خطر بلایا و «بازسازی بهتر از قبل» را در خود جای داده‌اند و به آنها می‌پردازند. نگرانی‌های جنسیتی و زیست‌محیطی؛

□ تدوین یک استراتژی بازیابی که نمایانگر نیازها و اولویت‌های جوامع آسیب‌دیده باشد؛

□ پیشنهاد و تعریف یک استراتژی برای مدیریت ریسک بلایا در کشور؛

□ سازوکارهای نهادی و گزینه‌های سیاستی لازم برای حمایت از بهبود و

فرآیند بازسازی و ارتقای تاب‌آوری بلندمدت در برابر بلایا.

نتایج PDNA

□ یک گزارش تلفیقی از اثرات و پیامدهای هر بخش؛

□ یک استراتژی بهبود با نیازهای اولیه میان‌مدت و بلندمدت به تفکیک هزینه‌ها و جدول زمانی برای هر بخش؛

□ استراتژی مدیریت ریسک بلایا؛

هماهنگی PDNA

تمرین PDNA توسط دولت -----تحت نظارت وزارتخانه مربوطه رهبری خواهد شد. نقطه کانونی مربوطه در دولت (به عنوان مثال آژانس ملی فوریت‌های پزشکی (NEMA) به عنوان نقطه کانونی) با حمایت روسای آژانس‌های سازمان ملل متحد (UN)بانک جهانی (WB)و اتحادیه اروپا (EU)جهت‌گیری کلی PDNA را ارائه خواهد داد. این برنامه توسط وزارت محیط زیست، وزارت دارایی و کمیسیون برنامه‌ریزی پشتیبانی خواهد شد. این تیم مدیریتی سطح بالا توسط تیمی از کارشناسان فنی به نمایندگی از آژانس دولتی پیشرو و سه شریک پشتیبانی می‌شود تا راهنمایی روزانه و نظارت فنی بر فرآیند PDNA را ارائه دهند.

روش‌شناسی ارزیابی

این روش، روش‌شناسی بانک جهانی/اتحادیه اروپا و سازمان ملل متحد را برای ارزیابی تأثیر فاجعه بر مناطق آسیب‌دیده از سیل ادغام می‌کند که شامل ارزیابی جامعی از اثرات و پیامدهای فاجعه از سطح شهری تا ایالتی، با ترکیب جنبه‌های اجتماعی، اقتصادی و مالی اثرات بلایا خواهد بود. این ارزیابی، الزامات بازایی اولیه و همچنین نیازهای بلندمدت توانبخشی و بازسازی را در نظر خواهد گرفت. این ارزیابی شامل شناسایی اقدامات مدیریت ریسک بلایا است که برای کاهش وقوع بلایای آینده طراحی شده‌اند.

این ارزیابی به طور گسترده از داده‌های منابع ثانویه موجود و اطلاعات جمع‌آوری‌شده از تمام منابع موجود در زمان ارزیابی، از جمله نقشه‌ها، سوابق و گزارش‌های رسانه‌ای، استفاده خواهد کرد. در صورت نیاز به اطلاعات، منابع اولیه در مورد اثرات و نیازها از طریق نظرسنجی‌ها، بحث‌های گروهی متمرکز و سایر روش‌های جمع‌آوری داده‌ها تهیه خواهد شد.

ارزیابی دارای مراحل زیر خواهد بود:

- مرحله آموزشی ۳- روز آموزش فشرده برای همه مقامات دولتی و همچنین رهبران بخش‌ها و افراد مرتبط؛
- مرحله آماده‌سازی و بررسی‌های میز کار - برای ارزیابی اطلاعات پایه موجود، تعیین دامنه بررسی‌های مربوط به کل بخش، شناسایی شکاف‌های اطلاعاتی و تهیه الگوهای جمع‌آوری داده‌ها. بررسی‌های میز کار برای تجزیه و تحلیل و گردآوری تمام اطلاعات پایه موجود برای بخش‌های مختلف، شناسایی شکاف‌ها در داده‌های پایه و همچنین شناسایی منابع داده مختلف برای جمع‌آوری داده‌های پایه و داده‌های خسارت و تلفات انجام خواهد شد.

- بازدیدهای میدانی: برای اعتبارسنجی داده‌ها، جمع‌آوری داده‌های بیشتر از جوامع آسیب‌دیده و برگزاری مشاوره با مقامات ایالتی و محلی، نمایندگان مردم و جامعه.

- تحلیل داده‌ها و تدوین گزارش‌های بخشی - پس از بازدید میدانی، بررسی و تحلیل داده‌ها توسط تیم‌های بخشی/اصلی برای تهیه پیش‌نویس گزارش‌های بخشی شامل تأثیر، خسارات، زیان‌ها و نیازها انجام خواهد شد. سپس تیم کارشناسی اقتصاد کلان و توسعه انسانی، نتایج خاص هر بخش را در تحلیل اقتصاد کلان و تأثیر توسعه انسانی تجمیع کرده و گزارش نهایی را تهیه خواهد کرد.

- مشاوره‌های نهایی و نگارش گزارش - تیم‌های هر بخش، مشاوره‌های بین تیمی و مشورت‌هایی را با ذینفعان کلیدی انجام خواهند داد تا استراتژی‌ها و هزینه‌های بازایی را برای نهایی کردن گزارش اولویت‌بندی کنند.

بخش‌ها و مناطق جغرافیایی مورد ارزیابی

تصمیم در مورد بخش‌ها و مناطق جغرافیایی مورد ارزیابی توسط دولت ملی تعیین می‌شود. تیم‌های بخشی توسط مقامات دولتی از وزارتخانه‌های مربوطه رهبری می‌شوند و توسط نمایندگان بانک جهانی و سازمان ملل متحد پشتیبانی می‌شوند.

.....	
زیربخش‌ها	نمونه‌ای از بخش‌های معمول ارزیابی‌شده در PDNA عبارتند از: به شرح زیر است: بخش
.....	
سلامت	اجتماعی
آموزش	
مسکن، زمین و شهرک‌ها	
فرهنگ	
.....	
فرهنگ و تفریح	تولیدی
اشتغال و معیشت	
تجارت و بازرگانی	
صنایع	
.....	
انرژی	زیرساخت
آب و فاضلاب	
حمل و نقل	
مخابرات	
حکومتداری و زیرساخت‌های عمومی	
.....	
تحلیل اقتصاد کلان و فقر	برش متقاطع
تأثیرات اجتماعی و پیامدهای توسعه انسانی و اهداف توسعه هزاره	
محیط زیست	
کاهش خطر بلایا	
جنسیت	
.....	

برنامه زمانی برای ارزیابی

خرما	فعالیت
.....	
	بسیج تیم‌های بخش
.....	
	آموزش مقدماتی روش‌شناسی PDNA
.....	
	جمع‌آوری داده‌ها و بازدیدهای میدانی
.....	
	تحلیل داده‌ها و یافته‌های اولیه
.....	
	نیازسنجی و اولویت‌بندی
.....	
	پیش نویس گزارش های بخش ارائه شده
.....	
	جلسه مشورتی با ایالت‌ها برای نهایی کردن خسارت
.....	
	و به ارقام، داده‌ها، توصیه‌ها و غیره نیاز دارد.
.....	
	ارائه یافته‌های بخشی به دولت فدرال
.....	
	نهایی‌سازی پیوسته‌های بخش و گزارش کامل
.....	
	ارائه گزارش کامل به دولت ملی
.....	
	چاپ و توزیع گزارش کامل
.....	

الگوی نمونه:
هزینه‌های تخمینی داخلی برای انجام ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)

مجموع	کشورهای نیازمندان ملل، اتحادیه اروپا، دولت	مورد بودجه
کارکنان (داخل کشور)		
		متخصصان بخش: □ برای همه بخش‌ها □ برای موضوعات مشترک
		سلول پشتیبانی فنی: □ فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) □ مدیریت اطلاعات □ متخصصان نقشه برداری GIS □ لجستیک‌یست‌ها □ تفسیر/ترجمه
		دبیرخانه گزارش: □ نویسندگان □ ویراستاران
		تیم هماهنگی: □ مدیران PDNA □ متخصصان PDNA
ستاد کارکنان		
		هماهنگی
		تخصص فنی
		زمان اختصاص داده شده به کارکنان (شامل بازدیدهای میدانی)
لجستیک		
		طرح‌های حمل و نقل (هوایی، زمینی)
		زیرساخت اداری برای اسکان کارکنان و مدیریت PDNA

لوازم اداری و تجهیزات کامپیوتری			
فناوری اطلاعات و ارتباطات (اینترنت، تلفن همراه و غیره)			
الزامات مدیریت اطلاعات (نرم‌افزار، داده‌ها، نقشه‌ها، تجهیزات)			
تمهیدات لجستیکی ویژه (مثلاً برای تسهیل دسترسی بشردوستانه)			
سفر کارکنان (در داخل کشور و از دفتر مرکزی)			
ترتیبات اقامت			
خدمات پشتیبانی به هماهنگ‌کننده بشردوستانه، سطح بالا تیم مدیریت			
هماهنگی و ظرفیت‌سازی			
آموزش تیم PDNA (محل برگزاری، تسهیلگران، مواد لازم)			
کارگاه‌ها و جلسات هماهنگی			
کنفرانس اهداکنندگان (محل برگزاری، تسهیلگران، مواد لازم)			
مدیریت و اداره امور اداری			
چاپ			
خدمات رفاهی (برق و غیره)			
پشتیبانی ادمن			
صندوق‌های متفرقه و احتیاطی			
مجموع			

نمونه: ToR

تیم مدیریت سطح بالا

ترکیب

تیم مدیریت سطح بالا باید توسط یک نماینده ارشد نهاد دولتی مسئول احیا و بازسازی رهبری شود. این تیم باید شامل RC/HC سیستم سازمان ملل متحد، مدیر کشوری بانک جهانی، نماینده کشوری اتحادیه اروپا و نمایندگان آژانس‌های سازمان ملل متحد باشد. اعضای دیگر می‌توانند به صلاحدید دولت و با مشورت سایر اعضا اضافه شوند.

مسئولیت‌ها

نقش اصلی تیم مدیریت سطح بالا عبارت است از:

ارائه راهنمایی‌های استراتژیک در رابطه با ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)

اتخاذ تصمیمات کلیدی مدیریتی؛

اطمینان از منابع لازم و دستیابی به اهداف PDNA.

این تیم موظف است در طول فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) به طور منظم تشکیل جلسه دهد. همچنین موظف است اختلافات را حل و فصل کند. دولت توصیه‌ها و دستورالعمل‌هایی را ارائه می‌دهد که باید پذیرفته شوند. این تیم مسئول تضمین همکاری نزدیک بین آژانس‌های بین‌المللی شرکت‌کننده و سایر نهادها و متخصصان انفرادی در حمایت از تلاش‌ها، استراتژی‌ها و اولویت‌های دولت برای بازسازی پس از سانحه است. این تیم باید:

ارائه جهت‌گیری استراتژیک کلی در مورد ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)

بسیج منابع مورد نیاز برای پشتیبانی از ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA)

ایجاد و نظارت کلی بر تیم هماهنگی PDNA

اطمینان از ساختارهای پشتیبانی عملیاتی مورد نیاز برای PDNA مانند مأموریت PDNA، شرح وظایف و دستورالعمل‌های کاری ترتیبات، از جمله موارد دیگر؛

برقراری ارتباط و هماهنگی با هم‌تایان در دفتر مرکزی و با گروه اهداکنندگان در داخل کشور؛

اطمینان حاصل کنید که ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) یک فرآیند تحت رهبری و مالکیت دولت است؛

اطمینان حاصل کنید که یک گزارش واحد، منسجم، از نظر فنی دقیق و از نظر استراتژیک صحیح برای PDNA به موقع تهیه شود. مد و با مشارکت گسترده ذینفعان کلیدی؛

نظارت بر توسعه موفقیت‌آمیز استراتژی بازسازی؛

تصویب پیش‌نویس و گزارش نهایی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازسازی برای ارائه و اعتبارسنجی توسط

دولت؛

رهبری و تسهیل بسیج منابع برای پشتیبانی از اجرای استراتژی بازسازی، به عنوان مثال، گنجاندن اجزای بازسازی در درخواست‌های تجدیدنظر، سازماندهی کنفرانس اهداکنندگان و تمرین‌های بازسازی سید توسعه؛

حل اختلافات و داوری نهایی در تصمیمات مربوط به تیم و مأموریت PDNA.

پشتیبانی

تیم مدیریت سطح بالا توسط تیم هماهنگی PDNA پشتیبانی خواهد شد، که به عنوان دبیرخانه تیم مدیریت سطح بالا نیز فعالیت می‌کند.

داوری

دولت تمام مسائل مربوط به اجرا و محتوای PDNA را حل خواهد کرد.

نمونه: Tor

تیم هماهنگی PDNA

ترکیب

تیم هماهنگی PDNA باید شامل سرپرست تیم PDNA تعیین‌شده توسط دولت و سرپرستان تیم‌های مربوطه از آژانس‌های اصلی سازمان ملل، بانک جهانی و اتحادیه اروپا باشد. سرپرست تیم PDNA تعیین‌شده توسط دولت، رئیس تیم هماهنگی است. اعضای دیگر ممکن است بنا به صلاحدید دولت و با مشورت شرکا اضافه شوند.

مسئولیت‌ها

تیم هماهنگی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) مسئول نظارت و مدیریت فرآیند ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و اطمینان از دستیابی موفقیت‌آمیز به آن است. این تیم، برنامه‌ریزی، اجرا و هماهنگی روزانه ارزیابی و همچنین تدوین استراتژی ارزیابی را مدیریت می‌کند. این تیم وظیفه دارد تا انسجام بین رویکردهای مختلف نهادی و بخشی را فراهم کند. این تیم باید اطمینان حاصل کند که توجه کافی به مضامین بین بخشی و مشترک صورت می‌گیرد.

این تیم که در آغاز PDNA تشکیل شد، در طول فرآیند PDNA کاملاً عملیاتی خواهد بود. برای این تیم مهم است که اطمینان حاصل شود که فرآیندهای هماهنگی شفاف، مشارکتی، بی‌طرفانه و مفید هستند. این تیم به عنوان دبیرخانه تیم مدیریت سطح بالا عمل خواهد کرد. به طور خاص:

□ پشتیبانی و تسهیل کارگاه آموزشی و توجیهی PDNA پس از ورود تیم PDNA به کشور هماهنگی با هیئت برنامه‌ریزی؛

□ در طول کارگاه آموزشی و به همراه تیم «PDNA اهداف و نتایج مورد انتظار از «PDNA اصول راهنما، مناطق جغرافیایی و بخش‌های مورد ارزیابی، روش‌شناسی مورد استفاده و ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات، سازماندهی تیم‌ها و زیرتیم‌های هر بخش، توزیع مسئولیت‌ها و سایر تمهیدات لازم طبق جلد الف راهنمای PDNA حاضر را تعریف کنید.

□ اطمینان از یک رویکرد هماهنگ و منسجم در سراسر فرآیند ارزیابی نیازهای پس از وقوع بلایای طبیعی «PDNA) از جمله بازدیدهای میدانی؛

□ اطمینان حاصل کنید که تمام اصول PDNA مورد توافق و رعایت قرار گرفته است؛

□ تضمین پشتیبانی لجستیکی و اداری کافی برای تیم‌های بخش؛

□ ایجاد و نظارت بر واحد پشتیبانی فنی و دبیرخانه گزارش؛

□ مدیریت بودجه، منابع، برنامه کاری و جدول زمانی ارزیابی نیازهای پس از سانحه «PDNA)؛

□ اطمینان حاصل کنید که تجزیه و تحلیل موضوعی بین بخشی لازم برای ارائه مبنایی صحیح برای اولویت بندی ارزیابی انجام شود. سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف؛

□ هماهنگی و تسهیل کارگاه آموزشی برای تدوین استراتژی ارزیابی؛

□ مدیریت و نظارت بر تهیه پیش‌نویس، اعتبارسنجی و بازنگری نهایی گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی ارزیابی؛

□ برگزاری کنفرانس اهداکنندگان؛

□ حمایت از بسیج منابع ارزیابی؛

□ برگزاری جلسات توجیهی پایان ماموریت.

گزارش‌دهی

تیم هماهنگی تحت رهبری دولت و تحت نظارت کلی تیم مدیریت سطح بالا فعالیت خواهد کرد.

پشتیبانی

تیم هماهنگی IPDNA از پشتیبانی فنی (شامل متخصص مدیریت اطلاعات، مترجمان و سایر متخصصان) و پرسنل لازم برای نوشتن گزارش برخوردار خواهد بود.

نمونه: ToR

توابع پشتیبانی فنی

ترکیب

وظایف پشتیبانی فنی باید شامل متخصصانی در زمینه‌های تدارکات، فناوری اطلاعات و ارتباطات، امور اداری، امور مالی، امنیت، مدیریت اطلاعات، لجستیک و عملیات باشد. حوزه‌های تخصص و تعداد کارکنان مورد نیاز به شرایط فاجعه بستگی دارد.

مسئولیت‌ها

واحد پشتیبانی فنی مسئول پشتیبانی از تیم هماهنگی در تمام امور مربوط به لجستیک و عملیات است. این پرسنل، پشتیبانی لجستیکی، اداری و سایر پشتیبانی‌های فنی مورد نیاز روزانه تیم‌های بخشی/موضوعی، تیم هماهنگی و همچنین تیم مدیریت سطح بالا را ارائه می‌دهند. وظایف آنها شامل موارد زیر است:

- تدارکات: خرید لوازم و تجهیزات اداری مانند کامپیوتر، چاپگر، دستگاه فتوکپی، USB، تلفن، سیم کارت، شارژر تلفن و موارد مشابه که ممکن است برای پشتیبانی از تیم PDNA مورد نیاز باشد؛
- خدمات پشتیبانی فناوری اطلاعات: تضمین سطح بالایی از اتصال که قادر به مدیریت انتقال حجم زیادی از داده‌های الکترونیکی، داده‌های صوتی و همچنین اتصال تصویری باشد، و پشتیبانی 24 ساعته و 7 روز هفته را برای تیم‌ها جهت حل مشکلات اتصال فراهم می‌کند.

- لجستیک: حصول اطمینان از تمهیدات لجستیکی کافی برای پشتیبانی از تیم PDNA شامل تأمین حمل و نقل (به طور متوسط یک وسیله نقلیه برای هر سه عضو تیم PDNA) و یک راننده محلی واجد شرایط و آگاه به ایمنی برای هر وسیله نقلیه؛ فراهم کردن فضای اداری برای همه کارکنان و همچنین محل اقامت؛ مدیریت ترتیبات سفر؛ سازماندهی کارگاه‌ها و جلسات؛ و انجام هرگونه تمهیدات ویژه دیگر برای تسهیل امور بشردوستانه

دسترسی؛

- امور اداری: ارائه خدمات پشتیبانی برای مدیریت کارکنان محلی موجود (مانند رانندگان، منشی‌ها، نگهبانان و پیک‌ها) و/یا استخدام آنها؛

- امور مالی: ارائه خدمات مالی برای پشتیبانی از پرداخت حقوق کارکنان محلی، مشاوران و پیمانکاران محلی هزینه‌های دولتی، در صورت لزوم؛

- امنیت: انجام تمهیدات امنیتی برای کارکنان در صورت نیاز، برای محافظت از دفاتر و سایت‌های PDNA، به ویژه در مواردی که تجهیزات در جای خود قرار گرفته‌اند؛

پشتیبانی مدیریت اطلاعات: در دسترس قرار دادن خدمات GIS؛ مدیریت فضای کاری مجازی و فهرست خدمات؛ PDNA تسهیل جمع‌آوری و پردازش داده‌های PDNA؛ تهیه و توزیع منظم به‌روزرسانی‌های PDNA برای توزیع در داخل کشور و در سایر شبکه‌های جهانی؛ و پشتیبانی از تهیه گزارش PDNA (به TOR در صفحه بعد مراجعه کنید).

گزارش‌دهی

پشتیبانی فنی با تیم هماهنگی PDNA همکاری می‌کند.

نمونه: ToR

گزارش نویسی

ترکیب

پرسنل مورد نیاز برای گزارش نویسی، در صورت لزوم، ممکن است شامل نویسندگان و ویراستاران باشد.

مسئولیت‌ها

در اوایل این فرآیند، تیم هماهنگی موظف است تیم کوچکی از نویسندگان و ویراستاران را برای نظارت بر تولید گزارش تلفیقی ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) و استراتژی بازسازی منصوب کند. گزارش‌های بخشی، که توسط هر تیم بخشی گردآوری شده است، برای فرآیند تلفیق در دسترس قرار خواهد گرفت. نویسندگان و ویراستاران مسئول وظایف زیر خواهند بود:

□ به عنوان نقطه کانونی برای هماهنگی کل گزارش ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) و استراتژی بازسازی، شامل فرآیند نگارش، تهیه پیش‌نویس، ویرایش، ترجمه و چاپ، عمل خواهد کرد.

□ با همکاری تیم هماهنگی PDNA، هماهنگی نقاط کانونی بخشی و اطمینان از سیستماتیک و طبق برنامه بودن فرآیند نگارش گزارش، با همکاری تیم هماهنگی PDNA، تهیه، ویرایش و مذاکره در مورد متن گزارش: PDNA

□ اطمینان از توزیع نسخه‌های پیش‌نویس گزارش: PDNA

□ حفظ فضای کاری مشترک برای PDNA

□ در کارگاه‌های آموزشی PDNA شرکت کنید و رهبری اجزای آموزشی مربوط به فرآیند گزارش‌نویسی را بر عهده بگیرید؛

□ گزارش نهایی ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) را به طور گسترده منتشر کنید و علاوه بر وب‌سایت‌های مرتبط درون کشوری، بین سازمانی/خوشه‌ای و جهانی، در فضای کاری مشترک کشوری نیز قرار دهید.

□ وظایف تعیین‌شده‌ی بخش نوشتار، که به عنوان بخشی از دبیرخانه در نظر گرفته شده است، به شرح زیر است:

□ نویسنده اصلی: مسئول کل فرآیند تولید گزارش PDNA و استراتژی بازسازی، نظارت بر کار نویسندگان و ویراستار خواهد بود. نویسنده اصلی همچنین اطمینان حاصل خواهد کرد که از قالب و الگوی مناسب برای این گزارش، مطابق با راهنمای PDNA، جلد ۱B، استفاده می‌شود.

□ نویسنده ارشد بخش: هر یک از تیم‌های بخش، یک نویسنده ارشد را برای اطمینان از ادغام موارد زیر منصوب می‌کنند: گزارش‌های تیم‌های بخش و دیدگاه‌های همه طرف‌های ذی‌تفع؛

□ مترجمان (در صورت نیاز): برای ترجمه گزارش به زبان مورد نیاز در صورت نیاز، اطمینان حاصل کنید که مشارکت‌ها گزارش‌هایی که به زبان‌هایی غیر از زبان اصلی گزارش ارائه می‌شوند، می‌توانند ادغام شوند؛

□ ویراستار(ان): برای اطمینان از اینکه متن گزارش ارزیابی/استراتژی بازسازی واضح، منسجم و از نظر دستوری صحیح است؛

□ مدیر داده‌ها: برای تولید نمایش داده‌های دقیق و قابل فهم برای گزارش/استراتژی بازسازی حتی برای خوانندگان غیرفنی.

گزارش‌دهی

نویسندگان گزارش با تیم هماهنگی PDNA همکاری می‌کنند.

نمونه: ToR

متخصص مدیریت اطلاعات

مسئولیت‌ها

متخصص مدیریت اطلاعات (IM) به عنوان عضوی از مأموریت برنامه‌ریزی PDNA و تیم هماهنگی PDNA شرکت خواهد کرد و مسئول رهبری طراحی، توسعه و اجرای استراتژی مدیریت اطلاعات PDNA برای پشتیبانی از جمع‌آوری، پردازش، تجزیه و تحلیل و انتشار اطلاعات در طول فرآیند PDNA خواهد بود. به طور خاص، متخصص مدیریت اطلاعات موارد زیر را تضمین خواهد کرد:

طراحی استراتژی IM برای PDNA

ارزیابی الزامات فنی مورد نیاز برای راه‌اندازی سیستم پیام‌رسانی فوری برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) از جمله پایگاه‌های داده، پلتفرم‌های اشتراک‌گذاری اطلاعات، فضای وب‌سایت/اینترنت، مجموعه داده‌ها و پروتکل‌های عملیاتی مشترک، استانداردهای ملی داده‌ها و GIS و موارد دیگر؛

زیرساخت‌های مورد نیاز برای سیستم پیام‌رسانی فوری مانند تجهیزات، نرم‌افزار، خرید داده‌ها و نقشه‌ها را شناسایی کنید؛

الزامات نیروی انسانی برای پشتیبانی از سیستم پیام‌رسانی فوری مانند ورود داده‌ها، GIS و نقشه‌برداری و همچنین کارکنان برای پشتیبانی از جمع‌آوری، پردازش و تجمیع داده‌های اولیه و ثانویه.

هماهنگی و مدیریت

ایجاد و مدیریت تمام سیستم‌های پیام‌رسانی فوری مورد نیاز، شامل پلتفرم‌های اشتراک‌گذاری اطلاعات، پایگاه‌های داده، پلتفرم، GIS، فهرست‌های پستی توزیع و خدمات فهرست‌بندی. تسهیل اشتراک‌گذاری اطلاعات از طریق مدیریت فضای کاری مشترک کشوری، PDNA، فهرست‌های پستی توزیع و خدمات فهرست‌بندی، سایت‌های اینترنت و وب‌سایت‌ها، و همچنین انتشار به موقع اطلاعات در تمام پلتفرم‌های مربوطه در داخل و خارج از کشور؛

ایجاد مشارکت و هماهنگی با ذینفعان کلیدی اطلاعات، شناسایی سیستم‌های اطلاعاتی و جمع‌آوری اطلاعات مرتبط با PDNA از مقامات محلی و ملی، OCHA، شرکای بشردوستانه و بازیابی اولیه؛

در صورت لزوم با تیم‌های بخش هماهنگی کنید تا از رویه‌های مشترکی که جمع‌آوری داده‌ها را تسهیل می‌کنند، اطمینان حاصل شود.

پردازش؛

بررسی رزومه‌ها، مصاحبه و استخدام کارکنان مورد نیاز برای پشتیبانی از مدیریت داخلی، تهیه شرح وظایف و نظارت کلی بر آن

تیم پیام‌رسانی فوری؛

شرکت در جلسات تیم هماهنگی PDNA.

وظایف روزانه

□

با همکاری شرکا، اطلاعات مربوط به نظرسنجی‌ها و ارزیابی‌های اخیر را گردآوری کنید؛

در صورت نیاز، پشتیبانی نقشه‌برداری GIS را برای PDNA فراهم کنید.

هماهنگی تهیه مطالب جلسه (اسناد زمینه، نقشه‌ها، داده‌ها و غیره)

مدیریت فهرست‌های مخاطبین و تسهیل اشتراک‌گذاری داده‌ها و اطلاعات بین:

تیم مدیریت سطح بالا؛

تیم هماهنگی؛

تیم‌های بخشی؛

دبیرخانه گزارش؛

نقاط کانونی PDNA در سطوح منطقه‌ای و جهانی؛

شرکای PDNA در دفتر مرکزی.

□ به عنوان یک نقطه کانونی برای روابط رسانه‌ای و ارتباط با جوامع آسیب‌دیده عمل کنید و از نزدیک با PDNA همکاری کنید. هم‌تایان اطلاعات عمومی شرکا برای توسعه و ارائه پیام‌های کلیدی؛

□ به‌روزرسانی‌هایی در مورد وضعیت فرآیند ارزیابی نیازهای پس از وقوع (PDNA) تهیه کنید و به‌طور منظم ورودی‌هایی را برای اطلاعات بین خوشه‌ای/سازمانی ارائه دهید. محصولات (مثلاً گزارش‌های وضعیت OCHA، به‌روزرسانی‌های اولیه‌ی بازایی و غیره)؛

□ در کارگاه‌های آموزشی PDNA شرکت کنید و در صورت نیاز، اجزای آموزشی مدیریت اطلاعات مانند استفاده از فضای کاری مشترک کشوری PDNA و همچنین GIS و غیره را رهبری کنید. با همکاری OCHA و سایر همکاران ملی، بشردوستانه و بازایی اولیه داده‌ها/ GIS، به‌روزرسانی منظم و به موقع داده‌ها و گزارش‌های مربوطه را به فضای کاری مشترک و سایر پلتفرم‌ها تضمین کنید، مجموعه داده‌های عملیاتی مشترک را به دست آورید و استانداردهای ملی داده‌ها و GIS از جمله کدهای جغرافیایی/ مکان (P-) را اتخاذ کنید.

□ پشتیبانی/نظارت بر جمع‌آوری و ثبت داده‌های مربوط به بلایا به تفکیک جنسیت و سن از طیف وسیعی از منابع اطلاعاتی (مثلاً با استفاده از نرم‌افزارهای مدیریت داده مانند DesInventar) برای شناسایی روندهای بلایا و انجام تجزیه و تحلیل ریسک.

گزارش‌دهی

متخصص پیام‌رسانی فوری به رئیس واحد پشتیبانی فنی گزارش می‌دهد.

[illegible]

فضای کاری مبتنی بر وب مدل PDNA

یک فضای کاری مشارکتی مبتنی بر وب PDNA ابزاری مهم برای تسهیل ارتباط و هماهنگی بین شرکا در محل، در پایتخت که PDNA از آنجا هماهنگ می‌شود، در دفاتر منطقه‌ای و در دفتر مرکزی است. همچنین به عنوان بستری برای به اشتراک گذاری و ذخیره آسان داده‌ها و اطلاعات در طول و فراتر از فرآیند PDNA عمل خواهد کرد.

هنگام ایجاد یک فضای کاری مشترک در سطح کشور، باید به مسئله دسترسی توجه زیادی شود. به عنوان یک فرآیند بین سازمانی، یک فضای کاری مشترک PDNA مستلزم اعطای دسترسی به طیف وسیعی از شرکا، از جمله تیم PDNA (تیم مدیریت سطح بالا، تیم هماهنگی، تیم‌های بخشی، تیم پشتیبانی فنی و دبیرخانه گزارش)، تیم کشوری سازمان ملل متحد؛ همکارانی از دفاتر کشوری، UNDP، بانک جهانی و اتحادیه اروپا؛ مدیران خوشه/بخش و مقامات دولتی است.

پس از آنکه شرکا تصمیم به راه‌اندازی PDNA گرفتند و تیم PDNA تشکیل شد، می‌توان از طریق تماس با پلتفرم بین‌المللی بازایی (IRP) از این موضوع مطلع شد:

info@recoveryplatform.org

فضای کاری خاص با تعدادی صفحه الگو، IRP را راه‌اندازی می‌کند. این صفحات خام و بدون هیچ محتوایی خواهند بود، اما پر کردن آنها آسان است. این صفحات توسط تیم PDNA همزمان با شروع فرآیند پر می‌شوند. مزیت فضای کاری این است که الگوها را می‌توان در عرض چند ثانیه تنظیم کرد و آماده استفاده و کاربرپسند هستند.

سرپرست تیم PDNA باید یک مدیر برای فضای کاری معرفی کند. متخصص پیام‌رسانی فوری تیم PDNA فرد مناسبی برای این کار خواهد بود، هرچند این شغل نیازی به دانش فناوری اطلاعات ندارد و می‌تواند به هر شخصی واگذار شود.

سه سطح دسترسی در فضای کاری به شرح زیر خواهد بود:

۱. مدیر: می‌تواند به کاربران فضای کاری، دسترسی کاربر را دعوت/اختصاص دهد. مدیر، دسترسی به فضای کاری را کنترل می‌کند و باید از اینکه به چه کسی باید دسترسی داده شود و به چه کسی نباید دسترسی داده شود، آگاه باشد. این امر مستلزم تعامل نزدیک با تیم PDNA و سرپرست تیم است.

۲. مدیر: مسئول نگهداری از فضای کاری کشور. می‌تواند محتوا را ایجاد/حذف/ویرایش/مطالعه کند. فضای کاری کشور.

۳. خواننده: اعضای تیم PDNA (مستقر در محل) و ذینفعان منطقه‌ای/جهانی PDNA که حق ویرایش/بخوانید، به نظرات/مشارکت در انجمن گفتگو دسترسی داشته باشید و اسناد را دانلود و آپلود کنید.

نکته‌ای که باید به آن توجه داشت این است که به مدیران و ناظران نباید دسترسی خواننده داده شود، زیرا آنها از قبل حقوق دسترسی یک خواننده را دارند. تکرار حقوق دسترسی می‌تواند نرم‌افزار را گیج کرده و تمام دسترسی‌ها را مسدود کند. باید دقت شود که از قرار دادن نام یکسان در بیش از یک سطح دسترسی خودداری شود.

توابع فضای کاری کاربرپسند و واضح هستند. یک دفترچه راهنمای کاربر در آدرس زیر موجود است: www.recoveryplatform.org/pdna/user_manual_for_workspace

<http://>

الگوی نمونه ۱: گزارش PDNA و استراتژی بازیابی

بخش :اگزارش ارزیابی PDNA

توجه: به راهنمای مختصر تکمیل این گزارش PDNA و گزارش استراتژی بازیابی که در انتهای این الگو آمده است، مراجعه کنید.

شرکت‌کنندگان در پی دی ان ای:	
شرکت کننده آژانس‌ها:	
تاریخ:	

خلاصه اجرایی

مقدمه

بیانیه‌ای در مورد نتیجه مطلوب بهبودی بلندمدت در بخش (چشم‌انداز)

استراتژی‌های بازیابی که ممکن است در نتیجه بازیابی استخراج شوند، از جمله اقداماتی برای کاهش خطرات آینده

ترتیبات اجرایی برای فرآیندهای بازیابی

ارزیابی اثرات فاجعه

شرح کلی رویداد فاجعه، دامنه جغرافیایی آن، جمعیت آسیب دیده و غیره

تأثیرات بر زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی

تأثیرات بر تولید و ارائه کالاها و خدمات، دسترسی به خدمات و کالاها

تأثیرات بر فرآیندهای حاکمیتی و تصمیم‌گیری

تأثیرات بر خطرات و آسیب‌پذیری‌ها

ارزش کل اثرات فاجعه

ارزش اقتصادی

ارزش تخریب کلی/جزئی زیرساخت‌ها و دارایی‌ها

ارزش تغییرات در تولید کالاها و خدمات، ارائه خدمات و دسترسی به خدمات و کالاها

ارزش تغییرات در حاکمیت شرکتی

ارزش تغییرات در ریسک‌ها

ارزیابی تأثیر بلایا

این بخش همچنین خلاصه‌ای از تأثیر کیفی فاجعه را بر اساس ارزیابی اثرات فاجعه، برنامه‌های توسعه بخش، درس‌هایی از تجربیات گذشته و نگرانی‌های نوظهور ناشی از وقایع ارائه می‌دهد.

تأثیر اقتصاد کلان

تأثیر توسعه انسانی

ارتباطات بین بخشی

بخش ۱۲: استراتژی بازیابی

خلاصه اجرایی

چشم‌انداز بهبودی و اصول راهنما

چشم‌انداز

اصول راهنما

نیازهای بازسازی و بازیابی شامل بازسازی بهتر

توجه: به الگویی که می‌توان برای پر کردن این بخش برای همه بخش‌ها استفاده کرد، مراجعه کنید.
نکته: مسائل مشترک، مانند جنسیت، سن و غیره، باید در هر عنوان، در صورت لزوم، مورد بررسی قرار گیرند.

نیازهای بلندمدت	نیازهای کوتاه‌مدت نیازهای میان‌مدت	
بر اساس منطقه	برای تعمیر/بازسازی زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی آسیب‌دیده بازیابی به سطح قبل از فاجعه BBB برای بازسازی زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی	
	ارائه و تولید خدمات، و دسترسی به خدمات و کالاها بازگرداندن ظرفیت ارائه خدمات و تولید و تضمین دسترسی به خدمات و کالاها نیازهای BBB برای ارائه خدمات و تولید کالا و دسترسی به خدمات و کالاها	

	حکومتداری نیازهای BBB برای حاکمیت و DRM		
	خطرات برای کاهش خطرات و آسیب پذیری ها در برابر بلایای آینده		

طرح بهبودی

خروجی‌های مورد انتظار		هزینه‌های بازیابی			مداخلات		نیازهای اولویت‌دار بازیابی بر اساس بخش
		طولانی مدت	متوسط مدت	کوتاه مدت			
بخش‌های اجتماعی							
							۱
							۲
بخش‌های تولیدی							
							۳
							۴
بخش‌های زیرساختی							
							۵
							۶
بخش‌های متقاطع							
							۷

ترتیبات اجرایی

مشارکت‌ها، هماهنگی‌ها و تمهیدات مدیریتی برای اجرای بازیابی

نظارت و ارزیابی

سازوکارهای بسیج منابع

چالش‌های بازیابی و فرضیات و محدودیت‌های کلیدی

روش‌های ارزیابی

راهنمای مختصر برای تکمیل الگوی PDNA
و استراتژی بازیابی

- مقدمه

لطفاً هدف از PDNA مربوط به هر بخش را ذکر کنید.

هدف باید شامل موارد زیر باشد:

۱.۱

بیانیه‌ای در مورد نتیجه مطلوب بهبودی بلندمدت در بخش (چشم‌انداز)؛

۱.۲

استراتژی‌های بازیابی که ممکن است از بیانیه نتیجه بازیابی استخراج شوند، از جمله اقداماتی برای کاهش خطرات آینده؛

- ۲ اطلاعات پایه قبل از سانحه/ بررسی اجمالی بخش

این بخش، نمای کلی بخش و اطلاعات پایه قبل از فاجعه مربوط به آن بخش را ارائه می‌دهد. همچنین شامل اطلاعاتی در مورد منابع و اسناد کلیدی مورد استفاده برای تعیین شرایط قبل از فاجعه است. این بخش باید شامل اطلاعات زیر باشد:

۲.۱

وضعیت سرمایه انسانی، طبیعی، فرهنگی، مالی، اجتماعی و فیزیکی در این بخش

۲.۲

شرح زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی

۲.۳

شرح تولید و ارائه کالاها و خدمات، و دسترسی به کالاها و خدمات؛ شرح فرآیندهای حکمرانی و تصمیم‌گیری: (شامل توانایی مردم در اعمال شهروندی و

۲.۴

اهداف سیاست‌های توسعه‌ای اولویت‌دار و غیره)

۲.۵

خطرات و آسیب‌پذیری‌ها شامل برنامه‌های آمادگی موجود

- ۳ ارزیابی اثرات فاجعه

این بخش اثرات فاجعه را تعریف و شرح می‌دهد (اثرات فاجعه به صورت زیر تعریف می‌شوند: ۱) تخریب زیرساخت‌ها و دارایی‌ها، ۲) اختلال در ارائه خدمات و تولید، ۳) اختلال در حکمرانی، و ۴) تأثیر بر خطرات/آسیب‌پذیری‌های قبلی و نوظهور، و همچنین پاسخ‌های مستقیم برای کاهش این اثرات.

نکته: اثرات را می‌توان به صورت اثرات ملموس و همچنین اثرات ناملموس توصیف کرد.

این تأثیرات باید بر اساس تقسیمات جغرافیایی کشور مطابق با سرشماری و در صورت لزوم با سایر ویژگی‌های کلیدی جامعه‌شناختی (جنسیت، سن، قومیت، مذهب، توانایی، معلولیت جمعیت مورد نظر) ارائه شوند. این تأثیرات را می‌توان به صورت کمی یا کیفی بیان کرد.

۴.۱

مقدمه: شرح کلی رویداد فاجعه، دامنه جغرافیایی آن، جمعیت آسیب‌دیده و سیر تکامل آن تا به امروز و غیره؛

۴.۵

تأثیرات بر زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی؛

۴.۴

تأثیرات بر تولید و ارائه کالاها و خدمات، دسترسی به خدمات و کالاها؛

۴.۳

تأثیرات بر فرآیندهای حاکمیتی و تصمیم‌گیری؛

۴.۲

تأثیرات بر خطرات و آسیب‌پذیری‌ها؛

همچنین به مسائل مشترکی مانند جنسیت، محیط زیست و کاهش ریسک در شرح اثرات یا در یک پاراگراف جداگانه می‌پردازد.

- ۴ محاسبه ارزش اثرات فاجعه

این بخش باید برآوردی از ارزش خسارت و زیان ارائه دهد که از بخش مربوط به اثرات آن دسته از عناصری که پیامدهای مالی دارند، چه در آسیب به زیرساخت‌ها و دارایی‌ها، و چه در خسارت ناشی از تغییرات در جریان‌های مالی مرتبط با خدمات/تولید، حاکمیت و ریسک‌ها، استخراج شده است. این بخش ارزش اقتصادی رویداد را ارائه می‌دهد.

خسارت:

• ارزش تخریب کلی/جزئی در زیرساخت‌ها و دارایی‌ها

ضرر:

• ارزش تغییرات در تولید کالاها و خدمات، ارائه

خدمات و دسترسی به خدمات و کالاها

• ارزش تغییرات در حاکمیت شرکتی

• ارزش تغییرات در ریسک‌ها

- ۵ ارزیابی تأثیر بلایا

این بخش گزارش کلی تأثیر اقتصادی و توسعه انسانی را ارائه می‌دهد.

همچنین تحلیلی از روند مورد انتظار برای این بخش پس از فاجعه و بدترین سناریوی ممکن در صورت عدم در نظر گرفتن اقدامات سیاستی و برنامه‌ریزی ارائه می‌دهد. این گزارش چالش‌های اصلی این بخش را شناسایی می‌کند. این تحلیل تأثیر بر اساس ارزیابی اثرات فاجعه، برنامه‌های توسعه این بخش، درس‌هایی از تجربیات گذشته و نگرانی‌های نوظهور ناشی از وقایع است. تحلیل تأثیر فاجعه، پیش‌بینی میان‌مدت و بلندمدت اثرات بر این بخش را ارائه می‌دهد. تحلیل تأثیر، اساس استراتژی بازسازی را تشکیل می‌دهد.

- ۶ ارتباطات بین بخشی شامل مسائل مشترک.

این بخش به پیوندهای بین‌بخشی ذاتی در عملکرد جامعه و پیوندهای بین بخش‌های مختلف می‌پردازد.

- ۷ استراتژی بهبود بخش

۷.۱ چشم‌انداز و منطق بازسازی بخش این بخش، چشم‌انداز بازسازی و نتایج مورد انتظار برای این بخش را ارائه می‌دهد.

این امر باید مبتنی بر برنامه توسعه بخشی موجود کشور باشد و در صورت امکان، اهداف بهبود را با برنامه‌ها و استراتژی‌های توسعه ملی موجود همسو کند.

۷.۲ مشورت با ذینفعان این بخش در مورد ذینفعانی که در تدوین استراتژی بازسازی با آنها مشورت شده و نیازها و اولویت‌های بازسازی گزارش می‌دهد.

۷.۳ نیازهای بازسازی و بازسازی، شامل بازسازی بهتر این بخش نیازهای بازسازی و بازسازی را تعریف می‌کند و نیازهای لازم برای بازسازی و بازگشت به سطوح قبل از سانحه را از نیازهایی که دسترسی به خدمات و کالاها را بهبود می‌بخشند، اقتصاد را تسریع می‌کنند، معیشت را ایجاد می‌کنند، مدیریت ریسک بلایای طبیعی دولت و جوامع را تقویت می‌کنند و خطرات و آسیب‌پذیری‌ها را در برابر بلایای آینده کاهش می‌دهند، متمایز می‌سازد.

تمام مداخلات BBB مرتبط با 4 عنوان، به تاب‌آوری دولت، سیستم‌ها و جوامع کمک می‌کنند.

توجه: نیازهای مربوط به BBB مربوط به 4 عنوان باید با استراتژی‌های توسعه ملی و/یا کاهش فقر از پیش موجود همسو/مطابقت داشته باشند.

۷.۴

استراتژی بازسازی بخش

اولویت‌بندی می‌کند و ملاک‌های بلای‌های بازسازی/توسعه‌گرایی به‌کمتر نیازهای کوتاه‌مدت BBB متمم‌کننده بلندمدت اولویت‌بندی شده‌اند، ارائه می‌دهد. مداخلات کلیدی، خروجی‌ها و پیامدها

۷.۵

ترتیب‌های اجرایی

این بخش توضیح می‌دهد که چگونه می‌توان به روشی سیستماتیک و شفاف، نیازهای ارزیابی را برای اجرای عملیات تعیین کرد. این بخش همچنین در مورد

۷.۵.۲

۷.۵.۳

این بخش شرح مختصری از چالش‌های ارزیابی که ممکن است در فرآیند اجرا برای این بخش مورد انتظار باشد، ارائه می‌دهد و باید با فرضیات و محدودیت‌های کلیدی پشتیبانی شود.

۸- روش‌های ارزیابی

این بخش شرح مختصری از روش‌ها و منابع مورد استفاده (جمع‌آوری داده‌های اولیه و ثانویه) و روش‌شناسی تحلیل ارائه می‌دهد. همچنین مبانی و فرضیات مربوط به تخمین نیازهای بازسازی و ارزیابی را توضیح می‌دهد.

الگوی نمونه ۲: جدول ارائه نیازهای بازیابی

نیازهای بهبودی				
بلندمدت	میان مدت	کوتاه مدت	بخش	
بازسازی زیرساخت‌ها و دارایی‌های فیزیکی و «بازسازی بهتر از قبل» (BBB)				
			مسکن، زمین و شهرک‌ها	بخش‌های اجتماعی
			آموزش	
			سلامت	
			فرهنگ	
			تغذیه	
			اشتغال و معیشت	تولیدی بخش‌ها
			کشاورزی	
			تجارت و بازرگانی	
			صنعت	
			گردشگری	

نیازهای بهبودی				
بخش		کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
زیرساخت بخش‌ها	زیرساخت‌های اجتماعی			
	آب، فاضلاب و بهداشت			
	حمل و نقل و مخابرات			
	انرژی و برق			
برش متقاطع بخش‌ها	کاهش خطر بلایا			
	محیط زیست			
	جنسیت			
	حکومتداری			
از سرگیری ارائه خدمات و دسترسی به کالاها و خدمات و بازسازی بهتر (BBB)				
بخش‌های اجتماعی سلامت	مسکن و زمین و شهرک‌ها			
	آموزش			
	فرهنگ			
	تغذیه			

نیازهای بهبودی				
بخش		کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
تولیدی بخش‌ها	اشتغال و معیشت			
	کشاورزی			
	تجارت و بازرگانی			
	صنعت			
	گردشگری			
زیرساخت بخش‌ها	زیرساخت‌های اجتماعی			
	آب، فاضلاب و بهداشت			
	حمل و نقل و مخابرات			
	انرژی و برق			
برش متقاطع بخش‌ها	کاهش خطر بلایا			
	محیط زیست			
	جنسیت			
	حکومتداری			

نیازهای بهبودی				
بخش		کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
برای بازیابی فرآیندهای حکمرانی و اجتماعی و بازسازی بهتر (BBB)				
بخش‌های اجتماعی	مسکن، زمین و شهرک‌ها			
	آموزش			
	سلامت			
	فرهنگ			
	تغذیه			
تولیدی بخش‌ها	اشتغال و معیشت			
	کشاورزی			
	تجارت و بازرگانی			
	صنعت			
	گردشگری			

نیازهای بهبودی				
	بخش	کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
زیرساخت بخش‌ها	جامعه زیرساخت			
	آب، فاضلاب و بهداشت			
	حمل و نقل و مخابرات			
	انرژی و برق			
برش متقاطع بخش‌ها	کاهش خطر بلایا			
	محیط زیست			
	جنسیت			
	حکومتمداری			
	کاهش خطرات و آسیب‌پذیری‌ها در برابر بلایا			
بخش‌های اجتماعی	مسکن، زمین و شهرک‌ها			
	آموزش			
	سلامت			
	فرهنگ			

نیازهای بهبودی				
بخش		کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
تولیدی بخش‌ها	تغذیه			
	اشتغال و معیشت			
	کشاورزی			
	تجارت و بازرگانی			
	صنعت			
	گردشگری			
زیرساخت بخش‌ها	جامعه زیرساخت			
	آب، فاضلاب و بهداشت			
	حمل و نقل و مخابرات			
	انرژی و برق			

نیازهای بهبودی				
	بخش	کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
برش متقاطع بخش‌ها	کاهش خطر بلایا			
	محیط زیست			
	جنسیت			
	حکومتداری			
بخش‌های اجتماعی سلامت	مسکن، زمین و شهرک‌ها			
	آموزش			
	فرهنگ			
	تغذیه			

نیازهای بهبودی				
بخش		کوتاه مدت	میان مدت	بلندمدت
تولیدی بخش‌ها	اشتغال و معیشت			
	کشاورزی			
	تجارت و بازرگانی			
	صنعت			
	گردشگری			
زیرساخت بخش‌ها	زیرساخت‌های اجتماعی			
	آب و فاضلاب			
	حمل و نقل و مخابرات			
	انرژی و برق			
بخش‌های متقاطع	کاهش خطر بلایا			
	محیط زیست			
	جنسیت			
	حکومتداری			

دستورالعمل‌های ارزیابی نیازهای پس از سانحه، جلد الف

پیوست‌ها

پیوست ۱.

اعلامیه مشترک در مورد ارزیابی‌های پس از بحران و برنامه‌ریزی برای بازسازی

کمیسیون اروپا، گروه توسعه سازمان ملل متحد و بانک جهانی در تلاشند تا نهادها و منابع خود را برای هماهنگ‌سازی و تدوین چارچوب‌های واکنش پس از بحران بسیج کنند تا با پاسخگویی به نیازهای بهبودی جمعیت‌های آسیب‌پذیر و تقویت ظرفیت نهادهای ملی برای پیشگیری، واکنش و بازسازی مؤثر، تاب‌آوری کشور را در برابر بحران‌ها افزایش دهند. ما معتقدیم که یک بستر مشترک برای مشارکت و اقدام، برای ارائه یک واکنش بین‌المللی مؤثر و پایدار پس از بحران‌های مرتبط با بلایا و درگیری‌ها، محوری است. ما در حال انجام کارهای قابل توجهی برای اصلاح فرآیندهای مورد استفاده شرکای ملی و بین‌المللی برای ارزیابی، برنامه‌ریزی و بسیج حمایت برای بازسازی کشورها و جمعیت‌های آسیب‌دیده از بلایای طبیعی یا درگیری‌های خشونت‌آمیز هستیم.

یک پلتفرم مشترک برای اقدام

ما اذعان داریم که گفتگو و تعامل استراتژیک اولیه، پایه و اساس اساسی است که می‌تواند همزمان با انتقال مدیریت بحران و تلاش‌های بهبودی از برنامه‌ریزی به اجرا، بر آن بنا شود و تصمیم داریم:

□ برقراری ارتباط استراتژیک در سطح ستاد مرکزی و میدانی، همزمان با رصد موقعیت‌های آسیب‌پذیری و درگیری، و بلایای طبیعی قریب‌الوقوع یا واقعی، و شناسایی فرصت‌هایی برای ابتکارات مشترک که در آن‌ها تلاش‌های مشترک ما ممکن است مزایایی داشته باشد؛

□ مشارکت در فرآیندهای برنامه‌ریزی داخلی مربوطه و حمایت از توسعه و استفاده از معیارهای مشترک/چارچوب‌های نتایج و فرآیندهای مشترک برای نظارت و بررسی؛

□ حمایت از توسعه و استفاده از روش‌های رایج برای ارزیابی نیازهای پس از مناقشه، و یک چارچوب مشترک رویکرد به ANDP ها و برنامه‌ریزی بازسازی؛

□ سرمایه‌گذاری در توسعه‌ی ابزارها و آموزش کارکنان برای تعمیق ظرفیت جمعی و نهادی ما برای این موارد فرآیندها؛ و

□ نظارت بر پیشرفت اجرای پلتفرم مشترک از طریق جلسه‌ای در سطح ارشد که برگزار خواهد شد سالی یک بار.

ارزیابی نیازها، شناسایی اولویت‌ها و برنامه‌ریزی برای بازسازی: نقاط مشترک و تفاوت‌ها در شرایط فاجعه و درگیری

پس از یک فاجعه طبیعی، وظیفه اساسی ارزیابی پیامدهای یک رویداد خاص -طوفان، زلزله -است. وضعیت پیش از سانحه را با واقعیت پس از سانحه مقایسه کنید. فرآیند ارزیابی به دنبال شناسایی و ثبت نیازهای مردم، خسارات وارده به دارایی‌های فیزیکی و زیرساخت‌های ناشی از این رویداد، و زیان‌های اقتصادی بعدی ناشی از این رویداد، و همچنین شناسایی ابعاد اجتماعی و سطح جامعه و جنبه‌های بخشی نیازهای بازسازی است. دامنه و رویکرد برنامه بازسازی نه تنها به زیان‌ها، خسارات و نیازهای کم‌سازی شده، بلکه به منابع بسیج شده و اولویت‌های تعریف شده ملی که ممکن است شامل تصمیم صریح برای «بازسازی بهتر» باشد، بستگی دارد.

در مقابل، در شرایط درگیری و آسیب‌پذیری، هیچ «رویداد» واحدی برای تعیین مرز بین نوع تحلیلی که در ارزیابی پس از فاجعه انجام می‌شود، وجود ندارد؛ هیچ معادلی برای استفاده از داده‌ها/پیش‌بینی‌های پیش از طوفان و محاسبات تأثیر فیزیکی طوفان برای تعیین کمیت خسارات و تلفات و سپس تعریف، اولویت‌بندی و تأمین مالی نیازها وجود ندارد. در واقع، هیچ «نقطه ورود» استاندارد برای برنامه‌ریزی بازسازی در این شرایط وجود ندارد؛ تصمیم برای هر موقعیت درگیری منحصر به فرد است و بر اساس معیارهایی است که ممکن است شامل رویدادهای گذار (توافق صلح یا آتش‌بس)، افزایش شتاب در بین شرکای بین‌المللی برای تعامل، نیاز مشترک به تجزیه و تحلیل و تمایل ملی برای مشارکت در یک فرآیند مشترک باشد.

برنامه‌ریزی برای بهبود در موقعیت‌های آسیب‌دیده از جنگ باید پیوندهای حیاتی بین بازیگران و اقدامات سیاسی، امنیتی و توسعه‌ای ایجاد کند - و با این حال، طیف گسترده‌ای از نگرانی‌هایی که بروز می‌کنند، به ویژه هنگامی که جنگ طولانی شده است، معمولاً فهرستی طولانی و بدون اولویت ایجاد می‌کند. برای تعریف نیازهای استراتژیک برای بازسازی فیزیکی و بهبود اقتصادی، اقدامات پیشنهادی با استفاده از معیارهایی که از قبل بیان شده‌اند، اولویت‌بندی می‌شوند و بر تثبیت صلح شکننده و کاهش خطر درگیری مجدد متمرکز هستند. این فرآیند اولویت‌بندی استراتژیک برای ارائه یک چارچوب انتخابی برای اقدامات اولویت‌دار که شرکای بین‌المللی و مقامات ملی به آن متعهد می‌شوند و در چارچوب آن برنامه‌های خود را همسو می‌کنند و بودجه خود را اختصاص می‌دهند، ضروری است.

ظرفیت، نکته‌ای مهم در تمام برنامه‌ریزی‌های بازیابی است. بلایای طبیعی بی‌رحمانه هستند و هم کشورهای قوی با ظرفیت بالا برای واکنش و بازسازی و هم کشورهای در شرایط شکننده‌ای را که نجات جان انسان‌ها و بازسازی در آنها دشوار خواهد بود، تحت تأثیر قرار می‌دهند. در مقابل، موقعیت‌های درگیری خشونت‌آمیز و شکنندگی تقریباً همیشه با ظرفیت پایین، به ویژه در نهادهای دولتی، مشخص می‌شوند. در هر دو شرایط، ارزیابی نیازها و برنامه‌ریزی بازیابی می‌تواند به رفع شکاف‌های ظرفیتی کمک کند: ارزیابی پس از فاجعه می‌تواند کاتالیزور مستقیمی برای ایجاد نهادهای ملی و ظرفیت‌های فنی برای پیشگیری باشد، در حالی که برنامه‌ریزی بازیابی پس از جنگ می‌تواند پل‌هایی از درک مشترک بین طرفین درگیری را به عنوان پایه‌ای برای تغییر نهادها ایجاد کند و نهادها را قادر سازد تا ظرفیت‌های خود را برای پاسخگویی به نیازهای مردم افزایش دهند.

حمایت از یک چارچوب مشترک مورد توافق برای برنامه‌ریزی بهبودی در شرایط درگیری و آسیب‌پذیری

بازیابی مؤثر برای کشورهایی که از شکنندگی یا درگیری طولانی‌مدت بیرون می‌آیند، نه تنها به اقدامات نهادهای ملی و محلی، بلکه به اقدامات اهداکنندگان و سایر بازیگران کلیدی بین‌المللی مانند سازمان ملل متحد و سایر آژانس‌ها و مأموریت‌های حفظ صلح که ظرفیت و منابع را به ارمغان می‌آورند نیز بستگی دارد. برای خلاصه کردن اولویت‌های استراتژیک برای بازیابی، به یک برنامه ملی نیاز است، اما انتظار برای یک برنامه ملی سنتی اجرا شده توسط دولت مانند سند استراتژی کاهش فقر، غیرعملی است. با درک نیاز به یک فرآیند برنامه‌ریزی ملی که بتواند یک پیمان مشترک ملی-بین‌المللی را ارائه دهد و با توجه به ظرفیت‌های محدود مقامات ملی در شرایط پس از جنگ، لازم است که بازیگران بین‌المللی از مقامات ملی در تعریف اولویت‌ها حمایت کنند. این بیان مسئولیت مشترک است که چارچوبی را تعریف می‌کند که شرکای بین‌المللی کمک‌های خود را در آن همسو می‌کنند و دولت و شرکای ملی و بین‌المللی آن بر روند بازیابی نظارت خواهند کرد.

ارزیابی نیازهای پس از جنگ، یا PCNA، نقشه‌ای از نیازهای کلیدی در کشور ترسیم می‌کند؛ تیم‌های خوشه‌ای، متشکل از کارشناسان فنی ملی و بین‌المللی، ارزیابی‌های میدانی و دفتری انجام می‌دهند و به دنبال جامع بودن هستند، اما اذعان دارند که واقعیت شرایط پس از جنگ این است که داده‌ها ناقص یا ابتدایی خواهند بود و دسترسی به ذینفعان و جوامع ممکن است به دلیل نگرانی‌های لجستیکی و امنیتی با چالش مواجه شود. با استفاده از این اطلاعات، چارچوب نتایج انتقالی، یا TRF، با نقاط عطف کلیدی در زمینه ترسیم شده توسط PCNA، تدوین می‌شود. اقدامات موجود در TRF با اشاره به اقدامات خاص جنسیتی، قومی، سنی یا منطقه‌ای، ابعاد استراتژیک ایجاد صلح و کاهش درگیری را منعکس می‌کنند.

بنابراین، TRF گروهی منتخب از اقدامات و نتایج اولویت‌دار را به همراه پیامدهای مالی آنها مشخص می‌کند و به ذینفعان ملی و بین‌المللی اجازه می‌دهد تا تلاش‌ها را برای حمایت از یک گذار موفقیت‌آمیز، به حداقل رساندن خطر بازگشت به درگیری خشونت‌آمیز، و برداشتن گام‌های اولیه لازم برای حمایت از ایجاد یک دولت پاسخگو، مؤثر و پاسخگو، هماهنگ کنند.

از نظر تاریخی، ارزیابی نیازها اغلب با توافق‌نامه‌های رسمی صلح مرتبط بودند؛ اما اصلاحیه سال ۲۰۰۷ در روش‌شناسی PCNA-TRF به صراحت طیف وسیع‌تری از شرایط را در نظر می‌گیرد که در آن‌ها برنامه‌ریزی برای بهبود ممکن است مرتبط باشد، که در آن: (۱) یک پیشرفت ناگهانی در یک فرآیند صلح یا گذار سیاسی وجود دارد که نیاز به یک برنامه و بودجه مشخص برای پشتیبانی از این فرآیند دارد؛ (۲) یک فرآیند صلح یا گذار سیاسی در مرحله‌ای است که میانجی‌ها معتقدند تمرکز طرفین بر برنامه‌ریزی عملی گذار مفید است؛ (۳) یک گذار بعدی - به عنوان مثال، از یک دولت انتقالی به یک دولت منتخب - نیاز به یک فرآیند جدید برای تأیید اولویت‌های ملی دارد؛ (۴) یک بحران سیاسی، امنیتی، اقتصادی یا اجتماعی نیاز به ارزیابی مجدد اولویت‌ها و برنامه‌های بهبود دارد.

چارچوب‌های نتایج انتقالی بخش جدایی‌ناپذیری از اصول OECD-DAC در مورد تعامل خوب بین‌المللی در کشورها و موقعیت‌های شکننده و اعلامیه پاریس در مورد هماهنگ‌سازی هستند. PCNA-TRF به عنوان نقطه ورود مشترک برای برنامه‌ریزی بهبود پس از جنگ توسط گروه کاری UNDG-ECHA در مورد انتقال (آوریل ۲۰۰۷ و توسط روسای بانک‌های توسعه چندجانبه (اکتبر ۲۰۰۷) تأیید شده است و توسط اعضای جلسه موضوعی تخصصی OECD-DAC در مورد برنامه‌ریزی یکپارچه در فوریه ۲۰۰۸ به عنوان پلتفرم مشترک برجسته شده است.

تلاش برای ایجاد یک چارچوب مشترک برای ارزیابی نیازهای پس از سانحه (PDNA) چندذینفعی و برنامه‌ریزی برای بازیابی

بازیابی مؤثر و گذار از امدادرسانی به توسعه در شرایط پس از سانحه، نیازمند یک فرآیند ارزیابی نیازها و برنامه‌ریزی بازیابی به رهبری ملی، اغلب با حمایت بین‌المللی، برای تعیین خسارات، زیان‌ها و نیازهای بازیابی و در بسیاری از موارد، تدوین یک استراتژی بازیابی، از طریق یک فرآیند فراگیر و چندجانبه است که به عنوان ابزاری برای برنامه‌ریزی، هماهنگی و مدیریت تلاش‌های بازیابی عمل کند. زیربنای این امر نه تنها نیاز به ارزیابی و برنامه‌ریزی مؤثر بازیابی در سطح ملی است، بلکه چگونگی اتصال برنامه‌های ملی با ابزارهای مؤثر ارائه برنامه‌های بازیابی در سطح محلی نیز می‌باشد.

محیط پس از فاجعه اغلب با طیف گسترده‌ای از ذینفعان درگیر در حمایت از بازیابی و گذار از امدادرسانی به توسعه مشخص شده است. مداخلات آنها معمولاً توسط ارزیابی نیازها و تمرین‌های برنامه‌ریزی که توسط افراد و/یا گروه‌هایی از آژانس‌ها به صورت موازی انجام می‌شود، هدایت شده است. چنین ارزیابی‌هایی از نظر دامنه و دقت متفاوت بوده و در زمان‌های مختلف در طول مرحله پاسخ انجام شده‌اند. در ابتدا ارزیابی نیازها توسط فعالان بشردوستانه در روزهای اولیه مرحله اضطراری انجام می‌شود. این تغییرات در عمل منجر به درک متناقض از نیازها و فرصت‌های بازیابی شده، هماهنگی را به چالش کشیده و منابع را به طور غیرضروری استفاده کرده است که منجر به پاسخ بازیابی غیربهبوده، از جمله بازسازی خطر، و عدم پشتیبانی از دستیابی به اهداف توسعه بلندمدت شده است.

به همین دلیل، کار فشرده‌ای برای بهبود هماهنگی بین بازیگران بین‌المللی و ملی درگیر در حمایت از برنامه‌ریزی و اجرای بازیابی پس از بلایا در کشورهای پرخطر، سازمان ملل متحد، مؤسسات مالی بین‌المللی و اهداکنندگان اصلی مانند اتحادیه اروپا در حال انجام است. تقسیم کار بین ذینفعان بر اساس مزایای نسبی آنها در یک موقعیت خاص می‌تواند اثربخشی کمک‌ها را بیشتر افزایش دهد.

بحث‌ها بر اساس مشارکت بین آژانس‌های سازمان ملل متحد - به رهبری برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) به عنوان رئیس گروه کاری خوشه جهانی در زمینه بهبود زود هنگام (CWGER)، بانک جهانی و کمیسیون اروپا - انجام می‌شود. این کار با همکاری نزدیک گروه منتخبی از کشورهای پرخطر، اعضای گروه کاری خوشه جهانی در زمینه بهبود زود هنگام (CWGER)، کمیته دائمی بین آژانسی (IASC)، گروه توسعه سازمان ملل متحد (UNDG)، اهداکنندگان علاقه‌مند و در هم‌افزایی با کار بر روی روش‌های ارزیابی بشردوستانه بهبود یافته که در چارچوب اصلاحات بشردوستانه در حال انجام است، انجام می‌شود.

راهنمای ارزیابی نیازهای چند ذینفعی و استراتژی بازیابی در حال تدوین است تا مرجعی عمل‌گرا و آسان برای استفاده تصمیم‌گیرندگان در مراحل اولیه برنامه‌ریزی بازیابی پس از بلایا فراهم کند. این راهنما با پروتکل‌های همکاری برای هماهنگی مؤثر بین سازمان ملل متحد، بانک جهانی و اتحادیه اروپا در حمایت از فرآیندهای ارزیابی و برنامه‌ریزی نیازهای بازیابی تحت مالکیت ملی همراه خواهد بود. تعامل با کشورهای پرخطر در تدوین و به‌کارگیری راهنما و رویه‌های عملیاتی تضمین می‌کند که این فرآیند با واقعیت مطابقت دارد و نیازها را از دیدگاه یک کشور برآورده می‌کند. همچنین به ایجاد ظرفیت ملی در کشورهای پرخطر قبل و بعد از یک رویداد فاجعه کمک می‌کند تا فرآیندهای بازیابی بهتر مدیریت شوند.

این راهنما دو شاخه اصلی ارزیابی بازیابی، یعنی تعیین نیازهای بازیابی انسانی و ارزیابی خسارات و زیان‌ها را گرد هم می‌آورد. این راهنما بر اساس تجربه با ابزارها و روش‌های مختلف موجود برای ارزیابی تأثیر بلایا بنا شده است. این ابزارها شامل ابزارهای خاص هر بخش است که توسط آژانس‌های رهبری بخشی یا موضوعی سازمان ملل متحد، EC-JRC و همچنین روش DaLA که توسط ECLAC سازمان ملل متحد توسعه یافته و مورد استفاده قرار می‌گیرد، و معمولاً توسط بانک جهانی استفاده می‌شود، می‌باشد. این پروژه از اهداف پلتفرم بین‌المللی بازیابی (IRP) و به طور گسترده‌تر، تحقق چارچوب اقدام هیوگو (HFA) پشتیبانی می‌کند.

پیوست ۲.

چارچوب مشارکت سازمان ملل متحد و بانک جهانی برای شرایط بحرانی و پس از بحران

مقدمه

دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس بانک جهانی، با آگاهی از نقش‌های حیاتی و مکملی که سازمان‌های مربوطه ما در حمایت از بهبود زود هنگام و پایدار در طول و پس از بحران‌ها ایفا می‌کنند، متعهد به تقویت مشارکت بین سازمان‌های خود هستند تا واکنش بین‌المللی در این زمینه‌ها مؤثرتر و پایدارتر شود.

سازمان ملل متحد در راستای دستیابی به اهداف مندرج در منشور ملل متحد، جامعه بین‌المللی را در واکنش به شرایط بحرانی و پس از بحران بسیج می‌کند و در فعالیتهای متنوعی از جمله ارائه و هماهنگی کمک‌های بشردوستانه، حمایت از آشتی ملی، برقراری مجدد و حفظ صلح و امنیت، فرآیندهای سیاسی انتقالی، حکومت دموکراتیک، بهبود و توسعه مشارکت دارد. بانک جهانی، مطابق با مأموریت خود برای بازسازی و توسعه، تأمین‌کننده مالی اصلی فعالیتهایی است که از نهادسازی ملی، تاب‌آوری اقتصادی و اجتماعی و بهبود در کشورهای آسیب‌پذیر در برابر بلایای طبیعی و درگیری حمایت می‌کند، ما وابستگی متقابل چنین فعالیتهایی و اهمیت چارچوب‌های یکپارچه سیاسی، امنیتی و توسعه‌ای را در دستیابی به بهبود پایدار و دستیابی به اهداف توسعه هزاره به رسمیت می‌شناسیم.

تحولات درون بانک جهانی و سازمان ملل متحد، فرصت‌های همکاری سازنده ما را بهبود بخشیده است. سازمان ملل متحد ساختارها و فرآیندهایی را برای تضمین رویکرد یکپارچه‌تر سازمان ملل و ارائه مؤثر خدمات در شرایط بحرانی و پس از بحران، از جمله تلاش‌ها برای «ارائه خدمات به صورت یکپارچه»، فرآیندهای برنامه‌ریزی یکپارچه، معماری در حال تکامل برای ایجاد صلح و اصلاحات بشردوستانه، ایجاد کرده است. بانک جهانی سیاست‌ها و ابزارهای جدیدی را برای تقویت سرعت و اثربخشی واکنش خود به موقعیتهای بحرانی و پس از بحران تدوین کرده است.

با تکیه بر این اقدامات، ما از پیشرفت‌های در حال انجام برای تقویت همکاری بین نهادهای بانک جهانی و سازمان ملل متحد استقبال می‌کنیم. هم‌افزایی‌های عملی مهمی با همکاری مقامات ملی، در موقعیتهایی مانند جمهوری دموکراتیک کنگو، هائیتی، لیبیا و مناطق آسیب‌دیده از فاجعه اندونزی حاصل شده است. همکاری درون کشوری با افزایش هماهنگی استراتژیک و توسعه سیاست‌های مشارکتی در ستاد مرکزی، از جمله ایجاد رویکردهای مشترک برای ارزیابی نیازهای پس از جنگ و برنامه‌ریزی برای بهبود، و مشارکت بانک جهانی در کمیسیون ایجاد صلح، پشتیبانی می‌شود. بانک جهانی و سازمان ملل متحد همچنین در ارائه تخصص و مشاوره در مورد جنبه‌های توسعه و اقتصادی ایجاد صلح و حکومنداری اقتصادی پس از بحران همکاری کرده‌اند.

مشارکت ما بسته به شرایط خاص، سیر تکامل شرایط بحرانی و طیف شرکای ملی و بین‌المللی درگیر، متفاوت خواهد بود. رویکردی انعطاف‌پذیر، همچنان مشخصه یک واکنش مؤثر خواهد بود. مشارکت ما می‌تواند از طریق شفاف‌سازی اصول اساسی همکاری و تقویت سازوکارهای هماهنگی و همکاری استراتژیک و عملیاتی، بیش از پیش تقویت شود. این موارد شامل ارتباطات منظم، برنامه‌ریزی استراتژیک و عملیاتی، قابلیت همکاری مالی و تعمیق فرهنگ همکاری است.

۱۱. اصول راهنما

سازمان ملل متحد و بانک جهانی از اصول زیر در تعامل خود در بحران‌ها حمایت می‌کنند.

زمینه‌ها:

نقش‌ها و وظایف ما متفاوت است، اما تلاش‌های ما به هم وابسته هستند و باید یکدیگر را تقویت کنند.

تلاش‌های یکپارچه به ویژه در همکاری با مقامات و شرکای ملی برای تقویت ظرفیت طرفیت ملی برای پیشگیری و واکنش مؤثر و حمایت از اجرای استراتژی‌های ملی بهبود و توسعه که شامل ابعاد سیاسی، امنیتی، حقوق بشر، اقتصادی و اجتماعی در چارچوب حاکمیت قانون و حکومتداری خوب است، اهمیت دارد.

ما باید برای پاسخگویی به نیازهای مختلف کشور، با در نظر گرفتن شرایط کشور، اولویت‌های ملی، وظایف محوله از سوی سازمان ملل، تقسیم کار مناسب و نقش سایر شرکای منطقه‌ای و بین‌المللی، انعطاف‌پذیر باشیم.

در خصوص اقدامات بشردوستانه انجام شده توسط سازمان ملل متحد و شرکای آن، حقوق بشردوستانه شناخته شده اصول بی‌طرفی، بی‌غرضی و استقلال رعایت خواهد شد.

۲. تقویت همکاری‌هایمان در شرایط پس از بحران

یک مشارکت استراتژیک و عملیاتی مؤثر، از جمله با پیشرفت در چهار حوزه اولویت‌دار اولیه تسهیل خواهد شد:

۲.۱ ارتباطات: سازمان ملل متحد و بانک جهانی سازوکارهایی را برای تضمین ارتباطات سازمانی مداوم و مؤثر در شرایط بحرانی و پس از بحران، از جمله از طریق پروتکل ارتباطات زیر، تقویت خواهند کرد:

در صورت بروز بحران یا تغییر قابل توجه در شرایط کشور، تماس‌های فوری بین مقامات ارشد بانک جهانی و سازمان ملل متحد در کشور (معمولاً مدیر کشوری بانک جهانی و نماینده ویژه دبیرکل و نماینده ارشد/سرپرست سازمان ملل متحد) برقرار می‌شود.

در دفتر مرکزی، نقاط تماس سازمانی مورد توافق و رابط بین دفاتر کشوری مربوطه، ارتباطات در سطح کشور را پشتیبانی می‌کنند.

نقاط تماس سازمانی مسئول تضمین اشتراک‌گذاری مؤثر اطلاعات و هماهنگی بین دفتر مرکزی و دفاتر میدانی، از جمله توجه به مسائلی که در سطح کشور قابل حل نیستند، و ارتباطات مداوم هستند.

ارتباطات منظم در سطح کشوری بین بانک جهانی و مقامات سازمان ملل متحد از طریق سازوکارهای هماهنگی موجود، مانند تیم کشوری سازمان ملل متحد، حفظ می‌شود.

۲.۲ چارچوب‌های ارزیابی، برنامه‌ریزی و عملیاتی. بسیاری از فرآیندهای برنامه‌ریزی برای حمایت سازمان ملل متحد و/یا بانک جهانی از کشورهای در شرایط بحرانی و پس از بحران، در حال اصلاح هستند. سازمان ملل متحد و بانک جهانی اذعان دارند که گفتگو و تعامل استراتژیک اولیه، پایه و اساس ضروری است که می‌تواند با حرکت مدیریت بحران و تلاش‌های بهبودی از برنامه‌ریزی به اجرا، بر آن بنا شود و توافق می‌کنند که:

در چارچوب‌های موجود برای حمایت از مالکیت ملی، و با احترام به اصول بشردوستانه، تلاش کنید تا فرآیندهای برنامه‌ریزی و ارزیابی استراتژیک را در طیف‌های سیاسی، امنیتی، توسعه‌ای و بشردوستانه با هماهنگی نزدیک‌تر، از جمله مشارکت در فرآیندهای برنامه‌ریزی مربوطه و توسعه چارچوب‌های معیار/نتایج مشترک و فرآیندهای مشترک برای نظارت و بررسی، هماهنگ کنید.

به عنوان بخشی از این تلاش، از یک روش‌شناسی مشترک برای دوره پس از جنگ و ارزیابی نیازهای پس از جنگ و یک رویکرد هماهنگ برای بازسازی و برنامه‌ریزی استفاده کنید.

همکاری در تجزیه و تحلیل و ارائه نیازهای تأمین مالی خارجی، از جمله ارتباط بین اجزای مربوطه که باید تأمین مالی شوند.

۲.۳ سیاست‌ها و رویه‌های تأمین مالی.

سازمان ملل متحد و بانک جهانی اذعان دارند که تلاش‌ها برای تقویت همکاری در زمینه سازوکارهای تأمین مالی برای افزایش فرصت‌های همکاری حیاتی است. سازمان ملل متحد و بانک جهانی متعهد به تلاش برای ایجاد ترتیبات مناسب در این زمینه هستند.

۲.۴ فرهنگ همکاری. به منظور تقویت فرهنگ همکاری و ارتقای تبادلات بین دو نهاد، سازمان ملل متحد و بانک جهانی اقدامات زیر را انجام خواهند داد:

□ شرکت در برنامه‌های آموزشی مربوطه برای پرسنل ستادی و میدانی، و در صورت لزوم، توسعه برنامه‌های آموزشی مشترک برای افزایش درک کارکنان از رویکردهای مشترک و همچنین ابزارها و رویکردهای مربوط به حوزه‌های مختلف وظایف و صلاحیت هر سازمان؛

□ برگزاری رویدادهای مشترک و جلسات توجیهی منظم در مورد رویکردهای بحران و پس از بحران؛ و

□ انجام تمرین‌های مشترک درس‌های آموخته‌شده، مأموریت‌های مشترک در صورت لزوم، و تحقیق و ارزیابی‌های مشارکتی.

سازمان ملل متحد و بانک جهانی توافق می‌کنند که این همکاری را به صورت دوره‌ای -هم در سطح جهانی و هم در چارچوب تجربیات کشورهای خاص -بررسی کنند تا ترتیبات نهادی را تنظیم کنند، شیوه‌های خوب را مستند کنند، فرصت‌ها و محدودیت‌ها را شناسایی کنند و توجه مداوم به تأثیر همکاری ما بر اثربخشی پاسخ به بحران و پس از بحران را تضمین کنند.

پیوست ۳.

پیوست عملیاتی پس از بحران UNDG-WB

مقدمه

در چارچوب بیانیه مشترک سازمان ملل متحد و بانک جهانی در مورد شرایط بحرانی و پس از بحران، هدف از این یادداشت همکاری، ایجاد یک بستر عملیاتی مشترک برای واکنش‌های هماهنگ پس از بحران بین بانک جهانی و سازمان‌های عضو گروه توسعه سازمان ملل متحد ("UNDG") از طریق موارد زیر است:

- ۱. ایجاد مجموعه‌ای از اصول مورد توافق برای هدایت و حمایت از همکاری بین UNDG و بانک جهانی در مواقع بحرانی و شرایط پس از بحران،
- ۲. تعریف کانال‌های ارتباطی، ارزیابی و فرآیندهای برنامه‌ریزی برای تعیین همکاری در سطح کشور و دستیابی به نقش‌ها و مسئولیت‌های روشن، به ویژه در حوزه‌های موضوعی مداخله و هماهنگی که UNDG و WB متعهد به رعایت آنها در شرایط بحرانی و پس از بحران هستند.
- ۳. تشریح اقداماتی که باید برای تقویت قابلیت همکاری اعضای UNDG و رویه‌های بانک جهانی، از جمله ترتیبات قانونی و امانتداری، انجام شود.

۱. اصول راهنما

UNDG و بانک جهانی توافق دارند که:

- ط) هدف از همکاری آنها، افزایش تاب‌آوری کشور در برابر بحران‌ها، از طریق پاسخگویی به نیازهای فوری و تضمین معیشت جمعیت‌های آسیب‌پذیر، حمایت از ایجاد صلح پایدار و تقویت ظرفیت نهادهای ملی و محلی برای پیشگیری، واکنش و بازسازی مؤثر است که منجر به توسعه بلندمدت می‌شود.
- ۲) همکاری تقویت‌شده UNDG و WB برای افزایش سرعت و اثربخشی اجرا و پیاده‌سازی مداخلات برای رسیدگی به نیازهای اولویت‌دار در زمان بحران و پس از بحران بسیار مهم است.
- iii) تصمیمات مربوط به همکاری و تقسیم کار UNDG-WB باید با توجه به شرایط کشور که شامل نیازهای مختلف، ظرفیت نهادهای ملی و همچنین مجموعه متفاوتی از اهداکنندگان بین‌المللی و نهادهای شریک است، اتخاذ شود و با هدف بهبود نتایج توسعه در هر کشور خاص هدایت شود.

UNDG و WB بر اساس وظایف و ظرفیت‌های مربوطه، نقاط قوت مکمل قوی برای حمایت از مقامات ملی و جمعیت آنها در شرایط پس از جنگ و بلایای طبیعی دارند. به طور خاص، آژانس‌ها، صندوق‌ها و برنامه‌های UNDG عنصر اساسی واکنش کلی سازمان ملل متحد به بحران و پس از بحران را فراهم می‌کنند، زمانی که تلاش‌های امنیتی، سیاسی، بشردوستانه و توسعه‌ای برای تضمین حمایت منسجم از نیازهای ایجاد صلح یک کشور گرد هم می‌آیند. بانک جهانی یکی از تأمین‌کنندگان مالی اصلی بهبود پس از بحران است و روابط و گفتگوهای قوی با دولت‌های کشورهای در حال توسعه در مورد استراتژی‌های کاهش فقر، برنامه‌ریزی و بودجه‌بندی، از جمله در مورد پیشگیری و کاهش بلایا و بهبود پس از جنگ دارد. به همین ترتیب، هماهنگی بهتر بین اعضای UNDG و WB می‌تواند به طور قابل توجهی به گذار مؤثر، کارآمد و ملی از امدادسانی به توسعه کمک کند.

در سال‌های اخیر، همکاری بسیار سازنده‌ای بین UNDG و WB منجر به افزایش همکاری در شرایط بحرانی و پس از بحران شده است. این همکاری شامل موارد زیر بوده است: (۱) توسعه یک رویکرد مشترک برای ارزیابی نیازهای پس از جنگ و چارچوب‌های نتایج انتقالی (PCNA/TRMs) و هماهنگی آنها با فرآیندهای حفظ صلح و برنامه‌ریزی بشردوستانه؛ (۲) سازوکارهای مختلف صندوق امانی چند اهداکننده‌ای (دو پنجره‌ای و یک پنجره‌ای) و سایر مدل‌ها برای انتقال بودجه از یک موسسه به موسسه دیگر؛ (۳) عملیات مشترک در سطح کشور؛ (۴) کار مشترک برای تقویت ظرفیت هماهنگی کمک‌های ملی، آماده‌سازی کنفرانس‌های اهداکنندگان و حمایت از گروه‌های اصلی اهداکنندگان؛ و (۵) آموزش مشترک و جلسات توجیهی کارکنان.

در حالی که این همکاری در سال‌های اخیر نزدیک‌تر شده است، هم UNDG و هم WB فرصت‌هایی را برای تقویت همکاری‌های نهادی خود با در نظر گرفتن درس‌های آموخته شده در سطح کشور و با تکیه بر تحولات اخیر مانند معماری ایجاد صلح، PCNA و سیاست جدید واکنش سریع WB می‌ایینند. این ابتکارات در یک زمینه هماهنگ‌سازی گسترده‌تر و با همکاری سایر شرکای بین‌المللی دوجانبه و چندجانبه انجام شده است.

این یادداشت در پی تشویق همکاری مشترک بین UNDG و بانک است که به دنبال رویکردی انعطاف‌پذیر در استفاده از فرصت‌های جدید برای همکاری فراتر از محدوده این یادداشت، به منظور پاسخگویی به نیازهای عملیاتی در حال تحول، خواهد بود.

۲. تمهیداتی برای تقویت همکاری در شرایط پس از بحران

۲.۱ پروتکل ارتباطی: UNDG و بانک، سازوکارهایی را برای تضمین ارتباطات سازمانی مداوم و مؤثر در بحران‌ها و موارد اضطراری، از طریق پروتکل زیر تقویت خواهند کرد:

در صورت بروز بحران یا شرایط پس از بحران، تماس‌های فوری بین ارشدترین مقام بانک جهانی و ... برقرار می‌شود. مقام رسمی سازمان ملل متحد در سطح کشوری (معمولاً مدیر کشوری یا مدیر کشوری بانک جهانی و UNRC و SRSR در صورت وجود)

همزمان، تیم‌های نهادی مسئول کمک‌های پس از بحران در نیویورک، ژنو و واشنگتن، اطمینان حاصل خواهند کرد که آنها در تماس باشند. برای UNDG، نقطه کانونی نهادی UNDOCO خواهد بود، به عنوان تسهیل‌کننده مکانیسم UNDG/ECHA برای تصمیم‌گیری؛ برای بانک جهانی، این نقطه کانونی، گروه کشورهای آسیب‌پذیر و متأثر از جنگ را برای بحران‌های مرتبط با جنگ و تیم مدیریت مخاطرات را برای بلایای طبیعی تشکیل می‌دهد.

تیم‌های نهادی بانک جهانی و UNDG مسئول حصول اطمینان از وجود اشتراک‌گذاری و هماهنگی مؤثر اطلاعات بین دفتر مرکزی و دفاتر کشوری و بین آژانس‌ها و همچنین عیب‌یابی مشکلات ناشی از UNDG خواهند بود. مسائل خاص بانک جهانی که در سطح کشوری قابل حل نیستند.

۲.۲ ارزیابی، برنامه‌ریزی و تعیین تقسیم کار، با بهره‌گیری از بهترین شیوه‌ها. برای تقویت تعهد نهادی خود به استفاده از ابزارهای مشترک برای اطلاع‌رسانی بهتر در تصمیم‌گیری‌های میدانی و حمایت از کاربرد سیستماتیک‌تر شیوه‌های خوب و تجربیات مرتبط بین کشورها، UNDG و WB توافق می‌کنند که:

از یک روش‌شناسی مشترک برای ارزیابی نیازها و برنامه‌ریزی بازایی پس از جنگ و پس از فاجعه استفاده کنید (PCNA/PDNA).

گسترش اطلاعات موجود برای تیم‌های کشوری در مورد درس‌های آموخته‌شده از تجربیات سایر کشورها در زمینه هماهنگی و تقسیم کار در حمایت از تلاش‌های سطح کشوری برای تعیین نقش‌ها و مسئولیت‌های روشن.

اطمینان حاصل کنید که هماهنگی و ترتیبات مربوط به نقش‌ها و مسئولیت‌ها شامل نهادهای ملی، شرکای اصلی بین‌المللی و همچنین جامعه مدنی و بخش خصوصی باشد.

برای تقویت همکاری مؤثر و اطمینان از رسیدگی مناسب به این مسائل، اعضای UNDG و بانک جهانی توافق می‌کنند که با یکدیگر همکاری کنند تا تیم‌های کشوری را که با شرایط خاص بحرانی و پس از بحران مواجه هستند، تشویق و حمایت کنند تا از ابزارها و وسایل موجود، از جمله از طریق اشتراک‌گذاری اطلاعات و پشتیبانی فنی، به طور مؤثر استفاده کنند.

در صورت وجود روش‌ها و ابزارهای مشترک مورد توافق، UNDG و WB تیم‌های کشوری را به استفاده از چنین روش‌ها و پشتیبانی از تیم‌های کشوری تشویق می‌کنند. در صورت عدم وجود روش‌ها یا ابزارهای مشترک، تیم‌های کشوری باید در سطح کشور، انسجام در استفاده از ابزارها و روش‌های مربوطه را تقویت کنند.

روش‌ها و ابزارهای رایج زیر در حال حاضر موجود هستند:

□ برای ارزیابی‌ها: ارزیابی نیازهای پس از جنگ؛ (PCNA) برنامه مشترک UNDГ-WB در مورد ANCP ها؛ پس از بلایای طبیعی ارزیابی نیازها؛ (PDNA)

□ برای تأمین مالی: سازمان ملل متحد و بانک جهانی در ارزیابی‌های مستقل از عملکرد MDTF همکاری کرده‌اند که توصیه‌ها و نمونه‌هایی از اقدامات خوب در مورد اصلاحات داخلی سازمان ملل متحد و بانک جهانی را برای بهبود عملکرد MDTFS و تطبیق FTDM ها با شرایط و اهداف کشور ارائه می‌دهد.

□ برای هر یک از این مسائل/فعالیت‌ها، UNDГ و WB متعهد می‌شوند که درس‌های آموخته‌شده از کشورهای دیگر را با تیم‌های کشوری به اشتراک بگذارند و از تمرین‌های سطح کشوری برای تعیین نقش‌ها و مسئولیت‌ها بر اساس آن درس‌های آموخته‌شده، در حوزه‌هایی که UNDГ و WB می‌توانند مشارکت داشته باشند، حمایت کنند.

در هر یک از این حوزه‌ها، هدف باید افزایش اثربخشی حمایت‌های ارائه شده و کاهش هزینه‌های مبادله برای دولت، اهداکنندگان و شرکای منطقه‌ای و بین‌المللی باشد. این حوزه‌ها شامل موارد زیر می‌شوند، اما محدود به آنها نیستند:

□ تدوین سیاست‌ها و کمک‌های فنی برای برنامه‌های بازسازی ملی و بخشی/مبتنی بر؛

□ پشتیبانی از آماده‌سازی کنفرانس‌های اهداکنندگان و سایر جلسات هماهنگی؛

□ پشتیبانی از ظرفیت ملی برای برنامه‌ریزی و هماهنگی کمک‌ها، از جمله ردیابی جریان کمک‌ها؛

□ پشتیبانی از ظرفیت ملی برای سیستم‌های نظارت و ارزیابی؛

برنامه‌ها و پروژه‌های بخشی، شامل برنامه‌ریزی، هزینه‌یابی، اجرا و تحویل ؛

□ تأمین مالی، شامل پشتیبانی بودجه و بودجه تجمیعی؛

□ ظرفیت‌سازی، هم در سطح ملی و هم در سطح محلی، شامل تحلیل ظرفیت اجرا؛

□ جمع‌آوری داده‌ها و مدیریت و اشتراک‌گذاری اطلاعات، در پشتیبانی از سیستم‌های ملی؛

□ هماهنگی بین برنامه‌ریزی سیاسی/امنیتی (عملیات حفظ صلح در صورت لزوم) و بشردوستانه و فرآیندهای برنامه‌ریزی ملی دولت برای بهبود اوضاع؛

□ هماهنگی بین‌المللی، برای برنامه‌های بازسازی ملی و بخشی.

۳۰. تأمین مالی. گروه توسعه ملل متحد و بانک جهانی اذعان دارند که تلاش‌ها برای تقویت همکاری پیرامون صندوق‌های امانی چندهادایی، و همچنین حل مشکلات فعلی عدم قابلیت همکاری بین چارچوب‌های قانونی و امانی مربوطه، برای افزایش فرصت‌های همکاری و حمایت از مقامات ملی برای مدیریت کمک‌های بین‌المللی برای بهبود بحران و پس از بحران بسیار مهم است.

هر دو طرف موافقت می‌کنند که با تکیه بر بهترین شیوه‌ها و تجربیات، باید رویه قابل پیش‌بینی‌تری برای ایجاد تسهیلات مالی مناسب ایجاد شود. تصمیم نهایی در مورد تسهیلات مالی مناسب توسط دولت کشور (یا شرکای ملی مربوطه) گرفته می‌شود. معمولاً چنین تصمیمی ترجیحات اهداکنندگان بالقوه را در نظر می‌گیرد و بر اساس توصیه مشترک سیستم سازمان ملل متحد و بانک جهانی، و سایر نهادهای چندجانبه متناسب با شرایط، اتخاذ می‌شود. این رویکرد، همکاری بین همه طرف‌ها را تقویت کرده و به کاهش هزینه‌های معاملات، بهبود کارایی و به موقع بودن کمک خواهد کرد.

برای انعکاس موارد فوق، در تصمیم‌گیری در مورد پیکربندی مناسب مرکز تأمین مالی، تیم کشوری سازمان ملل متحد و نمایندگان بانک جهانی در کشورها باید ملاحظات زیر را در نظر داشته باشند:

(ط) وضعیت خاص کشور، با در نظر گرفتن عواملی مانند: هدف صندوق توسعه چندمنظوره؛ (MDTF) ظرفیت دولت و زمان‌بندی واقع‌بینانه احتمالی گذار به ترتیبات اجرایی دولتی؛ مزیت نسبی سازمان‌های مختلف در رابطه با اهداف صندوق از جمله فعالیت‌های تحت پوشش، سرعت لازم برای پرداخت برای تأثیر سریع؛ میزان الزامات «درون بودجه» یا «خارج از بودجه»؛ و شرایط پشتیبانی مستقیم از بودجه.

(ii) تجزیه و تحلیل گزینه‌های اصلی برای پیکربندی تسهیلات تأمین مالی تحت یک ساختار حاکمیتی واحد، که شامل موارد زیر است:

مدل دو پنجره‌ای: که در آن، با در نظر گرفتن عوامل ذکر شده در نکته (i) بالا، مزایای نسبی بانک جهانی (از یک سو) و UNDG (از سوی دیگر) شایسته تقسیم مسئولیت‌های اداری (از جمله اعمال قوانین و رویه‌های مجری در فعالیتهایی که اداره می‌کنند) هستند.

مدل پنجره واحد: که در آن، با در نظر گرفتن عوامل ذکر شده در نکته (i) فوق، فعالیتهای عمدتاً در چارچوب مزیت نسبی بانک جهانی (از یک سو) یا گروه توسعه ملل متحد (از سوی دیگر) قرار می‌گیرند و بنابراین شایسته یک مدیر صندوق واحد هستند. تحت این ترتیب، هر سازمانی که امضاکننده توافق‌نامه اصول امانتداری است، هنگام دریافت توزیع از صندوق، آن پول را مطابق با مقررات، قوانین و رویه‌های خود و مطابق با چارچوب نظارتی و امانتداری خود هزینه می‌کند.

صندوق‌های متوالی مشابه مدل دو پنجره‌ای، اما در آن فعالیتهای بر اساس مقیاس زمانی متمایز می‌شوند و به صورت متوالی و با حداقل همپوشانی زمانی انجام خواهند شد.

در شرایطی که ذینفعان در این زمینه دیدگاه‌های متفاوتی دارند، نمایندگان کشوری نظام سازمان ملل متحد و بانک جهانی باید با نمایندگان تعیین‌شده مربوطه خود در دفتر مرکزی مشورت کنند.

۳. فرهنگ همکاری

به منظور تقویت فرهنگ همکاری و ترویج تبادل تجربیات بین دو نهاد، UNDG و IWB اقدامات زیر را انجام خواهند داد:

از کارکنان هر سازمان دعوت کنید تا در برنامه‌های آموزشی مربوطه شرکت کنند، و در صورت لزوم و امکان، برنامه‌های آموزشی مشترک یا توجیهی کارکنان را تدوین کنید تا درک کارکنان از رویکردهای مشترک و آگاهی کارکنان از ابزارها و رویکردهای مرتبط با حوزه‌های مختلف وظایف و صلاحیت هر سازمان و همچنین حوزه‌های اساسی مداخله مشترک افزایش یابد؛

انجام تمرین‌های مشترک آموخته‌شده از نمونه‌های موفق همکاری در این زمینه. چنین تمرین‌هایی در چارچوب مشترک فوق‌الذکر و برنامه‌های آموزشی مشترک آینده گنجانده خواهد شد.

همانند سایر تعهدات مندرج در این یادداشت همکاری، UNDG و WB در این برنامه‌ها به دنبال مشارکت سایر نهادهای درگیر در کمک‌های پس از بحران خواهند بود.

UNDG و WB توافق می‌کنند که این همکاری را به صورت دوره‌ای -هم در سطح جهانی و هم در چارچوب تجربیات خاص کشورها- بررسی کنند تا ترتیبات نهادی را تنظیم کنند، شیوه‌های خوب را مستند کنند، فرصت‌ها و محدودیت‌ها را شناسایی کنند و توجه مداوم به تأثیر همکاری ما بر اثربخشی واکنش پس از بحران را تضمین کنند.

GFDRR
Global Facility for Disaster Reduction and Recovery

